

(Registered according to Act XXV of 1867.)

[All rights reserved by the publisher.]

काव्यमाला. ७६.

श्रीमदभयदेवविरचितं

जयन्तविजयम् ।

जयपुरमहाराजाश्रितमहामहोपाध्यायपण्डितदुर्गाप्रसादद्वारककेदारनाथ-
कृपाङ्गीकृतशोधनकर्मणा
महामहोपाध्यायपण्डितशिवदत्तशर्मन्तनूजपण्डितमनवदत्तशर्मिणा,
मुम्ब्यापुरवासिपरमोपाह्वपाण्डुरङ्गात्मजकाशीनाथशर्मणा च
संशोधितम् ।

तथा

गुम्ब्यायां निर्जयसागराख्ययन्त्रालये तदधिपतिना गुद्राक्षरैरङ्कयित्वा
प्राकाश्यं नीतम् ।

१९०२

(अस्य ग्रन्थस्य पुनर्मुद्रणारिचये सर्वथा निर्जयसागरगुद्राक्षरात्तदधिपते-
रैवाधिपतः ।)

गृह्ययोगे रूप्यम् ।

(Registered according to Act XXV of 1867.)

[All rights reserved by the publisher.]

कान्यमाला. ७५.

श्रीमदभयदेवविरचितं

जयन्तविजयम् ।

जयपुरमदागजाभितमदामदोषाभ्यायपण्डितदुर्गाप्रसाददारककेदारनाथ-
कृपाहीनतनोपनकर्मणा
मदामदोषाभ्यायपण्डितशिवदत्तशर्मंतनूजपण्डितभयदत्तशक्तिना,
मुम्बापुरवासिपार्योपात्तपाण्डुरङ्गात्मजकाशीनाथशर्मणा च
संशोधितम् ।

तथा

गुप्त्या निर्णयगागराख्यगम्प्राख्ये तदधिपतिना मुद्राक्षरैरङ्कयित्वा
प्राकाश्यं नीतम् ।

१००४

अथ पुनर्मुद्रणविवरणे सर्वथा निर्णयसाधनमुद्राक्षरालयाधिपते-
रेवापरा १)

मूल्यमेते रूप्यम् ।

अभगन्दयः ।

— 4 5 4 —

अथ श्रुताखरैः ज्ञातव्यं धीमान्मन्त्रयैः । बन्तं कर्मविशेषमनुनं श्रुतव्यमिति ।
प्रजापत्यात्मनेव प्रत्यक्षं तथैवने श्रुते —

‘अर्णवस्य सुतुल्यं लघुत्वं गच्छति, अथैवमनन्तरम्’

पादभोक्तृव्यतिथिनिर्णयः ।

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

१११ दशम स्कन्धोऽभिहितः । कविः सदागुर्व्रजः ॥ १ ॥

अभादसंभयनेयः सुविस्मयः

प्रारम्भिक लोचन कलाकर्मों के संग्रह

१. अनेनेच ह्यामध्यायाह्मदीक्षा प्रत्यगावि । तथा —

‘नि शेषमधिहतिहतिषोऽपि लङ्-विध्यमाणा’ इति.

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ ਨੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਗਿਆਨ ਸਮੇਤ ਜਾਂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ

सद्वर्धनार्थं सुविद्यमानं रविः कथमप्युपैक्ष्यते ॥

विष्णुसहस्रनाम स्तोत्रम् ॥ १ ॥

४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

एकदशमः पाठोऽथ विद्वत्पद्ये (११३-११४, ११६-११७) विद्वत्पद्येः

अजिदित्पाटनगरे १४७१ समस्यारिने वसु १. १११ ।

१. अब हि सुविचारितमात्रेण कलकत्तासमाचार्यनाथ इत्येव—

‘जय हिन्द जय भारत’

ਤਦ ਸਿਰਮੌਰ-ਮਹਾਂਲਾ ਦੁਲਖਵਾਲੇ, ੬

(1) 2000 年 12 月 31 日 止 的 年 度 結 算 報 告

सुलभ शब्द विवरण: अध्याय १२ : ११

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भारत सरकार द्वारा प्रमाणित किया गया

[illegible][illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

असंगतार्थवत्त्वम् एवम् ॥ १८ ॥

[illegible]

स्वामुनक्रियनिष्पन्नलुब्धोहि दुहनद

तद् विनपत्तउताण किंवि पइं पदु परिचमद ॥ १९ ॥

तुहु सामिह तुहु माय वप तुहु भित्तपिय कुरु

तुहु गद तुहु मद तुहिज ताण तुहु गुरु खेम कुरु ।

हउ दुहमरभारिअवराउ रानुलनिम्भग्गनु

लीणउ तुहु कमकमल सरणजिणपालहि वगउ ॥ २० ॥

पइ किंवि कयनीरोयलोय किंवि पारियमुहमय

किंवि मइ मतमहन केवि किंवि साहियणिअपय ।

किंवि गजिअरिउवग्ग केवि जमधवल्लिअ भूअल

मइ अवहीरहि केणपाससरणागयवच्छल ॥ २१ ॥

पणुवयारनिरीहनाहनिष्पण्ण पयोअण

तुहु जिण पानपरोवयार करणिअपरायण ।

सत्तुमित्तसमचित्त वित्तिनयनिन्दअसममण

मा अवहीरिअ जुग्गओ वि मइ पास निरजण ॥ २२ ॥

हउ बहुविहदुहत्तगत तहु हुहनामणपद

हउं सुयणहकरणिअटाण तुहु निहकरणा कुरु ।

अहु जिणपासअसामिसालु तुहु तिहुअणसामिअ

ज अवहीरहि मइ शस्रतदय पासनसोहिअ ॥ २३ ॥

जुग्गाजुग्गविभागनाहनहुजोअणतुहसम

भवणुवयारमुहावभाव करुणारमनत्तम ।

समवित्तमइ किं घणनएइ भुवि दाहुसमतउ

दय दुहवधवपासनाह मइ पालधुण तउ ॥ २४ ॥

नयदीणहदीणयमुएवि अण्णवि किंवि जुग्गय

ज जोइय उवयार करइ उवयारसमुच्चय ।

दीणहदीणनिहीणजेणतुहनाहिणचत्तउ

तो जुग्गउ अहमेव पाग पालहि मइ चमउ ॥ २५ ॥

अह अण्णवि जुग्गयविमेम किंवि मण्णहि दीणह

ज पासवि उवया रुकरइ तुह नाह गमग्गद ।

...

हि अण्णण त चेव देव मामद अवहीरह ॥ २६ ॥

तुह पथण नहु होइ विदल जिणजाणउ कि पुण

हउ दुक्किणउ निग्गभचत्तदुक्कद उस्सुयमण ।

त मण्णउ निमिमेण ण्ण णउ विअइ लब्भद

मअ अ भुक्खियवसेण कि उवर वचउ ॥ २७ ॥

प्रवृत्तिविषयार्थं महत्तमापान्तरम्

व्यथित निश्चिन्तमानो यद्य हनि नैवाङ्गवाः ॥ २ ॥

विदुष्यगमानिह पापनाह मद आपर्यामिउ

विम्वउ अ निवृत्तगतिमुनमुनुवदु अ पिउ ।

अगु अ विषयगनुहमोदिद्विगणदवागउ

उद अवगणमि मुं दिउ अहह कि होद सद वागनु ॥ १८ ॥

उउ मुद करिण रिणविदेअ पादवेलरिउ

मनु आणु जिण पाण मुम्ह होउं अगिउरिउ ।

इअमह इच्छिअ अ न होद सानुहभोदावण

रक्कनाह निवविनिणैअ जुअद अवहरण ॥ १९ ॥

एवमदारिदजनेव इवन्दवणमहूगउ

अ अणजिअ गुणगहण मुम्ह मुनिजणअणिमिदिउ ।

इव मह पमिव सुपासनाह धम्मणपुरसेद्धिअ

इअ मुनिअर गिरिअमयदेअ रिणवद अणिअ ॥ २० ॥ इति ।

१. 'चान्द्रे कुले मदनकाकये महापुमो धर्मफलप्रदानात् ।

छायाश्विनः शालविसालसागरः धीवर्धमानो मुनिनाथसोऽभूत् ॥

मत्पुत्रकर्म विल्लाङ्गिहारगङ्गधर्मपूर्णरिषी समन्तात् ।

बभूवुः शिष्यवरावर्त्ता च पूर्णा धृतज्ञानपरायवर्त्ता ॥

एकमन्योः गुरुरग्रे जितेश्वरः श्यानमन्यान्यो भुवि बुद्धिसागरः ।

तयोर्विभेदेन विदुर्दिनाप्यलं हृत्त हृत्तपामयदेयसुरिणा ॥

तयोरेव विनेयानां तत्पदं वानुत्पन्नाम् ।

धीमतां जितचन्द्राम्यगप्रभृतां नियोगतः ॥

धीमज्जितेश्वराचार्यशिष्याणां गुणसाधिताम् ।

जितमद्रमुनीन्द्राणामस्माकं चाङ्गिमेधिनः ॥

यदाश्चन्द्रगणेर्गोदमाहाप्यान्मिदिमायता ।

परित्यक्तान्यहृत्यस्य मुक्तामुक्तारिविदिनः ॥

शास्त्रार्थनिर्णयभूमीरमलम्यटम्य विद्वन्मत्पुत्रतमण्य सर्वैव सौख्यः ।

धीनिर्वृत्तान्यङ्गुल्यधदपप्रकन्य धीन्द्रोणसूरिरनवरयश परमः ॥

शोधितवान्मृनिमिमा मुक्तो विदुषा समूहेन ।

शास्त्रार्थनिष्कनिकषणवपपष्टकन्यबुद्धीनाम् ॥

विशोधिता नावदित्य मुक्तीभिष्पथापि दोषाः फिज समपन्ति ।

मन्मोहनमाध पित्तं मद्रिस्त्रज्ञापमाताभिमतं यदम्याम् ॥

दिक्कितुल्यिरिदिनकर(१२७८)परिमितविक्रमनरेश्वरसमायाम् ।

हाविशानिस्तमानं शास्त्रमिदं निर्मितं चयतु ॥ १० ॥'

इत्यभयदेवाचार्यप्रणीतजयन्तविजयीषकविप्रशशिपदसंनतो नयाहृष्टिह-
भयदेवाचार्यमूरिशिष्यसंताने चतुर्थपट्टासी धीमानभयदेवमूरिर्ब्रह्मे १२७८ (A. D.
1221) शरदि एनं ग्रन्थं प्रकटयत् कनकमित्रमण्डलं मण्डयामासेति न निधीयते ।
एतेनाभ्य कविहरस्य लिख्यप्रबोद्धशक्तिकारुण्यं सत्तासमय इति वाडमवगन्तव्यम् ।

अस्य हि ग्रन्थभेदकमेव पुनरु धीपुन-धायन-हीरालाल-हंसराज-प्रबन्ध-
द्वारोपलब्धम्, तस्यैवस्थापारेण शोधितमुद्रितेऽप्यलिङ्गग्रन्थे यत्र दुर्दृशनाशुद्धिः स्थिता
आत्मा वा भवेत्तत्र सुहृदपहृदयाः ससोधयन्तु । यतः—

मरुतः स्वतन्त्रा वापे भवन्त्येव प्रमादतः ।

इहान्ति दुर्जनानां समादधति सङ्गताः ॥

इति प्रार्थयतः—

पण्डित-शिवदत्त-काशीनाथी ।

काव्यमाला ।

धीमदभयदेवविरचितं

जयन्मविजयम् ।

— — — — —

प्रथमः सर्गः ।

श्रेयांसि विभ्राणयतादजसं नाभेयदेवस्य पदाम्बुजं वः ।
ममन्तमपन्मधुचद्धरागा यत्र त्रिलोकी अमरीव भाति ॥ १ ॥
शश्वत्तुर्धर्मफलैः पलन्ती कलरदुमत्वापि यदद्विभक्तिः ।
सौभाग्यमद्वीपपरीकरोति शान्तिं स वः शान्मभिनस्तनोतु ॥ २ ॥
स्वच्छायया छसजगदयायाः कीर्तलताया इव भानि कन्दः ।
यस्याङ्कशङ्कः न विनेपतोपजीपाय भूयाद्यदुपुंगवो वः ॥ ३ ॥
आशाप्तहमं परिपूरयन्त्या मूर्त्या पराभूततरेष कीर्तिः ।
यस्य प्रभोर्दूरतरं जगाम हेमाय कामेयमिनः स वोऽस्तु ॥ ४ ॥
नखावली यम्य पदोर्विनम्रसस्त्रेणनेत्रप्रतिबिम्बमङ्गघा ।
पूजां व्यनक्तीय सरोजपत्रैः स त्रैलोक्यमिजगत्पुनातु ॥ ५ ॥
यस्याद्विसेवारसपारवदयं कुलं विभूतेर्भुवनाद्भुतायाः ।
क्षीरार्णवस्त्रेव ययः सुधायाः पुनातु सोऽन्योऽपि त्रिनेत्रवर्यः ॥ ६ ॥
निर्निर्णिक्तमुक्तामणिमशुकर्णताटङ्कयुग्मं विररात्र यस्याः ।
आस्पृश्यं लुम्बदिवोद्वृत्तारुचन्द्रद्वयं पातु सरस्वती सा ॥ ७ ॥
मयुस्वरामोदगुणप्रकोषं दिशन्ति शिष्यप्रकराम्बुजानाम् ।
ये स्पर्धयेवाम्बुजिनीप्रियस्य अयन्तु ते मे गुरवो मुनीन्द्राः ॥ ८ ॥
महाकवीनामपि नव्यकाव्ये दोषः कदानितिकल संभविषुः ।
प्रमादनिद्रोदयमुद्रया हि क्रोडीक्रियन्ते सुखिणां प्रियोऽपि ॥ ९ ॥

तद्दोषशङ्कापगमाय काव्ये निजे कृतीशः मुञ्जनो नियोज्य ।
 तदीयसंवादवशंवदं हि स्वकाव्यसौन्दर्यविशेषधैर्यम् ॥ १० ॥
 आमोदितं यस्य जगद्वरेण्यसौजन्यपुष्पामितसौरभेण ।
 स्वस्त्यस्तु तस्मै मुञ्जनाय जाग्रत्सर्वान्यद्रोषाग्रहणाग्रहाय ॥ ११ ॥
 अभ्यर्थितः सोऽपि यशोविलासलास्याय काव्यस्य धुनोति दोषम् ।
 समुद्धरत्येव हि वैद्यराजः शल्यं तनोः सौख्यकृते कृतार्थः ॥ १२ ॥
 उद्भासयत्यात्मविरूपशब्दैर्यां दुर्जनः काव्यमृहं निविश्य ।
 उल्लङ्घयन्पक्षीव स दूर एव दोषैकदृष्टिर्विवुर्धर्वविधेयः ॥ १३ ॥
 न दुर्जनस्यानुनयो गुणाय स्वभावद्वैर्जन्यमलीमसस्य ।
 सुगन्धिलक्षैरपि किं सुगन्धीकर्तुं हि शक्यं लघुनं कदापि ॥ १४ ॥
 भवेयमस्यापि कृताञ्जलिर्वा यत्काव्यद्रोषग्रहणोपशङ्का ।
 सा कापि यस्मात्स्वरितप्रयत्नो यशस्विकाव्याय कवेर्भविष्युः ॥ १५ ॥
 देव्या गिरां लास्यकलाविलासे रसानुगाः कान्तपदप्रवन्धाः ।
 भवन्ति चक्रेषु महाकवीनां चित्रं तु सर्वत्र कृतप्रचाराः ॥ १६ ॥
 जयन्ति ते सत्कवयो यदुत्तया बाला अपि स्युः कविताप्रवीणाः ।
 श्रीखण्डवासेन कृताधियासाः श्रीखण्डतां यान्त्यपरेऽपि पृष्ठाः ॥ १७ ॥
 जयन्तु सर्वेऽपि कवीश्वरास्ते यदीयसत्काव्यमुधाग्रवाहः ।
 विकूणिताश्लेष्ण सुहृज्जनेन निपीयमानोऽप्यतिपुष्पतीव ॥ १८ ॥
 धर्मार्थकामाः प्रथिताः समोक्षाश्चत्वार एते सन्तु पूरुषार्याः ।
 चतुर्भुजस्येव भुजा न कस्य विशेषभद्रप्रसरत्प्रमोदाः ॥ १९ ॥
 तत्रार्थकामद्वयमहिर्कार्थं भवोद्भवत्वेन सतां मतं न ।
 जैनस्तु धर्मो हृदि जागरूकः स्यादैहिकामुष्मिकसौख्यहेतुः ॥ २० ॥
 कल्पद्रुमाणामिव नन्दनोर्वी वनस्पतीनामिव वारि दाम्भः ।
 महाविभूतेरिव कामधेनुर्लावण्यनद्या इव यौवनाद्रिः ॥ २१ ॥
 भवोचितानामिव कर्मणा श्रीः कुन्दाभकीर्तेरिव भूरि दानम् ।
 संतोषशीलेव मनःसुप्तानां सुधारसानामिव दुग्धसिन्धुः ॥ २२ ॥

[illegible]

॥ महाकाव्यं महाकाव्यं ॥ यः पश्यत्यर्थं श्रीशिवस्य ॥ ११ ॥

(विशिष्ट विचार इत्यादि)

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

होमनाथं कुरुष्व विदुः श्रीनारायणाय नमः ॥ ६४ ॥

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ: ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର । ସଙ୍ଗୀତ: ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ।

दीपवतीपद्मिनीःश्रीमन्महादेव महाशिवविष्णुमहेश्वरीः ॥ ११ ॥

ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾ ।

॥ ५५ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ह्रीं श्रीं नमः ॥ १७ ॥

[illegible]

एभिः पञ्चैव वाचैः धर्मैर्विबुद्धायाभिः ॥ ६८ ॥

ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਸੰਨ ੧੮੮੭ ਈ ਵਿਚ ਸੰਨ ੧੮੮੭ ਈ ਵਿਚ ਸੰਨ ੧੮੮੭ ਈ ਵਿਚ

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टमोऽध्यायः ॥ १९ ॥

गरीब/मध्यम आयो दिमाग-न कमीदगाले आनपदगएदः ।

॥ वसन्तिहानि ॥ राजेन ॥ राजतया गुणनिधयः ॥ १० ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ११ ॥

निःशुद्ध स्तानिनिर्वाणपुष्पज्ञा मल्ल मय मया विद्वान् ।

मन्त्रः सित्तुस्त्रिंशत् शुभं शुभादि द्वाविंशत् मातृव्यं मनोहरम् ॥ ३३ ॥

विद्युत्-चुम्बकीय प्रेरणामात्रेण च धातुसंयोजकत्वमप्यस्ति ।

[illegible]

अत्राभिधानात्सर्वः सत्यं चित्तं सदाचित् प्रक्याभिधानादीभवेति ॥

[illegible]

मयां हृदयमप्यसद्वर्गोति मयां संभोतमभययानि ॥ १५

महाह्वयस्यैवमन्त्रोऽयं तु यजुर्वेदायामुपनिषत् ॥ १४ ॥

पदे पदे यत्र विचित्रवाप्यः प्रसन्नरूपाश्च विमान्ति कृपाः ।
 ज्योत्स्नासपत्नेन जलेन पूर्णा माधुर्यदीक्षागुरुणा सुधायाः ॥ ३६ ॥
 प्रीतिं परां यत्र नयन्ति लोकं सरांसि चेतांसि च सज्जनानाम् ।
 अदृष्टपर्यन्ततया श्रितानि गम्भीरतान्यकृतवारिधीनि ॥ ३७ ॥
 यथाभिरामाणि विशालशालिशेत्राणि संरक्षितुमीयुषीणाम् ।
 गोपाङ्गनानां मधुरोपगीतैः कृच्छ्राद्युवानः पथि यान्ति पान्याः ॥ ३८ ॥
 विजिष्णुभिर्विष्णुपर्दां नदीभिर्वनैः श्रिया ह्रेपितनन्दनैश्च ।
 शैलैः सुवर्णाचलदत्तह्रीलैर्यः स्वर्गमाजामपि सेवनीयः ॥ ३९ ॥
 श्रियामनन्यत्र निवासिनीनामन्योन्यमत्यन्तदिदृक्षयेव ।
 यः संगतैर्भाति पुरैः समन्तादाश्चर्यचर्यानिर्लभैः परीतः ॥ ४० ॥
 भोगावतीं भोगिपतिः सुरेन्द्रोऽमरावतीं प्रत्यधिकानुरागम् ।
 मुमोच चारुत्वमवेक्ष्य यस्याः सा तत्र नाम्नास्ति पुरी जयन्ती ॥ ४१ ॥
 रम्याणि हर्म्याणि सुवर्णरत्नमयानि यस्यां बहुभूमिभाजि ।
 येषां पुरःस्वर्गविमानलक्ष्मीः सूर्यप्रभाचुम्बितचन्द्रिकेव ॥ ४२ ॥
 पौरा महेशः प्रचुराः कुमारा गौर्यः स्त्रियोऽप्यत्र विनायकाश्च ।
 इतीव कैलाशनगोऽनुरागादावृत्य यां शालमिषेण तस्यौ ॥ ४३ ॥
 अर्काशुसंपर्कविनिर्यदग्निज्वालारुणःस्फाटिकरत्नसालः ।
 स्वराजराजलवनानुरागैरालिङ्गितस्मेव विभाति यत्र ॥ ४४ ॥
 रम्यावधित्वेन यदीयसालविधाघरीषु स्थितिमीयुषीभिः ।
 विधाघरीभिर्निशि धर्तुमीहांचक्रे करे कन्दुकलीलयेन्दुः ॥ ४५ ॥
 समुन्नतं ध्वान्तमिवाम्बुजाक्षीप्राकारमुच्चैः सरसीकरोति ।
 विराजिलीलालहरीकटाक्षैर्मुक्तावल्लैः परिस्ता यदीया ॥ ४६ ॥
 लक्ष्म्याः स्वपुण्याः सननं वमन्त्या क्षीरार्णवो यत्र दिदृक्षयेव ।
 श्रेहातिरेकात्समुपेत्य तस्यौ सुधानिभाम्भःपरिस्तामिषेण ॥ ४७ ॥
 रम्भेव क्लृप्तामितकान्तमूर्तिः पणाङ्गनाथो सविन्द्रामलाम्बा ।
 विमानि यस्या मुरमन्दिरेषु विम्भारितस्वःपुरकानुकेषु ॥ ४८ ॥

नेत्रैः सरोजैरिव राजमाना लारण्यपूरैरमूर्तस्त्रियोषैः ।
 कुनैश्च चक्रैरिव सद्विलामैर्यत्रत्यरामाः स्मरकेन्द्रिवाप्यः ॥ ४९ ॥
 उद्यानवापीषु जलाशयत्वं द्विजाश्रयेषु प्रियविप्रयोगः ।
 विलोक्यते राजकरोपमदः पद्माकरेष्वेव न यत्र श्लोके ॥ ५० ॥
 जिनेन्द्रहर्म्योपरि स्नातकुम्भकुम्भावलीषु प्रानिबिम्बिताम्बा ।
 जनेकमूर्तिः प्रतिभाति भानुर्यस्याः धियं द्रष्टुमिवावनीर्णः ॥ ५१ ॥
 कस्तूरिकास्यासकवर्णभाजां व्याजेन जनेन्द्रगृहप्यजानात् ।
 या दत्तपत्रेव समम् धियं पुरीणामुपरि म्वप्रच्छा ॥ ५२ ॥
 भुविष्ठमुक्तामणिदेमसारः कर्पूरपूरैर्मृगनाभिपुञ्जैः ।
 दिव्यांशुकायैः कलिता पणाली तद्वाकराकारधरेव यत्र ॥ ५३ ॥
 गुरेश्वेषाभरणाङ्गरागवरेण लावण्यतरङ्गिताङ्गः ।
 निमेषमात्रेण परं गुरेश्वो विभिद्यते यत्र जनः समम् ॥ ५४ ॥
 सचेतनाचेतनचारुभाषैरेषैव रेषां(म्बां) लभते पुरीषु ।
 इति स्म वृद्धा बहुदेवाभाजो वदन्ति यस्यामसमाप्नुतायाम् ॥ ५५ ॥
 कोटिष्वजाम्रैः प्रानिबिम्बितैश्च हर्म्यावलीना मणिवुद्धिमानि ।
 कृताम्पदानीव विभान्ति यस्यां निधानरक्षाभुजगैः स्फुरद्भिः ॥ ५६ ॥
 उद्यानलक्ष्मीमभिषप्रकर्षामसंख्यभेदः सुमनोहुमाणाम् ।
 विलोक्य यत्र सुपतिर्वभूव मन्दादरः क्षीमति नन्दनेऽपि ॥ ५७ ॥
 तस्यां बभूवाद्भुतविजयमधीः क्षोणीपतिर्विक्रममिहमंशः ।
 विधंभराभारभरं वभार यो विधुनाशेषगुणोऽपि विप्रश्च ॥ ५८ ॥
 राजन्वती येन जगत्पञ्चम निजः प्रजा पालयता गदेन ।
 स्वर्गुरिबेन्द्रेण गुरप्रताप्यमन्त्रीरासन्ध्रेण गुरोचितेन ॥ ५९ ॥
 यः कामिनीनां मणिभाति वाम दिनेव च धीनिन्द प्रजानाम् ।
 बालः करालो सिंभुपुत्रीना बल्दुमश्च प्रतापिप्रजानाम् ॥ ६० ॥
 यस्याहवे वैरिबरीन्द्रपुञ्जमन्त्रीनां लारकरान्दिनाङ्गः ।
 रंजे कृपाणोऽरिबुल विर्मोचोर्ध्वस्य शिरेव सदन्तर्जङ्घः ॥ ६१ ॥

पदे पदे यत्र विचित्रवाप्यः प्रसन्नरूपाश्च विभान्ति कृपाः ।
 ज्योत्स्नासपत्नेन जलेन पूर्णा माधुर्यदीक्षागुरुणा सुधायाः ॥ ३१
 प्रीतिं परां यत्र नयन्ति लोकं सरांसि चेतांसि च सज्जनानाम् ।
 अदृष्टपर्यन्ततया श्रितानि गम्भीरतान्यकृतवारिधीनि ॥ ३७ ॥
 यत्राभिरामाणि विद्यालशालिश्रेत्राणि संरक्षितुमीयुषीणाम् ।
 गोपाङ्गनानां मधुरोपगीतैः कृच्छ्राद्युवानः पथि यान्ति पान्थाः ॥ ३८ ॥
 विजिष्णुभिर्विष्णुपदौ नदीभिर्वनः श्रिया ज्ञेयितनन्दनश्च ।
 शैलैः सुवर्णाचलदत्तहीलैर्यः स्वर्गभाजामपि सेवनीयः ॥ ३९ ॥
 श्रियामनन्यत्र निवासिनीनामन्योन्यमत्यन्तदिदृक्षयेव ।
 यः संगतैर्माति पुरैः समन्ताद्राश्चर्यचर्यानिलयैः परीतः ॥ ४० ॥
 भोगावती भोगिपतिः सुरेन्द्रोऽमरावतीं प्रत्यधिकानुरागम् ।
 मुमोच चास्त्वमवेक्ष्य यस्याः सा तत्र नाम्नास्त्रि पुरी जयन्ती ॥ ४१ ॥
 रम्याणि हर्म्याणि सुवर्णरत्नमयानि यस्यां बहुभूमिभाजि ।
 येषां पुरःस्वर्गविमानलक्ष्मीः सूर्यप्रभाचुम्बितचन्द्रिकेव ॥ ४२ ॥
 पौरा महेन्द्राः प्रचुराः कुमारा गौर्यः स्त्रियोऽप्यत्र विनायकाश्च ।
 इतीव कैलाशनगोऽनुरागादावृत्य या शालमिषेण तस्यौ ॥ ४३ ॥
 अर्काशुमंफर्कविनिर्यदभिग्वालारुणः स्फाटिकरत्नमालः ।
 स्वराजराजप्रबलानुरागैरालिङ्गितात्मेव विभाति यत्र ॥ ४४ ॥
 रम्यावधिन्वेन यदीयसालविद्याधरीषु म्विनिमीयुषीभिः ।
 विद्याधरीभिर्निशि धनुमीहाचक्रे क्रे कन्दुकलीलयेन्दुः ॥ ४५ ॥
 समुन्नत कान्तमिवाम्बुजाक्षीप्राकारमुच्चं मग्मीकरोति ।
 विगात्रिनीत्यलद्वर्गकटाक्षैर्मुक्तावलम्बैः परिखा यदीया ॥ ४६ ॥
 लक्ष्म्या म्पुत्र्या मनन वमन्या क्षागर्णयो यत्र दिदृक्षयेव ।
 श्रेष्ठानिग्नान्यमुषेय तस्या मुवाविभास्य परिम्यामिषेण ॥ ४७ ॥
 रम्भेव कृत्वाभितकान्तमूर्ति पत्राङ्गनानां मविलामन्या ।
 विभर्तिन यस्या मुरमान्दरेषु विस्मयिनश्च पुष्कानुकेषु ॥ ४८ ॥

नेत्रैः सरोजैरिव राजमाना लावण्यपूर्वरमृतेरिवोद्यैः ।

कुचैश्च चक्रैरिव मद्रिलामैर्यत्रत्यरामाः स्मरकेन्द्रिवाप्यः ॥ ४९ ॥

उद्यानवापीषु जलाशयत्वं द्विजाशयेषु प्रियविप्रयोगः ।

विलोक्यते राजकरोपमर्दः पद्माकरेष्वेव न यत्र लोके ॥ ५० ॥

जिनेन्द्रहर्म्योपरि ज्ञानकुम्भकुम्भावलीषु प्रतिविम्बितान्मा ।

अनेकमूर्तिः प्रतिभानि भानुर्यग्याः धियं द्रष्टुमिवावतीर्णः ॥ ५१ ॥

कस्तूरिकास्यामकवर्णभाजां व्याजेन जनेन्द्रगृहध्वजानाम् ।

या दत्तपत्रेव समन्त.....धियं पुरीणामुपरि मग्नय्या ॥ ५२ ॥

भूयिष्ठमुक्तामणिदेवतारैः कर्पूरपूर्वैर्गुणनाभिपुत्रैः ।

दिव्यांशुकायैः कलिता पणाली तदाकराकारधरेव यत्र ॥ ५३ ॥

सुरेन्द्रपेपाभरणाङ्गरागवरेण लावण्यतरङ्गिताङ्गः ।

निमेषमात्रेण परं सुरेभ्यो विभिद्यते यत्र जनः समभाः ॥ ५४ ॥

सत्त्वेननाचेतनचारुभाषिरेपैव रेपां(म्बा) लम्बने पुरीषु ।

इति सा वृद्धा बहुदेवाभाजो वदन्ति यस्यामसमाद्भुतायाम् ॥ ५५ ॥

कोटिध्वजाभिः प्रतिविम्बितैश्च हर्म्यावलीनां मणिकुट्टिमानि ।

कृताल्पदानीय विभान्ति यस्यां निधानरक्षाभुजगैः स्फुरद्भिः ॥ ५६ ॥

उद्यानलक्ष्मीमधिकप्रकर्षागसंख्यभेदैः सुमनोदुग्माणाम् ।

विलोक्य यत्र गुपतिर्बभूव मन्दादर भीमति नन्दनेऽपि ॥ ५७ ॥

तस्यां बभूवाद्भुतविक्रमध्री क्षोणीपतिर्विक्रमभिदमश्च ।

विधंभराभारभरं बभार यो विधुताशेषगुणोऽपि विप्रम् ॥ ५८ ॥

राजन्वती येन जगत्प्रजम् निजा प्रजा पालयता नयेन ।

स्वर्भूरिवेन्द्रेण गुरप्रदाभ्यमन्त्रीशमन्त्रेण सुरोचितेन ॥ ५९ ॥

यः कामिनीनां प्रतिभानि कामं पिनेव च भीतिपद प्रजनाम् ।

कालः करातो रिपुभूषणीनां बन्धदुमश्च प्रणयिप्रजानाम् ॥ ६० ॥

यस्यादृशे वैरिबलीन्द्रकुम्भमर्त्यगतारकगम्बिताङ्गः ।

रेजे कृपाणोऽप्रिबुल जिगीषोर्यमस्य जिह्वेव सदन्नपिङ्गः ॥ ६१ ॥

द्वितीयः सर्गः ।

अथ स्वमोघोपरि सा नृपप्रिया ददर्श हर्म्यान्तररत्नकुट्टिमे ।
 हृदीभ्यस्कान्ता दधती निजाद्भुजं सुधामिव स्पर्शमिषेण वर्युकम् ॥ १ ॥
 नभस्सलीव पुतिमद्विना कृता निशेव शीतपुतिमण्डलोन्मिता ।
 महौषधीबोन्मदवीर्यवज्रिना न मूनुहीना वनिता मन्नाम्यने ॥ २ ॥
 परप्रकर्षाघितदर्ववर्षिणे सुनाय वध्वः सकलाः समुत्पुकाः ।
 यदस्य जन्मोत्सवफाद्विदर्शनेर्भवन्ति सद्यः सुप्तनिर्मिता इव ॥ ३ ॥
 परा जनन्या जनयत्यनारतं महाकुम्भीनस्तनयो नयाश्रितः ।
 महर्षतामेधयते गुणश्रियो न किं यशोराशिरदम्भगीरमः ॥ ४ ॥
 सुनिश्चितं भूमिपतेरपि प्रिया यदा भवेद्दृढनिर्देशनम्दना ।
 तटी सुमेरोरिव सर्वदा तदा भवेद्दो गव्यगुपर्वसंगमम् ॥ ५ ॥
 दुरन्तवन्ध्यावनिवृत्तिचिन्तया कः शीर्यगन्तोऽपि धेन्वद्रुभुषाम् ।
 कुमुद्वतीनां विभया विभा विभोर्निकागसौदयं हि न जातु वल्गति ॥ ६ ॥
 किमन्यदामोत्यतिगौरवं वि(व)भूः प्रियस्य पुत्रः सद्गुणशालिनि ।
 महाप्यन्ता रत्नरानी न किं भवेन्मणिप्रकाण्डरिति सा व्यभिन्तयम् ॥ ७ ॥
 समुत्पुका नन्दनजन्मने जगज्जनप्रमोदादुरनन्यगृह्ये ।
 तदर्धवाम्छाग्दरभेगदुर्बला वि(व्य)लोक्यथ क्षोणिभूता भृताग्निना ॥ ८ ॥
 (पद्यभिः पुरवम्)

॥ भूभुजः समपृष्ठतादतः कृशोदरीयं कृशता वृत्तत्वात् ।
 विशेषशोका(का) सरसीय गीनकं करोति या मा सन्तु भेदभाजनम् ॥ ९ ॥
 पयोदवातादतदर्पणस्य किं दधाति सादृश्यमिदं मुग्धाभुजम् ।
 किमिन्दुविम्बपुति गोचरीभवत्तदमपवाकृतिनी तदेषणे ॥ १० ॥
 अमलमे मलयवधूमंटावपस्यन्मिनेराति किमाकुला प्रिये ।
 कथं वृत्तोऽप्यादितदुत्पद्यता प्रयानविदेव च भेचरमिदा ॥ ११ ॥
 अनेकधा व्याधिविदाधिवेव विमाधिमकन्धविधूतधीरमि ।
 न पृथक्ते कोऽपि मनोरथस्य मयि स्थिते मुमु निदेशदनिवि ॥ १२ ॥

यस्यासित्पूना विरराजन्नयनेत्रेषु वैरिद्रिपदन्नाङ्गिः ।

कीलालसिक्तेषु यशस्वरूपामुद्वृच्छतामङ्गुमाङ्गिकेन ॥ १२ ॥

सैराज्यसर्वस्वमुवर्णरत्नहस्त्यधदण्डैः स्त्रिपुमण्डनीभिः ।

मूर्तः प्रतापैरिव दौम्यमानैर्यः मृगविन्नाग्निगुणप्रभारः ॥ १३ ॥

न मार्गणाः केचिदलब्धलक्ष्यां रणेषु दानेषु च यस्य जग्मुः ।

अपूर्तिताशा न यशोविलासा वरेष्वपुण्योदयकेन्द्रेण ॥ १४ ॥

जितेन्द्रियस्योन्नतयौवनेऽपि शैथ्येण धैर्येण कृतात्मदस्य ।

भूषहरीदास्यमतिप्रशस्य यस्य श्रियः निश्चिपुरश्रमेण ॥ १५ ॥

शचीव शक्रस्य महेश्वरस्य गौरीव लक्ष्मीरिव माधवस्य ।

श्रीनन्दनस्येव रतिश्च रत्यै तस्य प्रिया प्रीतिमयी बभूव ॥ १६ ॥

पीयूषभानोर्दलसंचयेन चेद्वं यदीयाद्गमसर्जि धात्रा ।

आनन्दकं लोचनकैरयाणां प्रकामसंतापहरं च येन ॥ १७ ॥

उल्लासिलावण्यसुधातरङ्गैरङ्गैरनङ्गः सरसैर्यदीयैः ।

चिन्नीयते सैणगुणैर्विलोकीलोकश्च लोकोत्तरकीर्तिकारैः ॥ १८ ॥

संजीविनी चौषधिरङ्गजस्य विश्रामधामेव हृदः स्वमर्तुः ।

या राज्यक्रद्धेरधिदेवतेव लावण्यवह्नेर्नवकन्दलीव ॥ १९ ॥

रूपेण शीलेन धिया द्विया च दाक्ष्येण दाक्षिण्यगुणेन नोत्या ।

प्रीत्या गिरा कोमलया यया च ज्योत्स्नायित पत्न्यनुरागसिन्धौ ॥ २० ॥

मन्त्री हरेर्जीव इवास्य जज्ञे सौधर्मसाग्राज्यमलकगिष्णुः ।

सुबुद्धिनामा विबुधप्रमोदक्षीगर्णवार्ण क्षणदाभुजङ्ग ॥ २१ ॥

यस्य क्षोणिपते. प्रतापदहनज्वालावलीकेलिभि

सप्ताप्यम्बुधयोऽम्बुविन्दव इवाशोप्यन्त तेऽपि दुतम् ।

पूर्यन्ते स्म हतारिराजकवधूनेत्राम्बुपूरै पुनः

स श्रीप्रीतिमर्ता प्रियामिव मि(म)हाभोगामभुङ्क्ते क्षमाम् ॥ २२ ॥

इति श्वेताम्बरश्रीमदनन्ददेवाचार्यविरचिते जयन्तविजयनाम्नि महाकाव्ये

शब्दशङ्के प्रस्तावनादिनिरूपणो नाम प्रथमः सर्गः ।

द्वितीयः सर्गः ।

अथ स्वसौपोपरि सा नृपप्रिया ददर्श हर्म्यान्तररत्नकुट्टिमे ।

दृष्टीभ्यकान्ता दधती निजाद्वजं सुधामिव स्पर्शमिषेण वर्युचम् ॥ १ ॥

नमस्वलीय पुतिमद्विना कृता निजेव प्रीतपुत्रिमण्डलोद्दिता ।

महोपधीवोन्मदपीयंकजिता न मुनुदीना यनिता मश्राम्यते ॥ २ ॥

परप्ररुषाघिनदर्पवर्षिणे सुताय धध्वः सकलाः सगुमुकाः ।

यद्रम्य जन्मोत्सवश्रद्धिदर्शनेर्भयन्ति मद्यः सुखनिमिता इव ॥ ३ ॥

परां जनन्या जनयत्यनारतं महाकुलीनमनयो नयायितः ।

महर्षतामेधयमे गुणधियो न किं यशोराशिरदम्भगौरवम् ॥ ४ ॥

सुनिधितं भूमिपतेरपि प्रिया यदा भवेद्द्वनिवेदिनन्दना ।

तटी सुमेरोरिव सर्वदा तदा भजेदहो सर्वमुपवर्गगमम् ॥ ५ ॥

दुरन्तवन्ध्यावनिवृत्तिविन्तमा क भौग्यगन्धोऽपि धरेन्दुमुपुषाम् ।

कुमुद्वतीनां विभया विभा विमोदिकाससौख्यं हि न जानु वर्यगति ॥ ६ ॥

किमन्यदामोत्यतिगौरवं रि(ष)धूः प्रियम् पुत्रं सन्तु वृत्तशान्तिम् ।

महाप्यतां रजराती न किं भजेन्मणिपकाण्डेरिति सा ज्ञाचिन्तयन् ॥ ७ ॥

सगुमुका नन्दनजन्मने जगज्जनप्रभोदादुरनन्यवृष्टये ।

तदर्धवाभ्यागपरमेगदुर्वला विज्ज लोकयथ क्षोणिभृता भूयानिना ॥ ८ ॥

वधमि दुःखम्

यस्यासितूना चिरराजजन्यधेनेषु वैरिद्रियदम्नादिः ।
 कीलान्तसिक्तेषु यत्रमरूपागुह्यतामहमाम्निता ॥ ६२ ॥
 सैराज्यसर्वस्यमुवर्णरत्नदम्त्यधदण्डे त्रिमुमग्टकीभिः ।
 मूर्तः प्रतापैरिव दीप्त्यमानैर्यः सैरविन्माग्निगुरुप्रमारः ॥ ६३ ॥
 न मार्गणाः केचिदलब्धशङ्कां रणेषु दानेषु च यस्य जम्बुः ।
 अपूरिताशा न यशोविलासा वरेण्युपयोदयकेल्यङ्गा ॥ ६४ ॥
 जितेन्द्रियस्योज्ज्वलतयौवनेऽपि सौख्येण भैरवेण कृतान्मदस्य ।
 भूवह्नीदास्यमतिप्रशस्यं यस्य श्रियः त्रिश्रिपुरभमेण ॥ ६५ ॥
 शचीव शक्रस्य महेश्वरस्य गौरीव लक्ष्मीरेव माधवस्य ।
 श्रीनन्दनस्येव रतिश्च रत्यै तस्य प्रिया प्रीतिमती बभूव ॥ ६६ ॥
 पीयूषभानोर्दलसंचयेन चन्द्रं यदीयाद्गमसार्जि धात्रा ।
 आनन्दकं लोचनकैरवाणां प्रकामसंतापहरं च येन ॥ ६७ ॥
 उल्लासिलवण्यसुधातरङ्गेरङ्गेरनङ्गः सरसैर्यदीभिः ।
 चिप्रीयते सौख्यगुणैर्बिलोकीलोकश्च लोकोत्तरकीर्तिकारैः ॥ ६८ ॥
 संजीविनी चौपधिरङ्गजस्य विश्रामधामेव हृदः स्वमर्तुः ।
 या राज्यक्रद्धेरधिदेवतेव लावण्यवह्नेर्नवकन्दलीव ॥ ६९ ॥
 रूपेण शीलेन धिया ह्रिया च दाक्ष्येण दाक्षिण्यगुणेन नीत्या ।
 प्रीत्या गिरा कोमलया यया च ज्योत्स्नावितं पत्यनुरागसिन्धौ ॥
 मध्री हरेर्जीव इवास्य जज्ञे मौधर्मसाम्राज्यमलकरिष्णुः ।
 सुबुद्धिनामा विबुधप्रमोदक्षीरार्णवार्ण क्षणदाभुजङ्गः ॥ ७१ ॥
 यस्य क्षोणिपतेः प्रतापदहनज्वालावलीकेलिभिः

सप्ताप्यम्बुधयोऽम्बुविन्दव इवाशोप्यन्त तेऽपि द्रुतम् ।

पूर्यन्ते स हतारिराजकवधूनेत्राम्बुपूरै पुनः

स श्रीप्रीतिमतीं प्रियामिव मि(म)हाभोगामभुङ्क्त क्षमां ॥

इति श्वेताम्बरधूम्रमयदेवाचार्यविरचिते जयन्तविजयनाम्नि महाकाव्ये

शब्दाङ्गे प्रस्तावनादिनिरूपणे नाम प्रथमः सर्गः ।

समुद्रपर्यन्तमहीमहीपतिः कृतावहित्यक्षणमुत्त्वषोद्यमः(?) ।

गिरा समाधासमदात्मबलभां कुमुदनीं चन्द्रिक्येव चन्द्रमाः ॥ २९ ॥

भवन्ति पुण्योदयतः कदाचन स्वबान्धितानि द्रुतमेव देहिनः ।

उपायतो वा स्मृत्लाभेदेवतामतः समाराधय भूरिभक्तिभिः ॥ २७ ॥

अनेकशोऽभीष्टफलप्रदायिनी विलोकिता निर्मलमक्तितस्तथा ।

कुलस्य नः कल्पलतेयमर्चना मनोरथं ते सफलं करिष्यति ॥ २८ ॥

प्रियप्रियालापमुधारसोर्मिभिर्निरस्तसंतापभरा बभूव सा ।

तथैव सर्वं विदधे प्रियं वचः प्रियोपदिष्टं तनुते हि नात्र कः ॥ २९ ॥

दिवेन्दुमिम्यद्युति गण्डमण्डलं स्ववामहस्त(स्ते) दधती परे दिने ।

नृपेण पृष्ठाकमयवदर्चनां सुधास्य विद्यामिव बीजवर्जिताम् ॥ ३० ॥

निषेधय संदेहपदेऽपि जीवितं प्रिये प्रियं ते स्वरितं करोत्यदः ।

न चेज्जनोऽयं यदग्ने प्रवेदातः पतद्गतां याति तदा विनिश्चितम् ॥ ३१ ॥

इति प्रतिज्ञावचनादमुष्य सा मुमूर्छं वज्राभिहतेव सत्क्षणम् ।

पशात च घृष्टसल्लेष भूतले किमद्भुतं प्रेम्णतापिदं हि वा ॥ ३२ ॥

अधेनिकर्तव्यतयाकुलात्मना निजप्रियेणाङ्गगताभ्यपेचि सा ।

समूर्तिभिः प्रेमरसरिवाश्रुभिस्ततः परं चन्दनशीतवारिभिः ॥ ३३ ॥

मुहुः प्रियायाः क्षितिपायलानिलैर्जगाम मूर्छां नृपतेः सहार्तिभिः ।

सचेनना भातवती सती ततो जगाद् साश्रुनिजजीवितेधरम् ॥ ३४ ॥

नरेन्द्र जीया कुलशैलजित्त्वगे निजायुषा नन्द मुरेभ्रगधिया ।

अमद्गल तेष्वपरन्तु देवतात्ममामि लोहस्य ग्वेग्वि मभाः ॥ ३५ ॥

बिम्बो भवज्जीविनशमयार्जित मृतस्य जन्मापि न मेऽयभासते ।

भवेच्छिदा येन मकर्णकर्णयोर्न तेन हेमापि मन्तु प्रयोजनम् ॥ ३६ ॥

उगम्यले म्याम्यनि भर्तुंगायव(१) स्फुग्मभाटाग्लेव हागिणी ।

न्यवेवि(१)देहोद्भवलक्षणगिद ममस्तारङ्गदृष्टा विलक्षणं ॥ ३७ ॥

भविष्यतीय कमल मुतान्विता तानेन माम्राज्यवना त्वदङ्गजा ।

अभुविमित्तजवच पुं पिनुम्वेति वाच्या जगदं नृपप्रिया ॥ ३८ ॥

(युगम्)

मयाप्यस्वण्ड्यं तव देवि स्तण्डितं वचः किमाहृतः(?) यमेन केनचित् ।
 दुनोति किं स्वमकृतोऽपि मानसं प्रिये सपञ्चीजनितः परामवः ॥ १३ ॥
 अक्रोपने किं मयि क्रोष एष ते तनोति यः प्राणितसंशयं मम ।
 असौमनस्ये किमपीह कारणं दुतं प्रिये ब्रूहि यदाकुलोऽस्म्यहम् ॥ १४ ॥
 दिवापि सा शारदचन्द्रचन्द्रिका भ्रमं दधाना दशनांशुभिस्ततः ।
 इति स्वदुःखं नृपतेर्व्यजिज्ञपद्विषम्वरस्येव रुजं रुजातुरः ॥ १५ ॥
 न देवपूर्वोदितदुःखदुर्दशालयोऽपि लब्धावसरस्तनौ मम ।
 तव प्रमादेन दिनेश्वरोदये नभस्तले वा क्व तमिष्यसंभवः ॥ १६ ॥
 सुस्त्रैरशेषैः सुस्त्रिनीषु सुरत्यता ममेश शय्या अपि चित्तहारिणी ।
 प्रमादतप्तो किमपूर्णमस्ति मे मुनं विना स्वेतदरुनुदं हृदः ॥ १७ ॥
 कृती निराकर्तुमिदं तु लान्छनं त्वमेव मे दुःसहसाहसप्रिय ।
 निमेषमुक्तां कुरुते हि पद्मिनीं न पद्मपन्धोरपरः कदाचन ॥ १८ ॥
 वसुंधरोद्धारधुरंधरेण मां शिषेयुपायेन मुनेन भूषिताम् ।
 मदीहदेनेव लतां फलाशितामिदं हि मारं हिल मरुसंपदाम् ॥ १९ ॥
 इति प्रियाया वचनेन भूषणेर्मनोन्तरे दाव इशानिनाद्वने ।
 धनुवता दुःखमवर्धनाविहं चकार चिन्तां स तनूनादिच्छया ॥ २० ॥
 विना विनीतेन मुनेन गेहिना कुलं गृहं शून्यमनूतदुःखदम् ।
 क्रमेण नश्यन्ति च सर्वमपदं स्मिन् निगल्यमहो न हिचन ॥ २१ ॥
 अनन्यमाधागर्भमवोद्वेहः मुनिं मदा दुर्लभोऽपि मानवः ।
 अनुग्रहमप्रमर्शान्मर्शानो न कोट्यर्गामिषिदृशीव नन्दति ॥ २२ ॥
 वर दामिदोऽर्घ्यं मनन्दनो जननीशानन्दनगङ्गिलोचनः ।
 न शङ्कन्त्योऽर्घ्यं समृद्धिर्वापि परं पराङ्मुख्येन विषेयनाम्नतः ॥ २३ ॥
 जनेऽप्यनुव्रज्य गतिर्न विगते शयं प्रयति क्वमशब्दं ह्रीर्नतम् ।
 इति प्रवृत्तं स्वतु दुःखं मतामर्गुनेना भूष विरोध्य मंपदाय ॥ २४ ॥
 इदोऽर्घ्यं मां प्रदुन भवान्नर्गन्तनीं प्रियाया स्वतु भवि जीविताम् ।
 मन्मथं मन्मथं मुनेच्छुवा क्वमथ्यवन्त्य विद्वेदय सादगम् ॥ २५ ॥

अथ पृथुयणाः सर्वं लोकं विमृज्य ततः मन्वरं

नरपनिमहामिद्रेः मिढावबन्ध्यधियां निधियम् ।

महतिविदुरः मयं मघीनां सुनुदिमपुत्र-

दुर्मन्वि यतः पूज्यो मघी नृपस्य विवेकवान् ॥ ५१ ॥

मिद्विः माहगकर्मकर्मटधियोमेषोऽप्यनानामिति

इमापमन्त्रं मनुमहिष्णुदृढयमन्त्राग्रमन्त्रं श्रीमन्तः ।

मघीनाम्य जगाद् गौरवपरम्णां य मघिनां यम-

क्षोणीन्द्रस्य सदैव मघणविधीं धीरेयता मघिनाम् ॥ ५२ ॥

ति श्वेताम्बरधीमन्मन्त्रेकाकावेधिराभिते जयमन्त्रिजयमन्त्रं महावन्त्रं

धीशब्दादे पुत्राविमतादिनिष्पन्नो नाम दुर्गीवः सर्वं ।

दुर्गीव सर्वं ।

ततः ततः राजशार्दूलं गुरुमर्षी व्यभिजयपुत्र ।

स्वल्पतिशाम्बुधिदेव दुर्गरेभ्योर्ग्रयं दुर्गर ॥ १ ॥

ममरुपारः परं तत्र धीपद्यपरमोदितम् ।

प्रयात्यवस्यसामान्ययामपात्रसमोत्रसाम् ॥ २ ॥

वि. जायं विधिबन्ध्याय सर्वेषां सु. कर्मट ।

व. श्याणवदुर्गीवदुर्गरेभ्योर्ग्रयं सुधाश्व ॥ ३ ॥

पुरयत्याशु दुर्गपुत्रमपि देव मनोरथम् ।

स्वर्गोदय व. श्वेताम्बर दममाह्व व. लीधमा ॥ ४ ॥

तदुस्य भृगु माहात्म्यं सुधाश्व विधिपुत्रं च तम् ।

धनावह इव शीघ्रं यतः शीघ्रं व. श्वेताम्बर ॥ ५ ॥

कौ. दुर्गपुत्रमपि देव मनोरथम् ॥ ६ ॥

य. श्वेताम्बरमाहात्म्यं कौ. श्वेताम्बरमाहात्म्यं ॥ ७ ॥

द. श्वेताम्बरमाहात्म्यं कौ. श्वेताम्बरमाहात्म्यं ॥ ८ ॥

तत्र श्वेताम्बरमाहात्म्यं कौ. श्वेताम्बरमाहात्म्यं ॥ ९ ॥

तत्र श्वेताम्बरमाहात्म्यं कौ. श्वेताम्बरमाहात्म्यं ॥ १० ॥

श्वेताम्बरमाहात्म्यं कौ. श्वेताम्बरमाहात्म्यं ॥ ११ ॥

मर्तुरिष्टा मुचिरं चिरायुषो भविष्यतीयं नृपनाथ नन्दना ।
 गी प्रियास्या जिनराजभाषिता पुरः सखेदस्य च भूमृतोऽवदत् ॥ ३९ ॥
 ऽप्यवादीत्यज दुःस्यतां प्रिये मनोरथं पूर्णमिमं विभावय ।
 त्रैप केनाप्युदितं मुदो भरादुपाशृणोत्सिद्धमिदं न संशयः ॥ ४० ॥
 श्वहेषां गजराजगार्जितं सतूर्यनादं शुभशङ्कनिखनम् ।
 क्षिणाक्षिस्फुरणं प्रियोदितं तदाशृणोच्छाकुनिकाप्रणीरसौ ॥ ४१ ॥
 त्रिसिद्धौ शकुनाबलिः शुभा दिवेव विद्युज्जलदस्य वृष्टये ।
 वेदेव(य)द्या इति हर्षनिर्भरं यशोनिधिः प्राप समां स भासुराम् ॥ ४२ ॥
 त्रिदिकैरिन्द्र इवेन्द्रसंनिभैः स मेवितः संसदि मण्डलेश्वरः ।
 न्द कुर्वन्ति न कं प्रसूत्वराः सविस्मयस्मेरमुस्ताम्बुर्न धियः ॥ ४३ ॥
 र स्वमर्तुर्द्युमणेः समागमेऽरुणाङ्गशोभां दिगवाप वारुणी ।
 त्य सख्येय च संध्ययाद्भुतं कृताङ्गरागेव नवीनकुङ्कुमैः ॥ ४४ ॥
 तावसाने दिनरत्नमण्डलं निपातमाप द्रुतमस्तभूमृतः ।
 त्ययं कालविपाकमीयुषः स्थितिः स्थिरा नोक्षपदश्रियोऽपि हि ॥ ४५ ॥
 गन्धुपेरम्भमि भानुमण्डले निनीयमानेऽरुणपङ्कजतिपि ।
 तां मुलेभ्यस्तदनु मधाविता मधुव्रतश्रातनिभा तमस्ततिः ॥ ४६ ॥
 तामु(जांशु)नाशेऽपि नितान्तनिर्मलः कृतज्ञतां गुह्यति नैव कश्चन ।
 ज्ञानि भानुमताधिरोपिनः सदैव तेनाम्भमियाय वासरः ॥ ४७ ॥
 त्रिशुवीत्रातपपाततापतः सुरसवन्त्यां जलकेलिकारिभिः ।
 त्य दिग्दन्तिभिर्मम्भमो भृश कणा इव व्योमनि भान्ति तारकाः ॥ ४८ ॥
 तागानिन्दर परा धियं नभस्तलेऽवाप्य तमात्रि(मोऽत्र)नग्रभम् ।
 मङ्ग लार्टाकचमंचपेर्ग्रहण न जातिमाव्य भजनेऽद्भुतां लिपिम् ॥ ४९ ॥
 रम्भाविभ्रमपुण्यपण्यवनितारव्यैः स तूर्यत्रिकै-
 र्मङ्गल्यैः कनकाकुक्काद्गुणैः शोभामृतस्पर्शिणी ।
 रम्या नम्रनरेधगोदिनजयारावेण मायतनी
 मंध्या तस्य नरेधरस्य गुणैः प्रोत्तासितारत्रिका ॥ ५० ॥

अथान्येन गेहोत्तु गान्धर्वान् वृत्तम् ।
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन (१) गान्धर्वान् वृत्तम् ॥ ८ ॥
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ।
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ॥ ९ ॥
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ।
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ॥ १० ॥
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ॥ ११ ॥
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ।
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ॥ १२ ॥
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ।
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ॥ १३ ॥
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ।
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ॥ १४ ॥
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ।
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ॥ १५ ॥
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ।
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ॥ १६ ॥
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ।
 गान्धर्वान् वृत्तम् अथान्येन वृत्तम् अथान्येन ॥ १७ ॥

(गान्धर्वः कुलकम्)

उपस्थिते धनप्राणमंशये काम्येरेदिनः ।
 रक्षन्ति जीवितं जीवन्तो यद्वापि पश्यन्ति ॥ १८ ॥
 इत्यदृश्यपटेनेव नैशेन तममावृतः ।
 श्रेष्ठा सार्धवने नष्टे नष्टा तत्राविशद्वेने ॥ १९ ॥
 कामं कामेन कामी च दिग्मोहेन कृतान्वर्षीः ।
 स बभ्राव चिरं तत्र दरिद्रस्येव मानमम् ॥ २० ॥
 स्वधर्माराममासेकुं संवेगावृतकूपतः ।
 अरघदृष्टीमाला यस्याभाज्यपमालिका ॥ २१ ॥

यया....वसरः किञ्चिन्वद्वितान्यसरस्यम्(?) ।
 तमेव मत्तमातङ्गमारुह्यासद्यविक्रमम् ॥ ३५ ॥
 पायं पायं पयस्तस्य स्नायं स्नायं च तत्तटे ।
 अमृतच्छायवृक्षाब्जे स विजश्राम सश्रमः ॥ ३६ ॥
 कुर्वन्निव जगत्कम्पं क्ष्वेडया क्षिप्रमेव हि ।
 गाढपुच्छच्छटाछोटैर्भूषीढं पाटयन्निव ॥ ३७ ॥
 नारङ्गकदलीमुख्यफलैरतिमुधारसैः ।
 तं कृताहारमाहन्तुं तत्र सिंहः समाययौ ॥ ३८ ॥ (युग्मम्)
 स नमस्कारमाहात्म्यात्ततो दूरे पलायत ।
 प्रज्वलज्वलनज्वालाजालेनैव करालितः ॥ ३९ ॥
 वर्द्धयन्निव फूत्कारैर्विपज्वालां मुखेऽद्य ताम् ।
 कालः क्रौर्येण कान्त्या च दुष्टं दुष्टोऽहिराययौ ॥ ४० ॥
 सपौष्पाटनमन्त्रेण निर्जितोर्जिततेजसा ।
 परमेष्ठिनमस्कारेणैव तं दूरमक्षिपत् ॥ ४१ ॥
 जज्वालाग्नेऽस्य दावाग्निः क्षयकालानलोदुरः ।
 तत्र पञ्चनमस्कारस्मृत्या घनघटायितम् ॥ ४२ ॥
 तदग्ने राक्षसस्तस्य भक्षणाय समुद्यतः ।
 सोऽपि मन्त्रादितोऽनद्यद्यदयं सर्वभीहरः ॥ ४३ ॥
 परमेष्ठिनमस्कारभक्तिर्वल्लीव मानसे ।
 उल्लमन्ती फलं दत्ते जन्तोश्चित्तं जगत्स्वपि ॥ ४४ ॥
 धीनमस्कारमन्त्रोऽयं कण्ठे श्वास इवानिशम् ।
 यस्यासीद्विबधूकण्ठे स कण्ठाभरणायते ॥ ४५ ॥
 परमेष्ठिनमस्कारमन्त्रमाहात्म्यमूर्जितम् ।
 कः संस्यानुमलंभूष्णुरिति चित्ते व्यचिन्तयत् ॥ ४६ ॥
 जह्वालः प्रचचालाय स श्वगुरकुलं प्रति ।
 प्रथमे याभिनीयामे ययौ मेरुनिभं नगम् ॥ ४७ ॥ (युग्मम्)

गादानुरोधादस्याः सां मार्यशान्तिरुपमय ।
 जगाद् किं न वाच्यं हि मद्रागमिननेत्रमाम् ॥ ६१ ॥
 इत्थं मियः स्मृतान्ते कृते कर्णमायने ।
 ताभ्यां विलोम्य दिव्यद्विभ्रप्र विधाधराभिः ॥ ६२ ॥
 उत्थाय पादयोर्लेखा सविनुसस्य कन्यका ।
 उचैराक्रन्द शब्दं न खान्तर्दुःखमिवामुचन् ॥ ६३ ॥
 आल्लिख्य स्वायत्तेनास्याः प्रोन्ममार्ज मुग्धाम्बुजम् ।
 जडे कृत्वाय तां प्राह पुत्रि धीरा मवायुना ॥ ६४ ॥
 व्यङ्गपीदं तथा तान कोऽप्ययं मयि वत्मलः ।
 ररक्षेऽरिकराघेन सिंहास्यादिव गौरहम् ॥ ६५ ॥
 तत्तत्तत्तद्रुणक्रीतीं विद्धि मामिति तद्विरा ।
 सर्वज्ञोक्तवरायासै स सन्मानं सतां ददे ॥ ६६ ॥
 सापराधमिव श्रेष्ठिवाक्यान्मन्त्री तमत्यजत् ।
 सतां तुल्या मनोवृत्तिरुपकार्यपकारिषु ॥ ६७ ॥
 प्रातरिन्दुरिवादृश्यपरिवारस्त्वमद्य किम् ।
 मन्त्रिणः श्रुतपूर्वदं श्रेष्ठोश्रेष्ठः प्रतिष्ठया ॥ ६८ ॥
 उवाच भिल्लधाटीतः स्वसार्धोलुण्ठनादिकम् ।
 ततो मन्त्रिपतिः पल्लीमरुणत्सैन्यपेन सः ॥ ६९ ॥
 कालरात्र्येव दृष्टा सा ग्रसेव समवर्तिना ।
 ददृशे भिल्लनाथेन निर्नाथेव तदाकुला ॥ ७० ॥
 अद्य संधानमाधाय सह सेनाधिपेन म ।
 यदात्तं सार्थसंबन्धि तत्तस्य व्यतरद्विधा ॥ ७१ ॥
 सर्वस्वेनापि संमान्य सेनानाथं निजेन सः ।
 तेन सार्धेन चोपेतः श्रीमन्मन्त्रिपति ययौ ॥ ७२ ॥
 महार्थोपायनैर्नत्वा मन्त्रिनाथमथार्चयन् ।
 तेन संमानितः सोऽपि पल्ली पल्लीपतिर्ययौ ॥ ७३ ॥

भोगैर्दुर्लभितस्पास्य देवानामपि दुर्नभैः ।
 श्रीनन्दनवनस्पेव संतानश्रीस्वर्धन ॥ ८७ ॥
 अथान्यद्वा नमस्कारमग्रदं स्वगुरुं मुनिम् ।
 नम्रागतं ववन्देऽमौ शुभ्रावास्य च देशनाम् ॥ ८८ ॥
 राजस्त्वं राजसे शुद्ध सम्यक्त्वमणिभूषणः ।
 अङ्गेरिव गणाधीशस्तथा द्वादशभिर्नेत्रैः ॥ ८९ ॥
 स्पर्शरत्नमियैर्भूष रत्नसानुविजित्स्वरैः ।
 जिनेन्द्रमन्दिरैः पृथ्वीमण्डलं यदमण्डयः ॥ ९० ॥
 प्रावर्त्यन्त त्वया तत्र नानाश्चर्यमद्भुतसवाः ।
 वरेण्यपुण्यपीयूषसन्नाजीव शिवाध्यनि ॥ ९१ ॥
 श्रुतस्य श्रोत्रिणी श्रोत्रे नेत्रे जैनास्यनर्तिनी ।
 कृतार्थे सार्धसामध्ये कृतैरिष्टैः स धर्मिणाम् ॥ ९२ ॥
 विश्वरुद्धे जिनाधीशशासनोन्नतितनर्तकीम् ।
 नरीनर्तयितुं नृत्याचार्यकं तव निर्मलम् ॥ ९३ ॥
 सर्वाणि धर्मकर्माणि भूष आद्भुतचित्तानि ते ।
 श्रद्धाधिक्येन वर्धन्ते दानेनेव यशःश्रियः ॥ ९४ ॥
 अत्र मद्वरधर्मेऽस्मिन्नित्थं तदपि भण्यते ।
 राजहंस सदा राजहंसः स्या संघमानसे^(१) ॥ ९५ ॥
 इत्थं कर्णातिथीकृत्य तद्भ्या पद्भ्यां गिरं गुरोः ।
 ववन्दे तं ततः सापि विजहार यथासुखम् ॥ ९६ ॥

(सप्तभिः कुलकम्)

जिनेश्वराणां रथतीर्थयात्रा कल्याण्यकाद्युत्सवपुण्यकृत्यैः ।
 तद्राज्यलक्ष्मीः सुभगं भविष्युरिष्टैः फलैः कल्पतरोरत्नेव ॥ ९७ ॥
 काले काले नयमिव चतुर्धापि धर्मं स चक्रे
 दध्रे शक्तित्रयमिव मुधी धाम रत्नत्रय च ।
 तेनैवायं परिमलभरेणापि मन्दारशास्त्री
 लोकं लोकम्पृणगुणगुरुर्वासयामास शश्वत् ॥ ९८ ॥

किमपि तत्र विनोदितलोचनः फलितपादपदेवकुलादिषु ।
 पवनवेगगतिः ॥ परिभ्रमन्समसृणोत्करुणं ध्वनिमग्रतः ॥ ७ ॥
 गुरुकृपारसपूरितमानसस्तदनुसारमसावपरिश्रमः ।
 नरपतिर्मरुतोऽप्यधिपङ्कता व्रतमिवाङ्घ्रिजवेन ददद्यौ ॥ ८ ॥
 मृतककोटिकरालकलेवरप्रचुरदुःसहगन्धमरावहे ।
 अभिमुखागतगन्धवहैर्भुर्हुर्यदतिदूरविवर्त्यपि सूच्यते ॥ ९ ॥
 मिलदसंख्यशिवार्कतफेत्कृतैर्यदमुकम्पकूटद्वितमूर्द्धजम् ।
 अधिकधूकघनार्तिदघूकृतैः स्खलितकातरमन्तुगतागति ॥ १० ॥
 मृतदिगन्तरदुःश्रवहुंकृतैर्विकृतयेषवपुर्मुस्रनर्तनैः ।
 प्रचुरराक्षसभूतपिशाचकैर्भयकुलैरिव दुर्गपथं नृणाम् ॥ ११ ॥
 विपुलमांसवसामदिरोन्मदं विततमुत्कलकेशमवलभम् ।
 भ्रमति यत्र सताण्डवडाकिनीकुलमकालमृतेरिव सादरम् ॥ १२ ॥
 निशि च यत्र निशाचरनिर्मितामतिभयंकरकेलिविलोकनम् ।
 छलयति स्म विधैर्यघनं जनं यमगृहातिथितां नयते च ताम् ॥ १३ ॥
 किमिह भूरिवचोभिरुदीरितैस्तदपरं भुवि कालनिकेतनम् ।
 निजगृहं स्थिरधैर्ययतां पुनः पितृवनं स ददर्श नृपस्ततः ॥ १४ ॥
 (पद्भिः कुलकम्)
 अथ स तत्र विवेश विज्ञापतिः प्रथितधैर्यधुरीणमनामणीः ।
 इदमभाष्यमभाषि च केनचिन्मनुजजातिनिसर्गभवद्रुपा ॥ १५ ॥
 विततदारुणः कृतकर्मणा हृतवपुध्रुवमागतवानसि ।
 इह हि याति नृपोऽपि पतङ्गतां निशि निशाचरकोपहुतारानि ॥ १६ ॥
 पितृवने हतधीस्त्वमिहागतस्तदधिपश्य मयाप्यकृतार्चनः ।
 क्षयमुपेहि तदद्य मया हतम्रातरुषा नकुलेन यथा फणी ॥ १७ ॥
 सरममदयमिव स्वयमागमश्चिरबुभुक्षुतरस्य ममामृतः ।
 त्रिभुवनेऽपि न सोऽस्मि तवाद्य यो भगनि रक्षणकर्मविचक्षणः ॥ १८ ॥
 निब्रवञ्चं मयि दर्शय माधुना मम पुगे मनुजाः किञ्च कीटकाः ।
 अगुरनिमद्मश्चरजोऽस्मि चेन्मम तमेव वशीकृतदैवतम् ॥ १९ ॥

असिरयं चतुरङ्गरणे रिपुक्षितिपकण्ठविलुण्ठनलम्पटः ।

इह हि स श्रपते जनमात्रके सन्नु खलेऽधमवाचि नियोजितः ॥ २० ॥

इति घदन्नृपतिः स नमस्कृतेः स्मरणतो व्यधिताचलनिश्चलम् ।

तमसुरं भयवातसमाहतं हृदयपल्लवमस्य गु कम्पितम् ॥ २१ ॥

अहमहंसुरिहामयमामवं जगति वीरकथा खलु मे वृथा ।

यदमुनैव हृतो विमदञ्जरः सहजपैर्यवशं यदचेतसा ॥ २२ ॥

अहमतीव मद्रान्धविलोचनं पशुरिवाविदितस्वपरान्तरः ।

अधिगुणेऽत्र जने महतागमा यदपतं त्रिपदीत्यमनर्थकम् ॥ २३ ॥

करणयैव न मे हृतवानसूत्रकटदुष्टगिरोऽपि महाशयः ।

यदि कथंचन मोक्षयति मामयं तदुपकारितयान्मु मम प्रभुः ॥ २४ ॥

इति निधाय निजे हृदि निश्चयं निभृतनेत्रयुगं नृपमैक्षत ।

विदितैर्न्ययशः कृपयामुना स गुमुचेऽथ तथैव विधानतः ॥ २५ ॥

तदनु वैद्युतपुञ्जमिव स्तिरं मणिगुवर्णविभूषणभूषितम् ।

सपदि दिव्यवपुर्दधेत्स तं प्रणयतः प्रणनाम स भूषतिम् ॥ २६ ॥

स्फुरितमक्तिभरादिब नम्रतां दधदभीशमसावसुरोऽवदत् ।

जय विभो शरणं धितवानहं बत भवन्तमनन्तयश धियम् ॥ २७ ॥

प्रभुरयं प्रमविष्णुरपि क्षमां सततमेव विभर्ति यथा क्षमाम् ।

इति गुणद्वितयी तव गीयते सुरपतेः पुरतोऽप्सरसां गर्णैः ॥ २८ ॥

यदपराद्धमिहापि मयाधमाधमधियाधिकदुःसहतेनति ।

अहितहेतुरितीव तदज्ञता मम दुनोति मनो नितरामियम् ॥ २९ ॥

अनुचितं यदबोवि वधो मया तदधुना क्षमणीयमिन त्वया ।

निजकभृत्यमितः परिभाष्य मां नतञ्जने प्रभवः सन्नु बल्ललाः ॥ ३० ॥

मम तवोपरि रागतरङ्गिणी गुरुतरङ्गभरैरिव नृत्सति ।

नवरवाविब नृपपतिविजयं प्रियतमोत्तमसगमकारिणि ॥ ३१ ॥

स्वदपरोऽस्ति न मोक्षकृते मम कचन जैनमतादिब देहिनः ।

भवतु दिव्यविचित्रमणिप्रभा प्रवलपल्लवलासवती मम ।

विमलमौक्तिकहारलता तव प्रथमदर्शनयोग्यमुपायनम् ॥ ३३ ॥

इयमुदात्तमुताय मृगीदृशां भवति कण्ठतले विनिवेशिता ।

इति निश्चय्य स तां द्रुतमाददे प्रणयिनां हि समाधिविधिलया ॥ ३४ ॥

प्रकटयत्युदितं परमोचितां तव कृतज्ञकृतश्रुतिसंमदाम् ।

विमलजात्यमणेरिव लक्षणं निजकमाकरजन्म शुभावहम् ॥ ३५ ॥

इदमुदीर्य निवर्त्य च तत्र तं श्रुतविलापमभिप्रचचाल सः ।

निजभुजैकसहायतया परं विदधतेऽधिकृतार्थमिहोर्जिताः ॥ ३६ ॥

विकचचम्पकचारुवपुःप्रभः प्रवरराजनोचितलक्षणः ।

भुजजिनेन्द्रफरीन्द्रजकारय(ः)विघृतनिर्दययोगिपतिव्रतः ॥ ३७ ॥

अशुभकारणकर्मणि कर्मठः शठतया प्रिययेव समाश्रितः ।

इह परत्र विरुद्धकराप्रणीर्नसिलदोषद्वज्वलनानिलः ॥ ३८ ॥

स्यगुरुर्दाक्षितमन्नविधायिनः पृथुलमूलवर्तितमण्डलः ।

डमरुकस्य डमडुमडम्बरारवमरेण भृतासिलदिभ्युसः ॥ ३९ ॥

प्रवलमूलवर्लि बलवत्तरः सकलदिशु समं जलधारया ।

प्रथमतः पृथुशान्तिविधित्तया व्यधित यः स्फुटकल्पविकल्पवित् ॥ ४० ॥

अकृत बान्धितसिद्ध्याधिदेवतां बहललोहितचन्दनचर्चिताम् ।

अरुणपुष्पचयै रचितार्चनां विहितयोग्यममप्रबलि च य ॥ ४१ ॥

इह मया प्रतिकूलबोऽपि ते मुनिजनेन न कोऽपि कश्चिप्यते ।

किमुत चिन्तितसिद्धिविधित्तया सुवदने भवती') समुपाहृता ॥ ४२ ॥

किमिह रोदिवि शोक्कवशांवदा मुननु विधर्माहि त्यज सभ्रमम् ।

नृपमुतेऽभ्युदयोऽपि करिष्यते तत्र मया विविधाद्रुतभूतिभूः ॥ ४३ ॥

इति गिरास्तमया लघुता व्यधाटिगतरोदननाररवा च यः ।

त्रिभुवनान्निन्मी' त्रिमायया विहितस्यष्टिग्वानूतजन्मभूः ॥ ४४ ॥

उपहृयानकृतच्युत्किङ्क' मधुग्वाम्यमुधोक्षितकन्यकम् ।

अधिरुतार्थविधौ विहितोद्यमं नृपनिर्गहनं नं पुनस्तनः ॥ ४५ ॥

(अहभिः कुञ्जकम्)

अजपदिष्टनिबन्धनमुद्रया प्रकृतमघ्नमयाहुतिमक्षिपत् ।
 विहितहोममतिज्वलितानले स्वमिव दुर्गतिशास्त्र(श्च)तपावके ॥ ४९ ॥
 तदभिपश्यति.....धराधिपे बहुलतान्तरितेऽयं स कन्यकाम् ।
 समयदद्वेष्टया(?)दकदेवताबलिकृते त्वमिहाद्य विनाश्यसे ॥ ४७ ॥
 इयदितस्तव जीवितमात्मनः क्वमपि रक्षणदक्षमिह स्मर ।
 तदनु विघ्नमसिंहमहीपतिः शरणमेव ममेति जगाद सा ॥ ४८ ॥
 क्षुरिकया न हि यावदपन्नपः प्रहरतीह स तावदपात्यत ।
 क्षितिभुजा भुजतो हृतमस्य सा हुमलतादलयद्भन(?)षायुना ॥ ४९ ॥
 समुपतस्तुपि धौ.....पती युधे गतकरेऽथ कृपाणकरे रुषा ।
 निजकरेण सितासिमकम्पयचरणताडनतश्च धरां नृपः ॥ ५० ॥
 भुवि बवत्स स बल्लुबलो ददावसिनिपातशक्तान्यभिभूषतिम् ।
 अभिमवन्ति न तानि किमप्यभुं तिमिरसंततयस्तरणि यथा ॥ ५१ ॥
 भुवि कृतैर्गुरभिः पददर्दरैर्नमदशेषकणीन्द्रफणोलती(?) ।
 यतमजीविद(?)रोषकपायतो रणमुखेऽभवतां नृपयोगिनौ ॥ ५२ ॥
 प्रद्वितयोनिधनाय कृपाणयोरपि कृपानि तत्रै.....योर्ध्रुवम् ।
 परमया मुकुमारतयान्यथा कथमिमां बहता गलताश्रयो(?) ॥ ५३ ॥
 अथ मिथोऽसिलतापरिचुम्बितौ कचन.....निर्गतलोहितौ ।
 यथपिया भ्रमणेन विरेजनुर्ज्वलदलातकचक्रयुगोपमौ ॥ ५४ ॥
 कपटकोटिपट्टः ॥ विशांपतेः करतलादसिपन्नमपातयत् ।
 प्रहतवैरिवपुःक्षतजारुणं मरुदिवाशु तरोः स्रथपल्वम् ॥ ५५ ॥
 कर्गृहीतकृपाणलतं पुनः समरदक्षतयाद्भुतया नृपम् ।
 यमिवोद्भूतदण्डकरं रिपुममवलोक्य मुमोच स धीरताम् ॥ ५६ ॥
 द्विपदसिं विनिहृत्य निजासिना क्षितिपवोऽपि सहेलमपीपतत् ।
 इह भवन्ति जयादिहृते कृतप्रतिकृताय निरङ्कुशनेत्रसः ॥ ५७ ॥

अपहृतासि परामवकोपितस्तदनु योगिपतिः कृतसाहसः ।
 चिरमयुध्यत मलयुधा क्रुधा नृपतिना सह दुःसहतेजसा ॥ ५८ ॥
 विविधबन्धनिबद्धवपुः कृतः स्व इव तेन स योगगतोऽचलः ।
 नृपतिरप्यरिसूत्रितबन्धनं(?)मधुतवांस्त्रिमिरं द्युतिमानिव ॥ ५९ ॥
 भुजगपाशदृढेन महीभुजा निजे.....द्वितयेन पराक्रमी ।
 रिपुरवध्यत बन्धनपीडया मृतिपथस्य इवाथ मुमूर्छं सः ॥ ६० ॥
 तमवलोक्य तथा विवशं विद्यापतिरुदीर्णकृपाभृतवीचिभिः ।
 समभिषिच्य मुमोच पुनर्नवीकृतमिवेति हि राजकुलोचितम् ॥ ६१ ॥
 सिचयपल्लवबीजनवायुना विगतमूर्च्छमुवाच नृपोऽयं तम् ।
 कुरु करेऽसिलतां मम पूरय क्षेम रणे रणकेलिकुतूहलम् ॥ ६२ ॥
 प्रतिजगाद स किं मम सांप्रतं रणचणेन रणेन सह त्वया ।
 सपदि दैन्यदशां गमितोऽस्मि यत्तव करैस्तरणेति चन्द्रमाः ॥ ६३ ॥
 क्षपयति स स तस्य बिलोलताममृतपूरसहोदरया गिरा ।
 स्वकुलदेवतया कथितं स्मरन्नथ तथा प्रणनाम स भूपतिम् ॥ ६४ ॥
 त्वयि नरेन्द्र दृष्टादपि भूमजां प्रणतिरायति सुन्दर संपदे ।
 किमु रसायनपायनमग्निनामनभिलाषवतामपि नो मुदे ॥ ६५ ॥
 भवति कापि नरेन्द्रमहोचिती भुवमनन्यसमाधयसंभवा ।
 मुरतराविव बलितसौरभा स्फुरति नेतरभूरुहमञ्जरी ॥ ६६ ॥

देवस्त्रीविषपापपट्टपतनव्यावर्तनेनामुना

त्वं मेऽभूः परिणाममुन्दरतया तन्वा दयाया गुरु ।

यन्माहारम्यपुरस्कृतं सन्तु जन त्वर्भुव मयद.

सौकण्ठं कुचमण्डलेषु रमयन्त्यासंसामिद्विधियम् ॥ ६७ ॥

सुप्नत्सदादास्य आनगे मे हंसीयतां सा मुगनि दधाना ।

वदन्निदं कन्दलयाविव प्रमोदकन्दं हृदये स तस्य ॥ ६८ ॥

(पद्यभिः कुलकम्)

१. 'व कु-' इति स्यात्. २. 'भुज' इति भवेत्. ३. अनुशान्तप्रवृत्त्या मनेपदस्या-
 त्कन्दन परकैवद्वये 'कन्द' इत्यर्थो भवेत्. ४. 'सचयि-' इति स्यात्.

शौर्याकृष्टा तदनु विजयश्रीकृष्णैर्वल्लभै-

रानर्चनं कुसुममुभयैः सानुरागा नरेन्द्रम् ।

देवश्रेणीकृतजयरवा पुष्पवृष्टा च हृष्टा

पूजापात्रं भवति हि मुहुः सद्गुणोत्कर्षवत्ता ॥ १९ ॥

इति श्वेताम्बरधीमदमयदेवाचार्यविरचिते जयन्तविजयनाम्नि महाकाव्ये

श्रीछाण्डोग्ये मुरयोणीन्द्रविजयो नाम चतुर्थः सर्गः ।

पञ्चमः सर्गः ।

संरक्षणाय रिपुतोऽहमभूवमस्याः

संभ्रामकेलिभिरियं सारतापतो मे ।

सैर्दर्शनामृतरसैस्तु समोपकार-

कन्येति तामथ मुहुर्नृपतिर्दर्श ॥ १ ॥

अस्याः स्मितोत्पलदलं नयनद्वयस्य

क्रान्तेः मुवर्णममलं वदनस्य चन्द्रः ।

वाचः सुधा रतिरनुत्तररूपलक्ष्म्याः

सौभाग्यमङ्गिमनिशं स्पृहयां वभूव ॥ २ ॥

किं यागुरेयमपरा युवद्वन्मृगाणां

निःस्पन्दतां दधति येन निलोकितापि ।

एकं सारस्य च जगन्नयजैत्रमग्ने

सैणोमिताद्भुतगुणोत्त्वणभूषणश्रीः ॥ ३ ॥

वेद्यं क्व याजनि कुले किमिर्तापदीद(!)

संचिन्त्य तामभिललाप मुहुः स पश्यन् ।

दिष्टासि जीवितवर्ता सुभगे सारारि

मोरसारः परिभवत्यपि दृग्बलात्ते ॥ ४ ॥

व्यालोकनेन सदृसापि घनश्रियोऽस्य

हर्षप्रकर्षपरिभृत्तमनोमयूरा ।

सुप्पद्विशोगविबुरा मधुराद्दलद्मीः

सद्भाशया धृतवती नृष जीवितव्यम् ।

त्वत्ताममग्रमनिशं जपति सा कामं

रूपं निरूपितवती च तदैव चित्रे ॥ १२ ॥

कुप्यत्तन्तान्तदशनान्तरवर्तिनीव

सस्मार देव तव नाम तदापदीयम् ।

गीतक्षुतस्सल्लज्जगरणे मये च

संस्मर्यते प्रियजनस्य हि नाम लोके ॥ १३ ॥

लोकं पृणोत्यणुणा नृपराजलक्ष्मी-

र्मतेव सर्वविषयप्रभविष्णुसीत्या ।

सर्वाङ्गसुन्दरतया सुमगंभविष्णुः

प्राणप्रिया तत्र भविष्यति कन्यक्रेयम् ॥ १४ ॥

वृत्तान्तमस्य शृणु योगिपतेरिदानीं

रत्नावतीत्यभिधयास्ति पुरी प्रसिद्धा ।

तत्रोग्रसेनधरणीपतिरुग्रसेन-

सस्यामवद्वियतमा मणिमञ्जरीति ॥ १५ ॥

पृथ्वीधरं पृथुनरेन्द्रनवावतार

गद्गाधर च भुवि केतुमिबोल्लभन्तम् ।

ज्जायमान ततर्था क्रमत मनी सा

वेलाभुर्भोगिव सुपागमराजदे ॥ १६ ॥

भ्रात्रोरनुक्रममहाजिज्ञासुनरद्व-

प्रमोप्रमत्तमरभरप्रभवप्रवृत्त्यो ।

जज्ञे तयो वृक्षालना द्विजपुगवाना

टम्नाहुर्लीधिव कञ्चु तदागमन्ताम् ॥ १७ ॥

तत्रादिमः क्षिनिप मन्त्रिपुरी जनाना

मुपस्थिता समुदये मातवर्धमान ।

संक्षेपेण विवृणोतेति चेत्

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

$\frac{7}{8} \times \frac{9}{10} = \frac{63}{80}$

नमः शिवाय नमः शिवाय ।

सप्तमः अध्यायः

इति श्रीमद्भगवद्गीतायाः अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

संज्ञितः सितस्य सितस्य ३३-३३

અગત્યના વિગતોની જાણ માટે - ૧૩૭૭૭૭

कृतिः परमं मर्मं न ह्यस्ति यत्नः

ਸ੍ਰੀਮਦ ਭਗਵਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਨ ॥ ੧੦ ॥

શ્રીગોઝ્વરજી સ્વામીજીનાં વિદિતાં શુભર્તિ

तृतीयः पश्चिमोत्तरदिशि ।

योगीश्वर योगनन्दभट्ट स्वोदयः॥

चेनः श्विः मर्दि निर्दिष्टासमाप्तः ॥ २१ ॥

अन्तर्गत पुस्तकेने अर्थशास्त्राचा अर्थ

श्रीकृष्णः कृतवन्ति सा महाबलमा :

किं कोऽपि दृष्टव्यः दृष्टनिवा ॥ १४ ॥

दृष्टुम्य गोबन्धुरेति न शिवशक्तिं ॥ १० ॥

गङ्गाधरस्य निबन्धकृते समर्पितः

॥ अथ श्रीमद्भगवत्पञ्चविंशोऽध्यायः ॥

कि मुम्भ १२३५७८९०१२३४

काक कदापि च न पुनः कान्तिमानम् । २१ ॥

तेनाष्ट्रघोर्लघुधियाभिमग प्रयुक्ता

स्नेहामृताब्धिमनमोऽपि वनाय वन्द्यो ।

तेऽप्यन्धकारसचिवा ययुरीप्मिनाय

प्रायः कुकर्मविधयो हि तमःसहायाः ॥ २४ ॥

तत्र प्रविश्य च कथंचन ते निगूढाः
 पृथ्वीधरे रहसि न प्रहरन्ति थावन् ।
 तावन्नृपेण रणदक्षतयास्तशस्त्राः
 सर्वेऽक्रियन्त महतां न मुधा हि तेजः ॥ २५ ॥
 यद्वाः पुरा नैरक्षपात.....केन
 स्वाम्याज्ञया तदनु संनिहिताङ्गरक्षैः ।
 पृष्ठाः कक्षाभिरभिताड्यभियाम्यधुस्ये
 दुष्कर्मकारितमिदं भवतोऽनुजेन ॥ २६ ॥
 किं मारणेन निजदुष्कृतमारिताना-
 मेषां यतो मृतकमारणकर्म निन्द्यम् ।
 मोक्षतया करुणया प्रिययेति सम्य-
 ग्विज्ञप्यमान.....मुच्यतेन्दुः ॥ २७ ॥
 ज्ञात्वाप्यपास्यमपराधविधानजन्य-
 मालिन्मकश्मलतमं तमपायभूतम् ।
 स्वच्छाक्षयः स सुवराजपदे चकार
 कः केहमोहितपियां स्वाहितप्रवृत्तिः ॥ २८ ॥
 राज्याभिलाषविवशः स नरेश्वरस्य
 स्वान्ते विवेश कृतकृत्रिमभूरि भक्त्या ।
 माया पिना किमपि चेष्टितमद्भुतं त-
 न्मुद्यन्ति येन सुतरां सुधिया धियोऽपि ॥ २९ ॥
 उन्मीलता कपटनाटकपाटवेन
 गूढेन गाढमखिलां नृप पर्षदं च ।
 अन्यानपेक्ष्य बहुमानगुरमसादै-
 लोकेकृण्वीश्च स गुणैः स्ववशीचकार ॥ ३० ॥

१ 'नैरक्षपातकपातकेन' इति पाठे 'नैरक्षपातजनकपातकेन' धारयं चारितः
 ति व्याख्या भवेत्,

राज्ञोऽङ्गरश्च इवातिगभीषवर्धि
 पश्चात्पुरस्ताद्विभी घृणमन्दिमुद्रः ।
 राज्ये प्रमाणमयमेव तनो यन्नायि
 स्वात्मेव तेन ददृशे च निगूढमायः ॥ ३१ ॥
 तज्येष्ठवान्वयवपार्थमिदं चरित्र-
 मस्येति कथनं न तत्र विदांनकारः ।
 प्रसापि लशयिनुमश्रम एव मायां
 मायाविनामतिद्वयेन हि गुप्रयुक्तान् ॥ ३२ ॥
 निद्रादरिद्रनयनः सण्दायसने
 संस्तम्भितोद्धृतकृपाणकरं निरीक्ष्य ।
 गङ्गाधरं स्फुरति दैन्यमथान्यदा तं
 आतः किमेतदिति भूमिपतिर्जगाद ॥ ३३ ॥
 चक्षेव कांचनं न यावदुवाच वानं
 तावत्सखेव मनुजं स जगाद साश्रुः ।
 आः पाप पातकमिदं पतितं त्वयीत्थं
 विश्वासघातकृतया विदधे यदुग्रम् ॥ ३४ ॥
 स्वस्वामिनः श्रुतगिरो द्रुतमङ्गरक्षा-
 स्तत्राययुर्बहुविधा युवपाणयश्च ।
 ते धारिता नृपतिना नृपवंश यस्य
 दण्डो विदेशगमनं हि महागमोऽपि ॥ ३५ ॥
 जातेऽथ कर्णकुहरप्रणयिन्यमुष्मि-
 न्नाङ्गाधरस्य चरिते त्वरितं ॥ दुःखः ।
 तत्रैत्य पौरनिकरः परुषैर्वचोभि-
 स्तस्यावधूलमिव प्रथयानभूव ॥ ३६ ॥
 दोषागमेऽधिकरुचिः सल्ल राजपुत्र
 कार्यो मयेव भवता बहुतेजसायम् ।

ऐर्न गोचरमुपैति यथातथेति

मासोदयस्तथ रविर्नृप शंसतीय ॥ ३७ ॥

माकर्ण्य तूर्णमिति महलपाठकस्य

प्रस्तावमुन्दरतया ॥ तथा चिकीर्षुः ।

त्कालमुच्छलदनुच्छरूपापरीत-

स्तन्मोचनो(!)पयिकचिन्तनतत्परोऽमृत् ॥ ३८ ॥

विध्वंसाजि पुरुषेऽथ कृतावतारा

देवी समीक्षितकृतेऽस्य कृतावनाङ्घ्रिः ।

कृष्णागुरुग्रवरधूपसुगन्धपुष्पैः

पृष्टावदत्तव कुले नृपदेवताहम् ॥ ३९ ॥

माहाकुलीनचरितान्यवगम्यपुण्य-

पण्यापणानिव कुकर्म विधाय शङ्कः ।

कूर्बन्महारमसिना स्वयि वीक्ष्य रोषा-

दलन्मि मादभयरावदशान्मयायम् ॥ ४० ॥

निस्रम्भदेहमथ देवतया विधाय

क्षमाभृद्विदेशगमनाय तमादिदेश ।

तेजः धियाधिकतमस्रमसेव तेन

मुक्तः स्फुरत्कुवलयश्च रराज राजा ॥ ४१ ॥

देवी पुनर्धिनयिनं तमुवाच पुन

प्रीत्या ममोदभरनिर्भरचित्तवृत्तिः ।

सायं दिवा मणिरुचामिव चक्रवालं

भाग्यं दिनानि कतिचित्तव भावि मन्दम् ॥ ४२ ॥

महाधराघदमुनस्तव राज्यलक्ष्म्या

अशो भविष्यति तथा भवितव्यनायाः ।

तन्मा विपीद पुनराप्स्यसि तां स्वजेत्रि-

क्षमापाक्ष्ममेश समयेऽभ्युदयो हि भाना.(१) ॥ ४३ ॥

दृष्टेर्न गोचरमुपैति यथातथेति

मासोदयस्तव रविर्नृप संसतीव ॥ ३७ ॥

आकर्ण्य तूर्णमिति मङ्गलपाठकस्य

प्रस्तावमुन्दरतया स तथा चिकीर्षुः ।

तत्कालमुच्छलदनुच्छरूपापरीत-

सन्मोचनो(!)पथिकचिन्तनतत्परोऽभूत् ॥ ३८ ॥

पाविष्यभाजि पुरुषेऽय कृतावतारा

देवी समीहितकृतेऽस्य कृतावनाङ्घ्रिः ।

कृष्णागुरुप्रवरधूपमुगन्धपुष्पैः

पृष्ठापदस्तव कुले नृषदेपताहम् ॥ ३९ ॥

माहाकुलीनचरितान्यवगण्यपुण्य-

पण्यापणानिव कुकर्म विपाय शङ्कः ।

कुर्वन्महारमसिना त्वमि वीक्ष्य रोषा-

दस्तम्भि गाढमपराधवशान्मयायम् ॥ ४० ॥

निस्तम्भदेहमथ देवतया विपाय

क्षमाभृद्धिदेशगमनाय तमादिदेश ।

तेजः धिषाधिकृतमस्तमसेव तेन

मुक्तः स्फुरत्सुन्दरलक्ष्म्यं त्राज राजा ॥ ४१ ॥

देवी पुनर्विनयिनं समुवाच पुन

प्रीत्या प्रमोदभरनिर्भरचित्तरविः ।

सायं दिवा मणिरुचामिव चक्रवाल

भाग्यं दिनानि कतिचित्तव भावि मन्दम् ॥ ४२ ॥

गङ्गाधराद्यदमुनस्तव राज्यलक्ष्म्या

अशो भविष्यति तथा भवितव्यतायाः ।

नन्मा विपीद पुनराप्स्यति तां स्ववेष्टि-

क्षमापादमेश समयेऽन्सुरयो हि भाना (') ॥ ४३ ॥

धर्मेण सद्गतिफल्येन त्रिनोदिनेन
 स्वर्गापवर्गपुरगोगुग्मोदगेण ।
 त्वन्मौलिरत्नमुकुटम्कुटपौनरुनयं
 नूनं भविष्यति भविष्यदमुद्रमद्रम् ॥ ४४ ॥
 आकल्पकोटि विजयस्य महीमहेन्द्र-
 राज्यत्रियेति जननीव तदाशिर्यं मा ।
 दत्त्वास्य पूजननमस्कृतिभूरिभक्त्या
 हृष्टा ययौ निजविमानममानसोभम् ॥ ४५ ॥
 गङ्गाधरः कचन तत्र चिरेण राज्यं
 लेभे कथंचन पुनः सगुणोज्जितोऽपि ।
 उद्दामसंपदुदये खलु देहभाजां
 पुण्यं प्रमाणमुदितं न गुणो.....वा ॥ ४६ ॥
 आबालकालकलिताधिकवैरबन्धः
 स्वभ्रातरं प्रतिचञ्चल स भूमिपालः ।
 राज्यं जिघृक्षुरपनिद्रपदाम्बुलोपा(?)
 यूपं यथा द्विपपतिः प्रतियूयनाश्रम् ॥ ४७ ॥
 दुर्भेषशालबलयेन परैरगम्यां
 शीलप्रभावविभवे न सतीमिवास्व ।
 आवेष्टयन्निजबलैः स पुरी बलीया-
 न्मूर्त्ती रवेरिव महापरिवेषदोषः ॥ ४८ ॥
 विद्याधरा इव ततो विपमास्त्रदक्षा
 विद्याधरीपरिचयं मुमुक्षुर्न केचित् ।
 वीराः परे तु नितरामवमन्य तस्थुः
 शालस्थ तस्य कपि.....शीर्षकाणि ॥ ४९ ॥
 सा दानवैः सुरपुरीवरैः मुसेन
 गम्या न जातु गुरुमन्त्रिमतिप्रकर्षा ।

स्वस्वामिकार्यरसिकासदपि द्वियन्त-

सद्वलमजनकृते समुपाक्रमन्तः ॥ ९० ॥

मुष्टाकफोटिपटुमुष्ठितबाद्यलोकः

कुष्टाकलोदलमुदावलिकुष्टितारिः ।

संख्याचतीतसनैकैः सनिष्ठं सनिष्ठैः-

मारम्भि मालवलयो दहनेन दग्धम् ॥ ९१ ॥

उत्तसर्तलदहनज्वलदिग्धनादि-

माकारशृङ्गजनता क्षिपति स सत्र ।

उत्पातकाल इव घोर(!)मनःशिलाश्च

सौरं वर्षर्षे रिपुदर्पमिवाशु भुक्तम् ॥ ९२ ॥

कुप्यत्कृतान्तभटनिगुरमुष्टिपात-

प्रायेरपायपरिबर्जितयज्ञमुक्तैः ।

पाषाणगोलकशतैर्न्यस्तन्विनेषु-(!)

मैशुश्च केचन बहिः प्रियजीवितव्याः ॥ ९३ ॥

सेनाविपक्षनृपतेरुपशालमूलं

कुलंक्रपेक्ष कुलशैलतलं समेत्य ।

सद्गुह्ये विफलितौपयिकातिसिला

क्षिप्रं पलायत ततः पुरसैन्यशस्त्रैः ॥ ९४ ॥

कृत्वाथ भेदितसमस्तपरिच्छुदन्तं

राज्याभ्युन स विदधे गुरुमात्मबन्धुम् ।

भूयिष्ठभावविभिना मुसमेव चक्रा-

सूत्रेण कुम्भमनिरादिषु कुम्भकारः ॥ ९५ ॥

गङ्गापरप्रभवभेदविधानबीज-

संजातमत्सरतया विरराज पर्यन् ।

नाभं यथार्थमपि त रिपुषहदर्श

सर्वं विधौ हि विमुक्ते विमुक्तं जनस्य ॥ ९६ ॥

आदाव राज्यक्रमलामघनः स्वबन्धोः

सूत्रत्यकारमवमल्य महोपकागम् ।

गोत्रं निजे सुरतरङ्गवती समोत्र-

गद्राधरः समजनि प्रयनः कलङ्कः ॥ ५७ ॥

पङ्काक्ययं भवतु दूरविदेशगामी

पूर्वं ययास्य वचनादह्नित्यत्रेत्य ।

मुक्तोऽथ तेन स चचान् तनः पदान्यां

पौरैः पदातिरिव साश्रुमिरीक्ष्यमानः ॥ ५८ ॥

श्रमन्मनोरथमयं स्फुरदात्मिराज्यो-

पायल्लक्ष अन्नदनभ्रमनाः क्षमायान् ।

सेवां च न कचन कस्यचिदेष चक्रे

स्वातन्त्र्यराज्यनसनं स्ववशं हि तत् ॥ ५९ ॥

योगीश्वरं कचन भूमृदधोरघटं

वीक्ष्याम्रयत्नरिचयोपचपापु तस्य ।

सोऽभूद्व्यानुहृदयोऽप्यतिगैद्रमुद्रः

कारं न किं स्वगन्तापरतोऽम्बुमुष्टिम् ॥ ६० ॥

निःशुद्धमानसतया जितदम्बशू-

त्रुत्सो मनेति मुदितात्स्वगुणे स वीक्षान् ।

संशयं पानिनिव दुर्गतिरुन्मत्तायाः

कन्यावनं विविधमिदंफलं च मन्त्रम् ॥ ६१ ॥

तन्वानुभाववशातो दुर्लभमग्निश्रे

भ्राम्यन्विदोक्त्वा नृननीधनशायं वापन् ।

एतानिवानन्दस्य निवनन्त्रमिच्छी

मत्स्यमेव तव देव पुण्यं सर्वम् ॥ ६२ ॥

पृथ्वीपुत्रं दारं-----मेव तव-

दानोपवृत्त्यर्थं स्वयमुत्तमानाम् ।

किं तु त्वदीयमहनीयमहोपकार-
संसारवर्णघनिकैव करोति किञ्चित् ॥ ६१ ॥

शुभांशुशुभ्रजिनहर्म्यविभानिभेन
कृत्योपहासमिव यन्निदसेन्द्रपुर्याः ।

धीधीपुरेऽजनि नृपः किल तत्र शशु-
चित्रासलालसमना शशिनामधेयः ॥ ६४ ॥

तस्मिन्शुभोदयदयाद्रमदानमुख्यैः
सर्वत्र विधुतगुणैर्गुणिनां पुरीणः ।

श्रेष्ठी बभूव धनदो जिनधर्मकर्म-
निर्माणसंनिहितसिद्धिबधूविलासः ॥ ६५ ॥

प्राणेशलोचनचकोरमुधांशुनेला
लावण्यधाम ललना ललितेति तस्य ।

सूनुस्तयोस्त्यमभवः फलिताग्रवृक्ष-
त्वमेन सूचितधनो धनदत्तनामा ॥ ६६ ॥

क्रान्तेर्गुणैः कृतपदस्य सदायमेव
दोष(!)शुभाजनि जगत्रितयप्रतीतः ।

कुक्षिमरिर्यदसि क्षारदचन्द्रसान्द्र-
ज्योत्स्नासपत्नरविभिर्गुणिनां यशोभिः ॥ ६७ ॥

त्यक्त्वा पुराणपुरुष नववासलाभ-
लोभादिबाधितमुखोऽजनि तत्र वेदे ।

विष्णुद्विज प्रणयिनी कमला च तस्य
सूनुस्तयो समुदपद्यत देवशर्मा ॥ ६८ ॥

जन्मान्तः तदनुयातवतो स पित्रो
पक्षीव तत्क्षणदभृदपपञ्चमः ।

बाल्येऽप्यनिष्टपटनाग्रमविष्णुदेवस्य
कालानपेक्ष्य पतनं सञ्च बालदण्ड ॥ ६९ ॥

पाठीनवल्लमतमां द्विजराजविद्या-

निर्दम्भकेलिसदनं जलसङ्गमुक्तम् ।

नात्येऽपि तस्य तदजायत धीरवत्त्वं

यन्मित्रमावहति कस्य न नाम चित्ते ॥ ७० ॥

दारिद्र्यविद्धुतमना न मनागपि स्वं

लेभे वदान्यजनतोऽपि गुणार्गलोऽपि ।

कृच्छ्रादवाप्तकशिपुस्तु निजान्तराय-

दुष्कर्मतोऽयमभवत्कृतरङ्गशङ्कः ॥ ७१ ॥

भिक्षां भ्रमन्तु गृहं कणमात्रवृत्तिः

क्षुत्क्षामकुक्षिरनिशं मललुप्तकान्तिः ।

नय्यः क्षशीव जलदान्तरितप्रकाशः

श्रेष्ठघ्नजेन ददृशेऽथ सता स तेन ॥ ७२ ॥

अत्यन्ताशुभकर्मसंचयवशान्तिः श्रीकचूडामणिः

सद्योऽप्येष बभूव वैभववतां धुर्यो धनस्यैक्षणात् ।

किं नो फाल्गुनफल्गुवल्गनबलात्क्षीणोऽपि वृक्षः क्षणा-

लक्ष्मीर्याति विलोलपल्लवलतालास्यप्रशंसा मधोः ॥ ७३ ॥

इति श्वेताम्बरश्रीमद्भयदेवामार्यविरचिते जयन्तविजयनान्ति महाकाव्ये

श्रीशब्दाङ्गे योगीन्द्रस्वरूपनिरूपणो नाम पञ्चमः सर्गः ।

— — —
पष्ठ सर्गः ।

अथोपयेमे स गिरीन्द्रपुत्रीरूपा विलेपच्छिदुरस्वरूपाः ।

महर्द्धिप्रिप्रान्वयसप्रसूताः कन्याः प्रभूताः स्मरशस्त्रभूताः ॥ १ ॥

रूपं मनोहारि वयो नवीनममाधुसङ्घो धनमत्तेतेति ।

मध्ये मनः सौधमनद्वबद्धेर्धृताहुतिक्षेप इवाग्न्य जज्ञे ॥ २ ॥

वदयः स्वक्रान्तोऽपि स धावति स्म मापायसङ्घासु पराङ्गनासु ।

किं केतकीपु रफुटकण्टकामु न याति जातीः परिहाय मृदः ॥ ३ ॥

उदग्रसौभाग्यमसंख्यसौख्यं न व्यर्थता क्वापि मनोरथानाम् ।
 एकातपत्रं च यदाधिपत्यं तच्छीललीलायितमङ्गमाजाम् ॥ १७ ॥
 विवेककल्पद्रुममञ्जरीव सर्लोकमार्गे शिविकेव दिव्या ।
 पृथुप्रतोली च विमुक्तिपुर्याः प्रिया न कस्यामलशीललीला ॥ १८ ॥
 इमं गृहीत्वा धनदत्तदत्तं हितोपदेशं जलवत्तृपार्तः ।
 पराङ्गनासङ्गनिवृत्तिरूपं चक्रे व्रतं तेन तु सातिचारम् ॥ १९ ॥
 सोऽहं परस्त्रीषु रिरंसयाथ मालिन्यमाजा किमपि व्रतेन ।
 सामानि कः पुण्यजनाधिपस्य देवोऽभवं कृण्डलनामधेयः ॥ २० ॥
 एवंविधेनाप्यनुशीलितेन शीलेन संपत्तिरजायतासौ ।
 किं पद्मसंपर्कजुषापि जात्यरत्नेन लभ्येत न भूरिल्लभः ॥ २१ ॥
 तदैहिकामुष्मिकदुःखशासि कूलंकषा मंनिममाश्रयन्ते ।
 विशुद्धिसौरम्यभराभिरामं शीलं शुभोदकपराय मन्त्र ॥ २२ ॥
 रङ्गोपमस्यापि ममाविरासीद्दशाविलम्बः परिपूग्निनाशः ।
 युष्मत्प्रसादादिनि भूमिपाल सीमामि निष्कारणवल्लभानाम् ॥ २३ ॥
 प्राप्तुं परं पारमपारपारावारस्य विश्वेश कदापि शक्यम् ।
 न तु स्वदीयानुपमोपकारस्येहप्रकारस्य मया कथंचित् ॥ २४ ॥
 कुलक्रमायातजिनेन्द्रधर्मकर्मककामो धनद पिता मे ।
 श्रीमुस्त्यनाहस्य सुगन्धानगुरोरुषाम्याशिवशर्म लेभे ॥ २५ ॥
 प्रोक्षामिता देव निजेव कीर्तित्रिनम्य भक्तिर्भवतोऽनिमात्रम् ।
 महोन्मदै रत्नितलोककक्षैर्लक्ष्मणमनम्योन्नतिरप्यनन्या ॥ २६ ॥
 दानादिभिः पुण्यविशेषकृत्यैर्नृत्यधर्माणि मुग्धभीकृताङ्गम ।
 कटाक्षलक्षैर्नृपतेर्वलक्षैस्ता मोक्षलक्ष्मीर्मुहुराशने स्म ॥ २७ ॥
 नरेषु वटायुगिति स्वमिन्द्रलक्ष्मीमुपेक्ष्येव नृलोकपुण्यः ।
 राज्ञस्तनूत्रो हगिविक्रमस्याभून्नृपतेर्विक्रममिहनामा ॥ २८ ॥
 ध्रुवेति पूर्व निजवन्म वदयन्त्रानिष्कृते स्म च तथा व्यमर्षी ।
 श्रुत्वा नृपते देवमयातिविह्वल प्रवेशनाय स्वहृदीव मय ॥ २९ ॥

देवः पुनः सप्रणयं प्रणम्य विज्ञो नृपं विज्ञपयांवभूव ।
 फन्येयमाघातुमनाकुलत्वं पित्रोः पवित्रा भवतोपनेया ॥ ३० ॥
 निशादिनी कुर्बदिव धुरजसपत्तरत्नद्युतिभिर्विमानाम् ।
 आरुह्य देवस्य गिरा नरेशः श्रीयोगिराजेन निषेव्यमाणः ॥ ३१ ॥
 उपात्तकन्यार्थकटाक्षवीक्षा प्रसूत्वरानद्धत्तरङ्गिताह्वः ।
 शृण्वन्त रामारमणीयगेयं पुरं जितारेस्त्वरितं जगाम ॥ ३२ ॥

(युग्मम्)

यक्षेन्द्रबाकनैश्वर्यैर्नरेन्द्रस्ततस्तदीयोपवनेऽवतीर्य ।
 आमोघमानः सुमनःसमूहैः समं विज्ञयाम परिच्छदेन ॥ ३३ ॥
 उद्यानपालः सहस्रोपलक्ष्यतां तां कन्यकां प्रीतिमतीं पतिं च ।
 तत्रेयवासं रमसाजितारेर्निवेद्य जज्ञे परमोत्सवाय ॥ ३४ ॥
 उत्कण्ठयोद्धृक्कलया तदानीं सप्रैर्यतः क्षोणिकधूविलासी ।
 तत्राभिगन्तुं पवनः प्रवृत्त्यानुकूल्या पीत इवाब्धिपारे ॥ ३५ ॥
 ततः सुवर्णाभरणादिदानैर्दारिद्र्यविद्रावणजागरूकैः ।
 उद्यानपालं स महीमहेन्द्रः कृतप्रसादं विसमर्ग सद्यः ॥ ३६ ॥
 कस्तूरिकाकुङ्कुमवारिपूरैः सिक्तेषु मार्गेषु विकर्णपुष्पैः ।
 प्रीत्या सहासेव नितान्तनृत्यद्भुजेव वायुप्रचलैर्ध्वजाग्रैः ॥ ३७ ॥
 उद्यालकौतूहलनिर्निमेषैः सुरेशवेशैर्युवभिः सयोधैः ।
 तदा सलीलं परितश्चलद्भिर्जितारिपूः स्वर्गपुरीव रेजे ॥ ३८ ॥

(युग्मम्)

अथाचलच्चलवानिराजितुरक्षतक्षोणिरजःप्रशान्तिम् ।
 कुर्वजितारिः करिकुम्भमूलगलन्मदाम्भोभिरभिषितीशम् ॥ ३९ ॥
 उपागतं स्वागतिकं स पौरं नरेश्वरं विक्रमभूमिपालः ।
 चकार योग्यप्रतिपत्तिमात्र निरन्तरसोरविवेकनेत्रम् ॥ ४० ॥
 महेश्वरस्यैव नगाधिराजो राज्ञस्ततस्तस्य नृपो जिगारिः ।
 सिंहासन.....स्य स्वमेव सपत्सुनितं चकार ॥ ४१ ॥

सहेलमागत्य कृतप्रणामामुदयुनेत्राम्बुरुहां स कन्याम् ।
 उत्सङ्गमारोप्य शिरश्चुम्ब्य प्रमोदपीयूषययोर्विममः ॥ ४२ ॥
 संलापपीयूषविशेषवृष्टिं संक्षेपतः क्षोणिपतिर्विधाय ।
 तौ कल्पिताकल्पविभूषणाङ्गौ पुरीप्रवेगे प्रगुणावभूताम् ॥ ४३ ॥
 हिरण्यरत्नामरणः करीन्द्रः श्रीविक्रमक्षोणिमृताधिरूढः ।
 दध्रे सुरेन्द्राध्युषितस्य शोभामभङ्गुराजङ्गमरत्नसानोः ॥ ४४ ॥
 उदारशृङ्गारस्तरङ्गिताङ्गी विधाय कन्यां पुरतो जितारिः ।
 ऐरावणस्पर्धिनि वारणेन्द्रे पूर्वोद्विष्टेऽर्के इवारुरोह ॥ ४५ ॥
 अनुज्ञया विक्रमभूमिभर्तुः शिष्याय देवोऽपि तदा विमानम् ।
 क्षोणीतला संभविभूरिसावेः कौतूहलं कन्दलयजनानाम् ॥ ४६ ॥
 अथ प्रधीयश्चतुरङ्गरङ्गचमूभरन्यञ्चितभोगिगजः ।
 समं समस्तैरचलजितारिः पुरं प्रति प्रीतिसमुत्तरङ्गैः ॥ ४७ ॥
 निश्वासनादैः परितः स्फुरद्भिर्वाचाल्यन्भूधरकन्दराणि ।
 तूर्यत्रिकैः पल्लवयन्मन्दमानन्दमापूरितरोदसीकैः ॥ ४८ ॥
 विचित्रयानैर्नगरप्रधानैः सामन्तमित्रैरनुगम्यमानः ।
 सुखासनेषु स्थितिमीयुषीभिरन्तःपुरीभिश्च सुसंभृताभिः ॥ ४९ ॥
 ॥ राजहंसोचितपुण्डरीकैः प्रफुल्लकासोज्ज्वलचामरैश्च ।
 तत्त्वन्नकालेऽपि शरत्समृद्धिं पुरीं विवेश प्रसरत्प्रतापः ॥ ५० ॥

(चतुर्भिः कलापकम्)

कैलाशशैलप्रतिमल्लमुच्चैः प्रसादमासाद्य नरेश्वरौ तौ ।
 स्फुरद्भिभूतिप्रतिभासमानौ रत्नासने शिथिलयतु सभायाम् ॥ ५१ ॥
 तत्रोल्लसद्वास्यभरं तगन्नि गीतध्वनिस्फूर्जितनूर्यनाद ।
 तयोस्तदा वारविलासिनीभिर्वितेनिरे कौतुकमङ्गलानि ॥ ५२ ॥
 अभ्यर्थितस्तत्र स संभ्रमेण जितारिणा विक्रमभूमिपालः ।
 भ्रूसंज्ञया तस्य जगाद देवः कन्यापटारानयनादि सर्वम् ॥ ५३ ॥
 उत्कर्णमाकर्ण्य वितीर्णतोषं स विक्रमं विक्रमसिंहवृत्तम् ।
 चिरं चमत्कारमयीव सर्वा सभा समं भूपतिना बभूव ॥ ५४ ॥

आदेशतः पत्न्युरथाजगाम तत्रात्यमात्रेण परिच्छदेन ।

.....प्रमोदप्रसरेण सार्धं देवी द्रुतं प्रीतिमती मृदुता ॥ ११ ॥

श्रीविक्रमः कुण्डलकान्तिलिप्तकपोलमित्तेरथ कुण्डलस्य ।

वृत्तं स्फुरद्वेगनिबन्धनं तत्पुनः सभायाः प्रकटीचकार ॥ १२ ॥

यशःपताकामिव मीनकेतोरास्येन दास्यं दिशती मुष्णशोः ।

पिशोपनीतां परमोत्पवेन कन्यां नृपसामथ पर्यणैषीत् ॥ १३ ॥

श्रियःपतिः कौस्तुभपुरत्यरत्नैरिवार्णवः प्रीतिसमुत्तरद्गः ।

जामातरं भूषमपूजयत्तं धराधवः सिन्धुरवाजिदानीः ॥ १४ ॥

शचीकुचामोगविलासयोग्यैश्चीनांशुकैर्मौक्तिकहारिहारैः ।

तैलैर्महार्षै रूचिभिः पदार्पैः पुण्योर्मदं मेदुरमानकार ॥ १५ ॥

काम्यां समं मूर्धन्यमतापश्रीभ्यामिवाभ्युपसीमसैन्याम् ।

दूरेऽनुगम्य सितिमृज्जयन्त्यां श्रीविक्रमामुत्कलयाचकार ॥ १६ ॥

पुरीं जयन्तीं धरैवजयन्तीं श्रीविक्रमः क्षोणिपतिः क्रमेण ।

सुरेश्वरस्यापि विलोकनीयमहोत्सवां प्रीतमना विवेश ॥ १७ ॥

उत्कण्ठितायाः स भृशं प्रियायाः सुताय कण्ठे सुतजन्महेतुम् ।

न्यधत्त त कुण्डलदत्तहारं पुण्योदयं मूर्धनिवात्मकंशो ॥ १८ ॥

मुखप्रशान्तप्रविशद्गमेन्द्रमिहेन्दुमुखप्रविलोकनेन ।

समुन्निताशेषविशेषमौल्यमाग्राज्यलक्ष्मीललिताधिरत्यम् ॥ १९ ॥

तस्य प्रभावंण बभार गर्भे दिनेऽथ तत्रैव नृपप्रिया मा ।

सद्योऽप्यमीष्टार्थफलप्रमादा सर्वत्र दिव्या हि भवन्ति भावा ॥ २० ॥

(पुण्यम्)

गर्भानुभावप्रभवार्द्धादिष्टमौल्यमभारगर्हनाद्वा ।

उदप्यदृष्टाद्यतिमण्डलाया प्राच्याम्बुला मा त्रिनगरभूव ॥ २१ ॥

आपन्नमन्त्रार्थमवीक्ष्य देवा हर्षप्रकटं ममभूत कम्प ।

तद्गर्भवृद्धं पिशुनो मनो नु चभूवन् इयाममुखा तदानीम् ॥ २२ ॥

नद्यावयोरुदनिमेष जान माह्व्यते हन् विनानर्हते ।

इति स्पृग्वेदभरादिबोधेस्तस्या मनोऽयाममुखावृत्ताम् ॥ २३ ॥

मदेनमामन्त कृतमनामामुदभुवेवमुन्दी म कल्याम् ।
 उन्मादमामेव निरक्षुत्तुम् पयोरीत्तागोविन्दम् ॥ ४२ ॥
 मंजरीतुपरिमेवद्वि मयोरा गोविन्दगिरिम् ।
 गो विन्ताकन्तविभूततात्रो पुदीयेमे पशुतादभूताम् ॥ ४३ ॥
 दिग्गजप्रभम् कर्णम् भीतिकमणोविभूतादिम् ।
 द्यो मुनेन्द्रापुनित्त गोधामभूतातद्भवप्रभानो ॥ ४४ ॥
 उदाभूताभनत्रिगती रिताय कल्या पुनो रिताम् ।
 पेशवन्तपिनि वाग्नेन्द्रे पूर्वादिपुनन्द्रे इतादमेव ॥ ४५ ॥
 अनुभवा विक्रमभूमिम्पुः शिष्याय वेयोर्गो नरा विमानम् ।
 क्षोणीतता मंभाभिर्मिमांसे कौतुहल इन्दव्यमत्तनाम् ॥ ४६ ॥
 अथ मधीवधुम्पुद्गलद्वयम्भग्न्याशनभोगिताम् ।
 समं ममभीरचत्रिनाम् पुः यनि मीनिममुनम्प्रे ॥ ४७ ॥
 निधामनादे पानि स्फुगद्विर्वाचलवन्भूतादन्ताम् ।
 तूर्यप्रिकैः पल्लवयशमन्दमानन्दमापुग्नितोदमीकै ॥ ४८ ॥
 विचित्रयानैर्नगरप्रधानं मामन्तमिथैरनुगम्यमान ।
 मुत्पासनेषु स्थितिमीपुर्वीभिन्न पुर्वीभिश्च मुमद्विताम् ॥ ४९ ॥
 ॥ राजहमोचिनपुण्डरीकैः प्रकुलकामोत्तवचामेश्च ।
 तत्त्वस्तकालेऽपि शम्भमृष्टि पुग विवेश प्रमत्तनाम् ॥ ५० ॥

चतुर्भि कलापकम्

कैलाशशैलप्रतिमद्विमुञ्चे प्रमदन्माय ने ॥ ५१ ॥
 स्फुगद्विभूतिप्रतिनामनां स्वामने गिर्वचन् नच यान् ॥ ५२ ॥
 तत्रोल्लसद्वाभ्यन्त नगर्हि मीनध्वनिस्फावननयेनाद ।
 तयोस्तादा वारविलामिनीभिविनेनिः कौतुकमद्वलानि ॥ ५३ ॥
 अभ्यर्धितम्भ्र म मभ्रमेण जिताग्निा विक्रमभूमिपाल ।
 भूसजया तस्य जगाद देव कन्यापटारानयनादि सर्वम् ॥ ५४ ॥
 उत्कर्णमाकर्ण्य वितीर्णतोष म विक्रम विक्रममिहवृत्तम् ।
 चिर चमत्कारमयीव सर्वा सभा सम भूषतिना वभूव ॥ ५५ ॥

अदेशतः पत्नुरपाजगाम तत्रात्यमात्रेण परिच्छदेन ।

.....प्रमोदप्रसरेण सार्धं देवी द्रुतं प्रीतिमती महृष्टा ॥ ११ ॥

श्रीविक्रमः कुण्डलकान्तिलितकपोलभित्तेरथ कुण्डलस्य ।

वृत्तं स्फुरत्प्रेमनिबन्धनं तत्पुनः सभायाः प्रकटीचकार ॥ १२ ॥

यशःपताकामिव मीनकेतोरास्येन दास्यं दिशती मुधांशोः ।

पिप्रोपनीतां परमोत्सवेन कन्यां नृपस्तामथ पर्यणैषीत् ॥ १३ ॥

श्रियःपतिः कौस्तुभमुत्स्यरत्नेरिवार्णवः प्रीतिसमुत्तरद्गः ।

जामातरं भूपमपूजयत्तं धराधवः सिन्धुरवाजिदानैः ॥ १४ ॥

शचीकुचामोगविलासयोग्यैश्चीनांशुकैर्मौक्तिकहारिहारैः ।

तैलैर्महार्पै रचिभिः पदार्पैः पुञ्योर्मुदं मेदुरयांचकार ॥ १५ ॥

आभ्यां समं मूर्तेजयप्रतापश्रीम्यामिवान्येधुरसीमसैन्याम् ।

दूरेऽनुगम्य क्षितिभृज्यमन्त्यां श्रीविक्रमामुत्कलयांचकार ॥ १६ ॥

पुरीं जयन्तीं वरंबजयन्तीं श्रीविक्रमः क्षोणिपतिः क्रमेण ।

सुरेश्वरस्यापि बिलोकनीयमहोत्सवां प्रीतमता विवेश ॥ १७ ॥

उत्कण्ठितायाः स भृशं प्रियायां मुताय कण्ठे सुतज्जन्महेतुम् ।

न्यधत्त त कुण्डलरत्तहारं पुण्योदयं मूर्तेस्तिवात्मवंशे ॥ १८ ॥

मुखप्रशान्तप्रविशद्भनेन्द्रमिहेन्दुमुमप्रविलोकनेन ।

संगृभिताशेषविशेषमाख्यसाग्राज्यलःमीललिताधिपत्यम् ॥ १९ ॥

तस्य प्रभावेण बभार गर्भं दिनेऽथ तत्रैव नृपप्रिया सा ।

मद्योऽप्यभीष्टार्थफलप्रसादा मर्वत्र दिव्या हि भवन्ति भावाः ॥ २० ॥

(पुष्पम्)

गर्भानुभावप्रभवार्द्धांशिमौभाग्यमभारतगर्हिनाद्वा ।

उदेष्यदृष्ट्वाद्युनिषण्डलाया प्राच्यान्नुद्या सा त्रिमशयभुव ॥ २१ ॥

आपन्नमत्त्वार्थमिवाह्य देवी हर्षप्रकर्षं ममभूज कस्य ।

तद्वर्भृद्धेः पिशुनीं स्मर्त्तां तु बभूवतु इयाममुगौ तदानीम् ॥ २२ ॥

नद्यावयोरुद्धतिमेष जान माह्व्यते हन्त विनीतवृत्ति ।

इति स्फुरन्स्वदयशदिबोधेनम्या स्मर्त्तां इयाममुभावभूताम् ॥ २३ ॥

सहेलमागत्य कृतप्रणामामुदश्रुनेत्राम्बुरुहां स कन्याम् ।
 उत्सङ्गमारोप्य शिरश्चुचुम्ब प्रमोदपीयूषपयोधिमङ्गः ॥ ४२ ॥
 संलापपीयूषविशेषवृष्टि संक्षेपतः क्षोणिपतिर्विधाय ।
 तौ कल्पिताकल्पविभूषणाङ्गौ पुरीप्रवेशे प्रगुणावभूताम् ॥ ४३ ॥
 हिरण्यरत्नाभरणः करीन्द्रः श्रीविक्रमक्षोणिमृताधिरूढः ।
 दध्रे सुरेन्द्राध्युषितस्य शोभाममङ्गुराजङ्गमरत्नसानोः ॥ ४४ ॥
 उदारशृङ्गारतरङ्गिताङ्गी विधाय कन्यां पुरतो जितारिः ।
 ऐरावणस्पर्धिनि वारणेन्द्रे पूर्वाद्विशृङ्गेऽर्क इवारुरोह ॥ ४५ ॥
 अनुज्ञया विक्रमभूमिभर्तुः शिष्याय देवोऽपि तदा विमानम् ।
 क्षोणीतला संमविभूरिसावेः कौतूहलं कन्दलयज्जनानाम् ॥ ४६ ॥
 अथ प्रथीयश्चतुरङ्गरङ्गधूमरन्याञ्चितमोगिराजः ।
 समं समस्तैरचलजितारिः पुरं प्रति प्रीतिसमुत्तरङ्गैः ॥ ४७ ॥
 निश्वासनादैः परितः स्फुरद्विर्वाचालयन्भूधरकन्दराणि ।
 तूर्यत्रिकैः पल्लवयत्नमन्दमानन्दमापूरितरोदसीकैः ॥ ४८ ॥
 विचित्रयानैर्नगरप्रधानैः सामन्तमित्रैरनुगम्यमानः ।
 मुक्तासनेषु स्थितिमीयुषीभिरन्तःपुरीभिश्च सुसंवृताभिः ॥ ४९ ॥
 स राजहंसोचितपुण्डरीकैः प्रफुल्लकासोज्ज्वलचामरैश्च ।
 तत्त्वत्तकालेऽपि शरत्समृद्धिं पुरीं विवेश प्रसरत्प्रतापः ॥ ५० ॥
 (चतुर्भिः कलापकम्)
 कैलाशशैलप्रतिमलमुच्चं प्रमादमामाद्य नरेश्वरौ तौ ।
 स्फुरद्विभूतिप्रतिभामगानां ग्वामने शिथिलयन् मभायाम् ॥ ५१ ॥
 तत्रोल्लसद्वास्यभग्नगङ्गा गीतध्वनिस्फूर्जितननूर्यनादः ।
 तयोस्तदा वारविलासिनीभिर्विनेनिरे कौतुकमङ्गलानि ॥ ५२ ॥
 अभ्यर्धिनस्तत्र स मंत्रमेण जिनाग्निना विक्रमभूमिपालः ।
 भूसंज्ञया तस्य जगाद देव कन्यापटागनयनादि सर्वम् ॥ ५३ ॥
 उत्कर्षमाकर्ष्य वितीर्णतोष म विक्रम विक्रममिहवृत्तम् ।
 चिरं चमत्कारमयीव सर्वा सभा सम भूपतिना बभूव ॥ ५४ ॥

आदेशतः पत्नुरथाजगाम तत्राल्यमात्रेण परिच्छदेन ।

.....प्रमोदप्रसरेण सार्धं देवी द्रुतं प्रीतिमतीं प्रहृष्टा ॥ ११ ॥

श्रीविक्रमः कुण्डलकान्तिलिसकुपोलमित्तेरथ कुण्डलस्य ।

वृत्तं स्फुरत्लेमनिबन्धनं तत्पुनः समायाः प्रकटीचकार ॥ १२ ॥

यशःपताकामिव मीनकेतोरास्येन दास्यं दिशती मुधांशोः ।

पित्रोपनीतां परमोत्सवेन कन्यां नृपसामय पर्यणैषीत् ॥ १३ ॥

श्रियःपतिः कौस्तुभमुख्यरत्नैरिवार्णवः प्रीतिसमुत्तरद्गः ।

जामातरं भूपमपूजयत्तं धराधयः सिन्धुरवाजिदार्तः ॥ १४ ॥

राजीकुचामोगविलासयोग्यैश्चीनांशुकैर्मांकिफहारिहारैः ।

तैलैर्महार्घै रञ्जिभिः पदार्घैः पुष्प्योर्मुदं मेदुरयाञ्चकार ॥ १५ ॥

आन्यां समं मूर्तजयप्रतापश्रीम्यामिवात्येधुरसीमसैन्याम् ।

दूरेऽनुगम्य शितिभृज्जयन्त्यां श्रीविक्रमामुत्कलयाञ्चकार ॥ १६ ॥

पुरीं जयन्तीं वरदजयन्तीं श्रीविक्रमः क्षोणिपतिः क्रमेण ।

सुरेश्वरस्यापि विलोकनीयमहोत्सवां प्रीतमना विवेश ॥ १७ ॥

उत्कण्ठितायाः स भृशं मियायाः मुताय कण्ठे सुतजन्महेतुम् ।

न्यधत्त तं कुण्डलदृच्छहारं पुण्योदयं मूर्तमिवात्मवंशे ॥ १८ ॥

मुखप्रशान्तप्रविष्टाद्भेन्द्रसिंहेन्दुमुख्यप्रविलोकनेन ।

समूनिनाशेषविशेषमौख्यसाम्राज्यलक्ष्मीललिताधिपत्यम् ॥ १९ ॥

तस्य प्रभावेण यथागं गर्भं दिनेऽथ तत्रैव नृपप्रिया सा ।

सद्योऽप्यर्भाष्टार्थफलप्रमादा सर्वत्र दिव्या हि भजन्ति भावा ॥ २० ॥

(युग्मम्)

गर्भानुभावप्रभवद्विशिष्टमौभाग्यमभारतगङ्गिनाङ्गा ।

उद्देप्यदुष्पाद्युतिमण्डलाया प्राच्याम्नुला मा त्रिभगवन्भूव ॥ २१ ॥

आपन्नमत्त्वामभिबीक्ष्य देवी हर्षप्रहर्षं ममभूज कस्य ।

तद्गर्भवृद्धे पिशुनो म्रनो नु चभूवन्तु श्याममुख्यं नदानीम् ॥ २२ ॥

नद्यावदोरुद्धतिमेष जातः सतिप्यते न्न विनीतवृत्तिः ।

एति स्फुरत्तेदभरादिवोद्येनम्या म्रनो श्याममुखावभूताम् ॥ २३ ॥

कसापि गर्भे समुपागन्म्य पुण्यान्मनः शुद्धमगोचिकपीः ।
 संगृह्यमानेन च पाण्डिमाने कपोत्पत्नी कनकावहार ॥ ६८ ॥
 अलशितोद्येनमने शिखि साशयुग्मशुनिमग्नेऽपि ।
 समस्तनेत्रशिखिरोऽननंगममी सनूनं जनविश्वनीति ॥ ६९ ॥
 गाम्भीर्यवर्धेरभिगर्भमस्य समागन्मानुमानगमान् ।
 देव्याः शरीरे त्रिचरीनग्नः गङ्गेन कान्तनिमादुपागात् ॥ ७० ॥
 समुपरामारपुरंधरस्य सुनस्य गर्भे समुपागन्म्य ।
 सदानुभाषान्मणिफुट्टिमेऽपि नचाल गामं वरपारयान् ॥ ७१ ॥
 गानुः प्रमोदमगौरनन्येः पिनुः प्रतापैर्विदितारितापैः ।
 सामन्तमधीशमनोरथैश्च मार्थं मुग्धेनैव वपार वृद्धिम् ॥ ७२ ॥
 गजेन्द्रमारुद्वती प्रियेण धृतातपत्राचलचामरधीः ।
 कादम्बिनी शान्न पुरि भ्रमन्ती दानाम्मुना कन्दल्यामि वृष्टिम् ॥ ७३ ॥
 इति प्रियाया बहुपुण्यगर्भमाहात्म्यं दोहदमाकलं ॥ ७४ ॥
 अपूपुरत्पौरपरम्पराभिर्यार्णगर्माभ्युदयं महेन ॥ ७५ ॥
 रेजे कृतैः पुंसवनादिकृत्यैः स गर्भमंग्रीजनभावगर्भे ।
 प्रशस्तसत्साङ्गुरमध्यभागा घरेव धाराधरवारिचरैः ॥ ७६ ॥
 तैलैर्नृपोऽस्याः सुतजन्मचित्तः सर्वात्मनोऽज्ञासमगादवन्ध्यैः ।
 रसालशाखीव च दक्षिणस्याः समीरणैः सूचितसद्वसन्तैः ॥ ७७ ॥
 अनुत्यक्त्याणकलापसंपत्कीर्तिप्रतापोन्नतिभिः परीतम् ।
 असूत सा सूनुमनूनकान्ति साम्राज्यलक्ष्मीकुलघात्रि लम्बे ॥ ७८ ॥
 रवच्छलाद्रीतगुणालिनीभिर्बद्धा बभूवामरपुष्पवृष्टिः ।
 मुक्ता कुमार प्रति पुण्यलक्ष्म्या कटाक्षविक्षेपपरम्परेव ॥ ७९ ॥
 तस्येह माहात्म्यमुधापयोर्धेडिण्डीरपिण्डभ्रममादधानः ।
 नैर्मल्यमुच्चैरथ यामिनीपु पुषोष पीयूषमयूखमाली ॥ ८० ॥

(युग्मम्)

दिशः प्रसन्नाः शरदीव नद्यो वातास्तदामोदभृतो जनाश्च ।
 बभूवुरभे सुरदुन्दुभीना पयोदनादप्रतिमा निनादाः ॥ ८० ॥

तत्र क्षणेऽभ्येत्य सुहृत्स देवः श्रीविक्रमं विक्रमिणं प्रणम्य ।
 प्रमोदयामास कथाप्रबन्धैर्विदोषतोऽदोषमनीषिहृद्यैः ॥ ८१ ॥
 नितम्बविम्बस्तनभूरिमाराजितान्तमन्दकमणक्रमाणाम् ।
 मलम्बमुक्ताफलहारयष्टा स्खलद्रुतानामतिवेगभावात् ॥ ८२ ॥
 उच्छ्वासपूर्णस्य सगेदहाणामासेदुषीणां सविधे नृपस्य ।
 यत्नं ततोऽप्यङ्गजजन्मवार्ता वाचां विलासोऽञ्जनि सुन्दरीणाम् ॥ ८३ ॥
 (युग्मम्)

दिक्षा नरेन्द्राधिप वर्धते स्वं श्रीप्रीतिमत्याः सुतजन्मनाथ ।
 चन्द्रोदयेनेव सितद्वितीया तिथेर्जगत्प्रीतविलोकनेन ॥ ८४ ॥
 पीत्वेति वाचं क्षुतिशुक्लिकाभ्यां सुधामिवासां विदधे प्रसादम् ।
 स स्वर्णवस्त्रैर्मणिभूषणैश्च कन्दैरिवैश्वर्यमहाद्रुमस्य ॥ ८५ ॥
 राजसुधान्यस्य सभाजनस्य तत्रोत्तरीयाणि मनोहराणि ।
 निरन्तरस्तामिषद्रमसादधीशासनानीष तदा ददुस्ताः ॥ ८६ ॥
 समादिदेशाथ नियोगिवर्गं सर्वत्र पुर्या परमोत्सवाय ।
 धियोऽनुरूपा सुतजन्मकाले न जायते कस्य महप्रवृत्तिः ॥ ८७ ॥
 निरीक्षितु नन्दनमुत्सुकोऽसौ कल्पद्रुमं जातमिवात्मगेहे ।
 निवेद्यमानागमनः पुरोगैर्विज्ञापति गृतिगृहोन्मुखोऽभूत् ॥ ८८ ॥
 द्वारेन्द्रनीलधृतिमामलाभिः समन्ततो वन्दनमात्मिकाभिः ।
 रराज दिव्यमहोत्सवध्वीः कपोलपञ्चाङ्गुरविभ्रमाभि ॥ ८९ ॥
 यूपैर्यदूर्ध्वैर्मुशलेश्च भाति कौमुन्मरागारुणवस्त्रमध्ये ।
 सपञ्चरागाहदबाहुयुग्मैर्गवोजनैर्मङ्गलदेवतानाम् ॥ ९० ॥
 श्रीकुण्डलारुच्येन युगेन यन्म्रेषिताभिर्निजमुन्दरीभि ।
 राजन्यकान्ताभिर्परि प्रमोदात्प्राग्धरुणांमृतवीचिगीतम् ॥ ९१ ॥
 यस्मिन्कुमारम्बु पनेच्छुरभगद्भासितोत्तोरामिषादिवागान् ।
 यथन्द्रकान्तामलभिर्नानागकम्प्यैर्कार्द्वैर्नववैधितैश्च ॥ ९२ ॥
 मधुमत्तमातनिपीयमानमोरभ्ययुगप्रकर यन्मध ।
 भृतान्तरिक्षैर्गुरुभूषभूर्धनभ्रमाजनिमयवृन्दम् ॥ ९३ ॥

प्रेक्षोल्लुङ्खलकान्तिरत्नमालावचूलि.....वर्धितथि ।
 यदन्तरङ्गीकृतदीपदीपज्योतिः कुमारार्द्रमरीचि चक्रे ॥ ९४
 सवेन्द्रियाणामपि यत्समन्तादानन्दसाम्राज्यमिवादधानम् ।
 स सृष्टिकावेस्म तदा विवेश विशांपतिः कौतुकनिर्निमेषः ॥ ९५
 (सप्तमिः ३)

ससंभ्रमाथ प्रतिपत्तिपूर्वमुर्वीपतेरासनमाश्रितस्य ।
 ततोऽनुजन्मानमिव स्मरस्य सादर्शयत्तन्दनमिन्दुकान्तम् ॥ ९६
 समष्टमारोप्य निरूप्य सम्यक्सलक्षणैर्लक्षितकायमष्टिम् ।
 अमन्यत क्षोणिपतिर्धरित्रीभारं समुत्तीर्णमिव ह्यदोष्णः ॥ ९७
 कुम्भसानीभिर्नवदेहकुम्भैः पण्याङ्गनाभिः स्रपितः सरागम् ।
 ॥ कल्पिताकल्पविभूषणश्रीः सयः समामण्डपमासत्ताद ॥ ९८

कुरङ्गेरुत्तुङ्गे रणदनणुषण्टैः करदिभिः

गुर्वर्णैः सद्र्णैर्वसननिकरैः सुन्दरतरैः ।

त्यपि स्त्रैरं वर्णत्यथि न शिरः केन दुधुपे

विमुच्येकं क्षोणीभरपरवशं पन्नगपतिम् ॥ ९९ ॥

पृच्छत्यथं विजगति मुमम्याथ साम्राज्यमुधैः

मर्वस्यापि प्रभवति शुभोदकेमूरिष्टतिद्धिः ।

तैश्चैमावेभुवनगुमणं मायुक्तं केन चित्रे-

श्चित्रीयन्ते गृह्णन्त्युधैः स्वकुमारोदयेऽथ ॥ १००

इत्थं स वेनादिकचक्रवाङ्मुग्धाब्जप्रोत्तमिर्नोचोभिः ।

मुनान्नङ्गेऽथ पूर्णकण श्वपुण्ड्रीका परमामयं ॥ १०१

विशेषविदित्वाथ विविधदानदध्ययनं

अबन्धुवनोचिनीकृतचमन्कृतिर्भूपतिः ।

पेष्टानि गुण गुण अकृतनन्दन नन्दनं

जयन्त इति मनवा दूनयत्प्रकाशितः ॥ १०२

इति काव्यमाला नाम सप्तमोऽध्यायः समाप्तः ॥

— १०५ —

प्रेक्षोलुब्धुच्छृङ्खलकान्तिरत्नमालावचूलि.....वर्धतति ।

यदन्तरद्वीकृतदीपदीपज्योतिः कुमाराङ्गमरीचि चके ॥ ९४ ॥

सर्वेन्द्रियाणामपि यत्समन्तादानन्दसाम्राज्यमिवादधानम् ।

स सूतिकावेशम् तदा विवेश विद्यापतिः कौतुकनिर्निमेषः ॥ ९५ ॥

(सप्तभिः कुम्भैः)

ससंभ्रमाद्य प्रतिपत्तिपूर्वमुर्वीपतेरासनमाश्रितस्य ।

ततोऽनुजन्मानमिव स्मरस्य सादर्शयन्नन्दनमिन्दुकान्तम् ॥ ९६ ॥

तमङ्गमारोप्य निरूप्य सम्यक्सत्तक्षणैर्लक्षितकाययष्टिम् ।

अमन्यत क्षोणिपतिर्धरित्रीमारं समुत्तीर्णमिव स्वदोष्यः ॥ ९७ ॥

कुम्भस्तानीभिर्नवहेमकुम्भैः पण्ड्याङ्गनाभिः स्तपितः सरागम् ।

॥ कल्पिताकल्पविभूषणश्रीः सद्यः सभामण्डपमाससाद ॥ ९८ ॥

कुरङ्गेरुसुद्वै रणदनणुपण्डैः करदिभिः

मुवर्णैः मद्गर्णैर्वसननिकरैः सुन्दरतारैः ।

स्तपि स्वेरं वर्षत्यधिप न शिरः केन दुधुवे

विमुच्यकं क्षोणीमरपरयशं पशगपतिम् ॥ ९९ ॥

पृच्छच्छत्रं विह्वलति सुसाम्याद्य साम्राज्यमुधैः

सर्वस्यापि प्रभवति शुभोदकैर्गूरिष्टसिद्धिः ।

तेऽन्तेमावेर्भुवनमुभयं मायुकैः केन विधे-

धिप्रीयन्ते मुकृतमुल्लभे स्वकुमारोदयेऽत्र ॥ १०० ॥

इत्थं स वेनालिकचकवाल्मुक्याम्बुमग्नोलमिर्नैर्चोभिः ।

मुचानरङ्गेऽथ पूर्णकणैः स्वपुण्यनीला परमाममं ॥ १०१ ॥

विशेषविहितश्रिय विविधदानदृष्यजनं

भवन्भुवननोनिनीकृतचमकृतिर्भूपतिः ।

पेश्यन्ति नृभ्यः नृभ्यः नृभ्यः नृभ्यः नृभ्यः नृभ्यः

जयन्ति ह्येनं भंजया हृतमट्टेषकागहनः ॥ १०२ ॥

१०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥

१०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥

उद्यदङ्गगुहरामणीयकं कामिनीनयनमोहनौषधम् ।
 प्राप यौवनमथैष पुण्यधीर्यत्रिवर्गपरमागभूषितम् ॥ १४ ॥
 अन्यदा ॥ युवराजमात्मजं श्रीजयन्तमकृताकृतिसरम् ।
 पर्यणाय यदथैष मूमुजां कन्यकाश्चतुररूपसंपदः ॥ १५ ॥
 तत्र संततमुदारमानसे प्रार्थना सफलतां गतार्थिनाम् ।
 नत्वनङ्गवशवर्चित्तेतसामन्यदीयमृगशावचश्रुपाम् ॥ १६ ॥
 शल्लशास्त्रपरभागवेदिनां प्राप स प्रतिभया धुरीणताम् ।
 निजितेन्द्रियतया च नान्तरैर्याध्यते स सुतरामरातिभिः ॥ १७ ॥
 कोऽपि विक्रमकथा तथा प्रथामाप तस्य भुजवीर्यशालिनः ।
 कर्णकोटरगता यथा द्विपामादधे मनसि शल्यतुल्यताम् ॥ १८ ॥
 तेन कीर्तिलतिका तथाधिकं मूर्तिदानसलिलैरसिच्यते ।
 तारकाकुसुमशालिनी यथा विश्वमण्डपतलेऽपि नो ममौ ॥ १९ ॥
 विक्रमक्षितिपतिर्न केवलं पुत्रशालिषु बभार धुर्यताम् ।
 तेन दार्पितरिपुप्रमाथिना पार्थिवेष्वपि धरातलेऽलिले ॥ २० ॥
 यत्र यत्र सुकुमारपुंगवः संचचार मुमगाग्रणीः पथि ।
 तत्र तत्र तमनङ्गविभ्रमात्पूजयन्ति नयनोत्पलैः स्त्रियः ॥ २१ ॥
 तस्य कापि परमौचितीगुणस्तोममुत्तमतमं व्यभूषयत् ।
 यामिनीरमणरश्मिभामुरं तारहारमिव नायको मणिः ॥ २२ ॥
 पूर्वजन्मशुभपासनामृतैर्वर्धितः सुकृतकल्पपादपः ।
 प्राग्ययानुपमया फलश्रिया तं तरङ्गितमुदं तदाकृत ॥ २३ ॥
 जाह्नपतः सकलविधदुःसह मंनिगृह्य शिशिरं कुनायकम् ।
 तज्ज्योतिन इवाथ सेविनुं श्रीजयन्तमिनमाश्रयन्मधुः ॥ २४ ॥
 धीवसन्तनृपतेः ममागमे कोक्किलध्वनिरुदच्छल.... ।
 बन्दिवृन्दवदनाम्बुजान्नरं प्रोत्सृज्यजयाश्रवोपमः ॥ २५ ॥
 दाक्षिणात्यपवनो यथा यथा ग्रामरत्नग्रामरामरानलः ।
 प्रेयमाण इव तेन भानुमानुषग दिशमगात्तथा तथा ॥ २६ ॥

अध्वगप्रणयिनीषु दुर्दशां वीक्ष्यते करुणयेह मल्लिका ।
 रोदतीव विपुलाश्रुभिर्भृशं स्पन्दमानमकरन्दविन्दुभिः ॥ ४० ॥
 यद्वभूव सहकारमञ्जरीशुद्धकण्ठकलकण्ठकूजितम् ।
 मानिनीनिवहमानि संततेस्तत्पवासपटहस्फुटक्रियम् ॥ ४१ ॥
 माधवेन कुसुमेषुभूपतेः श्रीङ्गनाय कलधौतपर्वताः ।
 निर्मिता इव विमान्ति चम्पका स्मेरगौरकुसुमावगुण्ठिताः ॥ ४२ ॥
 कामविश्रयिजयप्रशस्तयः पुष्पसंचयविनिर्मिताक्षराः ।
 चैत्रमासि नवमालिकालता लोकलोचनकृतोत्सवा ममुः ॥ ४३ ॥
 स्वर्णतोरणविलासदोलयान्दोलनैः कृतगतागतैर्मुहुः ।
 वीक्षितुं त्रिविधवामचक्षुषोऽन्यासभङ्गिमिव कुर्वतेऽङ्गनाः ॥ ४४ ॥
 श्यामवृत्तमुपरिस्थपट्पदं(?) किंशुकस्य कुसुमं नवं बभौ ।
 स्वं निधानमिव मुद्रितं जतुन्यासतः सुरभिणाधरोर्ध्वयोः ॥ ४५ ॥
 किंशुकस्य शुकचमुचातुरीचारिमाणि कुसुमानि रेजिरे ।
 विभ्रमं मधुवधूवनाश्रियो वाससां दधति शोणरोचिषाम् ॥ ४६ ॥
 त्यक्तपाग्रनिकरः समन्ततश्चया(?) विरहितोऽसदाश्रयः ।
 इत्यमूनि मधुकानि दुःखितानीव पेतुरवनीतले ततः ॥ ४७ ॥
 पाटला विकचपुष्पसंपदोऽन्यैव काचन लिपिर्विनृम्भते ।
 दिक्षु बल्लति यदीयसौरभेऽन्यत्र सौरभकथैव मुद्रिता ॥ ४८ ॥
 मापवी विकचपुष्पलोचनैः पश्यतीव मधुमूपसंपदम् ।
 भूधिकापममुपानयद्दृशां क्षीरसागरमिव स्वकान्तिभिः ॥ ४९ ॥
 प्रेयसां भवसमागमे मधौ तत्क्षणोद्यदनुरागसागरे ।
 अर्पयन्ति बकुलभियः सज्जं शिग्धमात्महृदयं च सुमुवः ॥ ५० ॥
 वीक्ष्य पुष्पितमशोकशक्तिनं ध्यम्बकाम्बकहुताशशङ्कया ।
 उद्विष्टासलहरीम्नरङ्गिणीरङ्गनाः शरणिमादधे मारः ॥ ५१ ॥
 चर्चरीध्वनुपदं विव्यासिनीवृन्दगीतकल्पशमध्वनिः ।
 उद्विष्टास कुसुमेषुभूपतेः कोपहुंहुनिरिवावनीजये ॥ ५२ ॥

चर्वरीषु परमोत्सवे मधौ स्नेहविभ्रमविलासनर्तनैः ।

कौशुकैः सरसतां नये ययुर्योगिनो दृष्ट्वा एव तेऽथवा ॥ ५१ ॥

धर्मवृष्टिशिशिरैररन्तुदाः सर्वदैव ऋतवोऽपरेऽङ्घ्रिनाम् ।

सर्वकामदतया पुनः—श्रीवसन्तसमयः प्रियंकरः ॥ ५४ ॥

कस्य कस्य न सरोर्यधोचितैः स्थाप्यपुष्पफलपत्रसंचयैः ।

रामणीयकविशेषनाटके सु(म्)त्रधारपदवीं दधौ मधुः ॥ ५५ ॥

सर्वतः प्रथितरामणीयकं प्रायसो जितसमाधिर्वैभवम् ।

योगिनामपि किमन्यदुच्यते स्त्रीविलाससरसावधौ(?) मधौ ॥ ५६ ॥

गन्धलुब्धमधुपाद्मनाहतव्याजगीतगुणपुष्पभूषणम् ।

द्वारपालविनिवेदितस्ततोऽद्या(ध्या)नपाल उपभूषमाययौ ॥ ५७ ॥

नासिकापुटनिपेयसौरभैः पञ्चवर्णकुमुदविनिर्मितम् ।

पुष्पकन्दुकमयं समर्पयन्विक्रमक्षितिपतिं व्यजिज्ञपत् ॥ ५८ ॥

त्वं कुमार इव देव सांप्रतं श्रीवसन्तऋतुरेव राजते ।

यः प्रयाति सुमनः प्रशस्यतां विश्वत्रिष्णुविषमायुधोदयाः ॥ ५९ ॥

मेघमण्डलविलोकनोत्ससोपताण्डवज्जुषः शिस्तण्डिनः ।

तत्र तूर्णमतिशेखरां जना दर्शनेन भवतो मधूत्सवे ॥ ६० ॥

रवलिदेशवशतोऽथवा भवत्तन्दने विशति काननक्षितौ ।

तत्र नन्दनवनावनाविव स्वेरमेतु परिपूर्णतां महः ॥ ६१ ॥

आज्ञया पितुरथ प्रभीयसा वैभवेन नलकृबरोपमः ।

माप वैप्ररथचारु तद्वनं नन्दनः सुवदनाभिरावृतः ॥ ६२ ॥

सानुरागद्वयं सुलोचना लोचनैर्मपुङ्गरैरिषोषकैः ।

शिथिले स सकलाङ्गचारिमासीमसौरभविभूतिभोजनैः ॥ ६३ ॥

गीयते स्म सुदृशां गण्यन्ततन्मन्थरिप्रमतिमात्रचित्रदम् ।

भौतुकादुपनर्तय्याधिक किनरैरति शिरो व्यभूयते ॥ ६४ ॥

सर्वलोकरतिदानमात्मनो दर्शनाप्तयवनो मते मनम् ।

इत्यमुष्य रित्वा पुण्डलच्छट्पाच्छंसति स्मरवचोऽरद्वयी ॥ ६५ ॥

साम्राज्यं मधुरं मधोर्मधुसस्त्रापीनमंपद्वरं

वैराग्याच्चिनचेतसामपि चिरं केषां न रागास्पदम् ॥ ७६ ॥

सैनैः पादमहारैः कुचकलशतटीताडनैरीक्षणाद्यै-

र्निश्चिन्तन्ये(?)प्यशोकममुसविटपिनां पुष्परजिच्छटेन ।

व्यक्तः कामानुरागः प्रसरति पुलकैः कामुकानामिवास्व

प्राज्ये राज्ये विलासानिशय इह मधो कस्य धत्ते न चित्रम् ॥ ७७ ॥

इति बहुविधविलसाभिरामा नृपतिनभेन विलोकिता घनधीः ।

इयमतिमुमनाः मियेण सुभूर्नेजमिव रूपफलं समाससाद ॥ ७८ ॥

इति भेनाम्बरधूमदभवदेवाचार्यविरचिते जयन्तविजयनामि महाकाव्ये

धीराव्यादे जयन्तवर्णनो नाम सप्तमः सर्गः ।

अष्टमः सर्गः ।

अथ सरसमपदयत्तत्र ता भीमयन्तो

मुवतिनिवहदोलान्दोलनानन्दकेलिम् ।

प्रिभुषनजनदृषां यत्र सीमारथधर्त्री

भजति रतिविलासी पूर्णिगायामिवेन्दुः ॥ १ ॥

सरसमिह दोलान्दोलनैः कापि भाति

अवणमुगलस्तेलकुण्डलैः पद्मलासी ।

उभयतटविटङ्गप्रोतसचन्द्रसूर्या

प्रमृमरगुरुशीभा व्योमलदमीरिवोद्यैः ॥ २ ॥

कुचकलशानिपातप्रोच्छलसारदार-

प्रचुररञ्जितार्णव्योमि दोलाधिरुदा ।

प्रकलपवनरङ्गद्योमगङ्गातरङ्ग-

धियमिव विदधाना भानि क्षान्तिनभ् ॥ ३ ॥

विपति चलितदोलान्दोलिताया मृगाद्याः

षट्पवनतरङ्गैरुत्तरीयेऽपनीने ।

दिशि दिशि विसरद्भिर्लोलगवण्यपूरै-

र्गैरुददयनेत्राध्याविरे के युवान ॥ ४ ॥

तदनु करननिर्यत्कान्तिपीयूषवर्षैः
क्षतकृत इव तापः क्षान्तिमानीयते स्म ॥ ११ ॥

कुसुमशरनरेन्द्रस्यादुघोषायनानि
प्रगुणयितुमिवैका(?)कामिनी पुष्पजातम् ।
त्वरितमवचिकायाक्रम्य रम्यस्तनान्तेः
शिसरिशिसरशास्ताद्येस्तरम्यः सुखेन ॥ १२ ॥

भ्रमररवमिषेणालापपीयूषवर्षाः
स्मितरुचिरतरस्याः सौरभेणाभिरामाः ।
इह हि सुमनसोऽपि लैणजात्या समाना-
स्तदपि समुदमूल्यं ताभिरुच्यन्मदाभिः ॥ १३ ॥

प्रसृमरमकरन्दोदामलक्ष्मीनिवासे-
ऽनुपमकुसुमकोशे लुप्यमाने समन्तात् ।
नरपतिरमणीभिः कोऽप्यलीला विरावः
समगनि हनचिह्नः को न था पूत्करोति ॥ १४ ॥

गगनतलतरङ्गपुद्गगौरादनाभिः
क्षितिधवपुवतीनां द्रागलक्ष्मीरूनेषु ।
अवचयविभिरार्माद्यम्पकेषु स्मितेषु
भ्रमरमिथुनलीलालीनतालोकनेन ॥ १५ ॥

चरणकमलभङ्ग पादमले संहर-
मृदुनुजयुगात् च स्वन्धरेणे निवेद्य ।
सममुरतर्कलिप्रोक्तमांगण वगव-
प्रियमिव तरनुद्योगोत्पलान् ॥ १६ ॥

अतिकुलरमणीयैर्माम्ना पश्यन्ने-
सरभसमधिष्ठित केनर मुन्दरगनि ।
विभुवनमुभयानि पुष्पचपम्य पुष्प-
फलित इह नवीन वल्लभाभ्याव रेखे ॥ १७ ॥

मधुकलसमनाभिं स्फारसौरभ्यसारं
 कुसुमनिवहमेतां यं गृहीतुं प्रयान्ति ।
 तदभिरुचितवासैस्त्रा अदृश्यन्त भृङ्गैः
 परपरिमवकारी कः किल प्रीतिमेति ॥ १८ ॥
 तरुशिखरगतायास्तत्र कस्याश्चिदुच्चै-
 र्भरकतमणिरोचिर्मेचका काययष्टिः ।
 विकसितसितपुष्पैर्विम्बितैर्घोतते स्म
 स्फुरितरुचिरतारा व्योमवीथीव रात्रौ ॥ १९ ॥
 कुसुममधिरसान्द्रैरावृतं तत्र पत्रैः
 परमपरिमलाढ्यं सस्वनं संचरद्भिः ।
 मधुकरनिकुरम्बैः कः पिबेत्यावचिष्ये
 भवति हि मलिनानां संगमो भङ्गहेतुः ॥ २० ॥
 कुवलयदलनेत्रां पकनारङ्गनव्य-
 त्वगुदितरसधाराक्षेपतो व्याकुलाक्षीम् ।
 विदधदथ जयन्तोऽन्यां चुचुम्बे तदग्रे
 गुरुरिह चतुरत्ये कामदेवोऽस्य नूनम् ॥ २१ ॥
 अतिचतुरतयैकाः शास्त्रिशास्त्राशिसामु
 स्मितवहुविधपुष्पाकाङ्क्षया चञ्चलाक्ष्यः ।
 द्रुतपदमनिरोहन्ति स्म तत्पादशङ्का-
 परिकलनभुवस्ता श्रीजयन्तं भियम्तु ॥ २२ ॥
 कुचकलशानितम्बस्तम्बभारेण नम्रा
 स्खलितगतिपदाब्जा बालवृक्षात्पतन्ती ।
 त्वरितमथ भुजाग्रे कापि कान्तेन दग्धे
 धुरि तु मुभगकान्ताचक्रवालस्य बाला ॥ २३ ॥
 तरुणनरतरुणामात्तपुष्पास्तरुण्यः
 कर्मन्मशिमराणा शोणकान्तिच्छटाभिः ।

विदधुरिव कृतज्ञास्तत्रवालदुमत्वं
 फलति सहृदयेषु क्षिप्रमेवोपकारः ॥ २४ ॥
 उदतरदवचीयस्त्रेणमाशु ह्रमेभ्यः
 कुमुमपटलिमादं भावुकं सौरभेण ।
 भजति किमु न नाशं वैभवं कुस्थितीना-
 मिति वददिव नादेर्मञ्जुमञ्जीरकाणाम् ॥ २५ ॥
 तपनकिरणजन्यप्रौढसंतापशान्त्यै
 मृदुमिशिरमुगन्धेर्मालतस्यापिशाङ्गयः ।
 हिमसमकुसुमानां भूषणेभूर्पिनास्ताः
 क्षणमतुलविद्यासा व्यथमलधमायाम् ॥ २६ ॥
 बहुविहगनिनादैर्बन्दिषृन्दैरिवोक्ते
 विकटबिटपवीधीच्छायया क्षीतमार्गे ।
 पृथुतरसि स हंसीमण्डलेनेव हंसः
 समचरदथ तस्मिन्सार्द्धमन्तःपुरेण ॥ २७ ॥
 बुलुकमनुकरोति स्वच्छमच्छोदममे
 भजति न महिमानं यम्य पम्पामरोऽपि ।
 रश्मिवपदमर्तं^(१)मानम श्रीविवादे
 स्पृष्टयति च विभूतेस्ताण्डवं दुग्धमिन्धु ॥ २८ ॥
 नकारपगिता दिग्गजा वारिवेत्तौ
 दर्शयन् मन्त्रु नयन् पतंगपोतशङ्काम् ।
 लेशमयविमुक्ता बालशैवालवर्णा
 शलतटकुटीरे यम्य चास्थुनरेन्द्रा ॥ २९ ॥ ()
 नि गुरतरङ्गाभिर्द्विनय्योमरजे
 रतिफलनमिषेणाम्भोदमाना च यत्र ।
 रश्मिबोधं पानुकामा निबाम
 रिदतदृटनाभशरनीगणंवाभ्यु ॥ ३० ॥

जलललितेषु तासां प्रीतिवल्लीविलासं
कलयति स च शोषं मानमुद्राजवासः ॥ १७ ॥

शुचिरनिरुचिमुक्ताहारसौभाग्यमङ्गी
विदपति जलधाराः कण्ठपीठे लुठन्त्यः ।
विफटकुचतटान्तःस्फारकर्पूरपूर-

प्रभवमकरिकाणां विभ्रमं चाङ्गनानाम् ॥ १८ ॥
मुलकमलविसर्पमूरिसौरभ्यनुभ्य-

झ्रमरनिकरकल्पे कुन्तलानां कलापे ।
विकचविकचिकिलध्रीस्सूर्मितं तर्जयन्ति
लितनलिनमुत्तीनां कान्तमुक्ताम्बुभाराः ॥ १९ ॥

तरति हृदि बहन्ती विश्वविधंमराया
भरमपि भुजदण्डैर्विभ्रतं प्राणनाथम् ।
सरसि जलमगाधं कापि कान्ता न चित्रं
पृथुतरकुचतुण्डीदम्बरालम्बना दि ॥ २० ॥

पयसि लघु निलीनः क्षौद्रकेनापकर्ष-
त्परिहितमि[च]यान्तं दक्षयालक्षि कान्तः ।
तदनु च स तयोक्त कोऽपि क्षौरोऽयमेवं
सरसविधि बबन्धे बाहुपाशेन सद्य ॥ २१ ॥

कचन जपनविम्वे कापि तुङ्गस्तनान्ते
वचिदपि मुग्धपदे कापि कण्ठेऽम्बुधूरम् ।
प्रगुणितकरयङ्गक्षिपत्प्रेयसीना

करकमलमिवाथ कामकेलौ विलासी ॥ २२ ॥
बहुविधजलश्रीलाक्ष्मीतुङ्गे प्रीतिचित्त

पथमनुमृत्नवत्य श्रीजयन्तस्य मर्वा ।
जलनिबिडदुकूलव्यक्तनिमोसतङ्ग-
सरसमुद्रमस्ता श्रीविलास्यन्सरस्त ॥ २३ ॥ (१)

समस्तसुखाय नमः: देवदेवी-

इमं गणेशं हृदये स्मरन् विनाशकस्त्यैः ।

गुणविशेषः नैवेद्यं चान्नम् ।

सविन्दमभिरामात्मन्मुखाभीर तप्याः ॥ ४१ ॥

विष्णुसहस्रनामस्तोत्रम्

विद्यया युक्तो नर संख्यानिगमिह ।

मन्त्रनिष्कृतिरीतिः. अथानुष्ठुपमन्त्राः

दृष्टव्यं यद्वाङ्मयं मंगलाय विद्यमानम् ॥ ४५ ॥

महामन्त्रादयः तैर्भक्तैश्चकृन्नि-

॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः ॥

श्री गणेशाय नमः श्री गुरुभ्यो नमः

सू. १११ वाक्य- १११ ॥ १११ ॥

[illegible]

१. ३४. ११ गङ्गा सिद्धि दत्ते ब्रह्मदा ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४० ॥

॥ १ ॥

१३३० ई.स. ११११ अ. ११११ अ. ११११ अ.

1-19-11-11-11 47-47

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

1997年12月10日

• 60 •

[illegible]

1940

J. L. Koenig

स्लितकुसुमसमाञ्चोत्तंसितैरिन्द्रनीलो

पलशकलशमुत्थैः कुट्टिमैः साम्यमाप ॥ १० ॥

कटितमिव तमालैः कुन्तलीकुन्तलली-

रुचिभिरिव तताभिभुम्भितं विश्वविद्यम् ।

स्थगितमिव समन्तादङ्गने राजपट्टे-

पेटितमिव अकासे व्याप्तमिद्वैतामोभिः ॥ ११ ॥

अभिनवमृगनाभीपङ्कसाङ्गरागा

भ्रमररचिदुकूलैर्वैष्णुद्रां दधानाः ।

मरकतकृतभूषाः पद्मलाभ्यः सलीलं

रमणमभिसरन्ति स्वैरमिद्वेङ्ग्यकारे ॥ १२ ॥

सपदि दधति आतैकात्म्यं प्रभुत्वं

जगति तिमिरराजे लुप्तभूभृत्समागे ।

सरणितरुणवीरैस्त्रैवरकन्दहेतो-

रिव बहुविशिष्टाद्यैर्भूरिदीपैरदीपि ॥ १३ ॥

तिमिरपटलयोगे हर्तुकामो जगत्या-

स्तदनु च नयनानामौषधीशः क्रमेण ।

अमृतमयशलाकासंनिभा मन्दमन्दं

रविमुचितकलामृत्तत्र विशेष दक्षः ॥ १४ ॥

क्षितिपरिभवहेतुष्मान्तसंतानकोषा

दिवसमभिवरागं मण्डलं तत्र राहः ।

निवितमिव अक्षरीयभूषां वा मयूसे-

रदमशितरिबुद्धा जुम्बमान अकासे ॥ १५ ॥

क्षणमदधत पूर्वाशावधूवकपद्ये

पुष्पगठितकलसीहम्बर चन्द्रबिम्बम् ।

तदनु किरणमुक्ताशालकस्थीतलोभ

मदनधरनिर्भर्तु पुण्डरीकधिय च ॥ १६ ॥

अमिदुरतिमिरौघन्लेच्छसद्वाशुचित्वं

प्रशमयितुमिववामलक्ष्म्याः ।

विनिहितमिव रेजे पावनं गात्रमन्मः

• शशिकलशविसर्पचन्द्रिकाचक्रवालम् ॥ ९७ ॥

तिमिररिपुञ्जयाय प्रस्थितस्याय राज्ञो

रुचिरकिरणवीरैः प्रोल्लसद्भिः समन्तात् ।

जगदखिलमकारि क्षिप्रमेवाविपक्षं

• किमिव वयुमतां न क्ष्मातले साध्यमस्ति ॥ ९८ ॥

सह तिमिरमरेण त्वैरिणीनां प्रमोदः

प्रशममगमदुर्ध्वश्चन्द्रिकायां लसन्त्याम् ।

चतुरतरचक्रोरमेयसीभिः सहाभू-

त्रिभुवननयनानां किं च पीयूषपानम् ॥ ९९ ॥

दधति मुदमुदारां कापि चञ्चचकोरी-

ध्वनिविपटिततन्द्राश्चन्द्रिकायां चकोराः ।

कचिदरनिमयं ते चक्रवाकाः सशोकाः

मुसममुसमिह स्यादात्मकर्मानुत्पन्नम् ॥ १० ॥

मदकलकलकण्ठीकोमलः कालिमामौ

रजनिरमणबिम्बे लक्ष्यतेऽन्तर्निहीनः ।

प्रसमममिरहस्यध्वान्तभूमनुत्पन्न

श्रित इव युवराज प्राणितप्राणहेतोः ॥ ११ ॥

भुवनमयमिश्रं(स) मर्वतोऽपि प्रपदे-

ऽमुदयमुदितराज्ये कौमुदीजीविनेष्टे ।

तदनु च कुमुदेषोर्मागतेः पञ्चमह्यै-

रति भुवनविजयैर्लक्ष्यता को न नीत ॥ १२ ॥

तिमिररिपुमयस्य श्रीहिमुल्लस्य दूर

कुचनवरमन्त्रीया चन्द्रिकायवद च ।

अपरदिशि चचाल क्षोणिपालायमानः

कृतसकलविधेयो यामिनीकामनीशः ॥ ६३ ॥

विगलितवमुक्षोमावेमवं स्वं विदित्वा

तदनु शिशिररदिमजातिविच्छायाकायः ।

अपरगिरिशिरोमिः काममन्तर्हितोऽम्-

द्विपटितविभवानां स्फूर्जितं ह्रीपदं हि ॥ ६४ ॥

अनवरतमखण्डं मण्डलं निष्कलङ्कः

प्रथयति कमलानां काममुज्ज्वलतां च ।

अयमिति परिभाष्य क्षमापतेर्विक्रमस्य

प्रविशति हिमरश्मिर्लज्जयेवाम्बुराशिम् ॥ ६५ ॥

अथ सरसविनोदः प्रीतेमुद्राभ्य देव्या

निधुवनरसमुद्रानिद्रया मुद्रिताशः ।

रतिपतिरिव रत्या गाढमानिहताङ्गः

क्षणमिव रमणी स क्षोणिपालो निनाय ॥ ६६ ॥

नागानां क्रमशुद्धलासणखण्डानैः प्रबोधक्षणे

संपत्सुन्दरमन्दुरोदरचरदृसाब्ध हेपारयैः ।

माघन्मद्गलतूर्यवर्यनिनदप्रोदामलीलायिनै-

स्तस्य क्षोणिपतेः प्रियेव चतुर्ग निद्रामुचक्षोचने ॥ ६७ ॥

मानोष्ठानतया समीपु कलुषा भेदोन्मोषाभिर

दूरीषु स्वयमाननेर्द्रप दमिने याध्वजिरे वक्रतान् ।

ताः प्रातश्चरणायुधध्वनिमिमादाज्ञामिवाप्य मम

क्षोणीशस्य समुत्सुका प्रियपरीरम्भ स्त्रियस्तन्वते ॥ ६८ ॥

विस्मोरोम्भोजराजीमधुरमधुरमशानशशांभिलषा

धावद्भृङ्गानुयाता सुर्गनमुगमम पादपाशनेयन्त ।

प्रातः शास्त्रेषु मान्या मदननम्भेनवर्गन्त वातास्त घने

रत्यन्तशान्तवातामनवरर्पाटनम्भेदमाभ्यादयन्त ॥ ६९ ॥

माद्यन्मण्डलचक्रवालकलितं स्वेयः सुस्तभीकरं
 संख्यातीतरथाश्च वैभवपदं नक्षत्रलोपावहम् ।
 शङ्के सुरमपूर्वभीक्षितुमयं त्वं कौतुकीवाधुना
 पूर्वक्षमाधरमारुरोह नृपते पायोजिनीवल्लभः ॥ ७० ॥
 मद्गलभां कैरविणीमुपेत्य शुम्भन्त्यमी रागवतेति राज्ञा ।
 आमोचयत्यङ्गजगुप्तिनद्वाग्निप्रः प्रयाते यमुभिर्द्विरेकान् ॥ ७१ ॥
 द्वारे तिष्ठति ते नरेन्द्र, सुमग श्रीराजितं राजकं
 सेवां करुणतरोरिवेप्सितफलां हर्षाच्चिकीर्षधिरम् ।
 सद्यो भूषयितुं तदर्हसि मणिभाजत्सभामण्डपं
 जज्ञे मद्गलपाठकोदितगिरामित्थं विलासस्ततः ॥ ७२ ॥
 (पद्मभिः कुङ्कुम)
 सारविलसितययां तां परित्यज्य शय्यां
 करतलमवलम्ब्य स्वपतीहारिकायाः ।
 जयजयजयशब्दैः सार्धमुत्थाय भेजे
 प्रचरद्वि समायां रत्नसिंहासनं सः ॥ ७३ ॥
 अथैत्य विनमच्छिरोमुकुटकोटिरत्नाङ्गुर-
 स्फुरत्किरणकोरकोरकरकम्बिताद्विद्वयम् ।
 क्षमायुवतिवल्लभैः सकलराजलोकैः समं
 स विधूतपराक्रम प्रणयन प्रणये प्रभुः ॥ ७४ ॥
 दृष्ट्वा प्रमादाश्रितमिशिताम्ने प्रभो पुरस्तादुचिनासनस्था ।
 चक्षुः श्रिया धार्मि नदाम्यचन्द्रे लीन चक्रोगोपमयान्मचभुः ॥ ७५ ॥
 ७५ ॥ अथैत्य मदनमयि नृपराज इति वचनं अथैत्य मदनमयि मदनमयि श्रीराज्ञे
 ७५ ॥ अथैत्य मदनमयि नृपराज इति वचनं अथैत्य मदनमयि मदनमयि श्रीराज्ञे

नवमः सर्गः ।

अथ क्षमा विष्टमामहमपने प्रणामन स्वर्गमिषारोशितुः ।
 ७५ ॥ अथैत्य मदनमयि नृपराज इति वचनं अथैत्य मदनमयि मदनमयि श्रीराज्ञे

सदोदयेस्तस्य विमृत्तिसंचयैः पचेत्त्रिमैः पुण्यतरोः फलेरिव ।

उपायनीमावमुपागतैः स्वयं न कथ्यमत्कारमपारमम्यगान् ॥ १ ॥

परेषु विपोतितसर्वदिष्णुष्वे कृतासनो रत्नमयासने नृपः ।

जयन्तमुख्यैः परिवारितो जनैर्ददर्श कंचिद्भरजममृतः ॥ २ ॥

समाययौ यस्य मिषेण जह्मः सभाभृत्तस्य हिमाचलः किल ।

समुन्नतिं द्रष्टुमिवानिहौतुकादनन्यमाधारणतामुपेयुषीम् ॥ ३ ॥

यदीयकुम्भस्थस्तत्त्वशायिनीमवन्मदाम्भस्तटिनीतटाश्रितैः ।

मधुमृतैः सान्द्ररुनैः कदाचिदप्यवापत स्थापयुतं समुद्रजा ॥ ४ ॥

उदारजाम्बूनदभूरिभूषणैर्ज्वलन्मणिश्रेणिशिरसाविमूषितैः ।

सपा क्षणोत्तासि महौषधीस्तत्र हिमाचलं गौरवपुत्रिणाय सः ॥ ५ ॥

स्मरार्तकान्तानयनाघलावली चलाचटेन श्रवणद्वयेन यः ।

बभौ नभोलङ्घनलोत्पलवानिवेन्द्रहस्तीन्द्रयुषे कृनोपमः ॥ ७ ॥

विसारिसिन्दूरपरागपिञ्जरं समुन्नतं कुम्भतटे च धारयन् ।

पिञ्जगृहस्य नवार्ककान्तिभिर्बिभर्ति यः पूर्वमहीमृतः श्रियम् ॥ ८ ॥

(कुलकम्)

तदन्तरे श्लेषमुखैकपारणामिवादपद्मपतेर्जनस्य च ।

वचो वरादित्युद्रियाय देवतं तत्रैव भाषी स्वचरोधरः सुतः ॥ ९ ॥

शुभोदयादस्य वनवदात्मना मयापितोऽग्रेषु चक्षुषु कुञ्जरः ।

उदन्वता धीकुचकुम्भलालिने हरेर्यथा वक्षसि कौमुभो मणिः ॥ १० ॥

अयं गज सिंहलपेशभूपतेरमहुरेभ्यो मुकूते ममादृत ।

गृहाङ्गणं प्राप मम प्रभावतो गृहाण न भो निगृहाण विद्विषः ॥ ११ ॥

शशाम शाबलदमानव वचो महीपतिस्त्वार्यादिनेन्द्रमात्मना ।

मुगन्धधूपप्रमर्षगुञ्जज्जयास्यत चर्कमिवागु चक्रभृन् ॥ १२ ॥

वचोदृष्ट्वा सिंहलमार्दिनीपतेरध्यामर्षद्वयमवदन्मुमुक्षुः ।

ममा प्रतीहारिणो युराशानु मन्त्रैश्च यन्त्रैश्च नोपमाम् ॥ १३ ॥

नृप प्रणम्यैव कृतासनोऽवदन्त्ययोदगाभ्यामर्गजं वचोदृष्ट्वा ।

स्वदन्तिकं प्राप मम प्रभा वरा मयावगाढम उवाच नृपः ॥ १४ ॥

समजसं यच्चयकुञ्जरः स नम्रनोति नेत्रान्नुजकौतुकं तव ।
 अवैमि तन्मित्र च लोभमममं पयः प्रवेगे कटना सृष्टान्नुपेः ॥ ११ ॥
 मुहत्त्वमाविष्कुरु सिंहलेश्वरे त्वमत्र तन्प्रेषनतो विप्रेषनः ।
 विनृम्भितानिःस्पृहणीयतोद्भवं यशस्तवात्यद्भुतपुण्यं हि ते ॥ १२ ॥
 गजेन्द्ररत्ने गृहमागते स्वयं महीमुत्रः कस्य मनो न क्षुन्यति ।
 तथापि हेयः स बर्नीयमन्वया न सुन्दरः काव्यमनानविग्रहः ॥ १३ ॥
 विपश्ये वत्सति लोभममवः क्षनामुजां दाव इव क्षमारहान् ।
 प्रमादतत्तत्र कृतोऽपि स त्वथा समुच्चयानां नीतिवधूविधानिना ॥ १४ ॥
 रदप्रमाणां निपतः प्रकाशयन्नरोऽपि नैर्नैत्यनिवामचेतसः ।
 वचोमिरुन्निद्रमना ययानुगैर्वचोहरत्योत्तरयावभूव सः ॥ १५ ॥
 इमां मदस्नासु स सिंहलेश्वरः प्रमुञ्चत येहविशेषवर्णिताम् ।
 उवाच वाचं तददर्शितामुना छटालसौजन्यनहोदधेरियम् ॥ १६ ॥
 ममाङ्गणालंकरणं करीश्वरः सहेलमागत्य बभूव यः स्वयम् ।
 तथापितो देवतया प्रसन्नया स दीयते चेत्तद्विना तदा न किम् ॥ १७ ॥
 मुहद्भूतः प्रेषयितुं न सुज्यते ममेभराजन्तव मेदिनीपतेः ।
 न चेदिदं प्रेषयता स ममति न्यकीयराज्यं मनमृद्धिभिः मुहत् ॥ १८ ॥
 नयागते वन्तुनि राज्यभूषणे ममार्पिते दूतनुत्तेन कस्यचित् ।
 रणाक्षमत्वप्रभवा हि भूनुजा भवेत्कर्तारिणं कथं प्रधीयसी ॥ १९ ॥
 मुमोच यं दिव्यगजेश्वर नय बविष्णुमात्राज्यवियोगदूषकम् ।
 प्रभोऽन्तु वा पुण्यवन्द्यस्य नन्य का बन्दिष्टैव कननश्च विग्रहः ॥ २० ॥
 प्रमेदुषी यस्य बभूव देवनापितद्विप्रेन्द्रा स बर्नीयसा धुरि ।
 मदोद्धतः मूत्रत्रिवृषयान्वर्धायुक्तन्योमः पतिरेव तावकः ॥ २१ ॥
 जगाद दूतः पुनरागन्नायकप्रभुत्वग्रंसीनि यथा घराघव ।
 असंख्यहस्तीन्द्रवतोऽपि हन्तिन परे ग्रहे ते कृतमो ममाग्रहः ॥ २२ ॥
 मृगेशानाना मरम ममागमे स कण्टकत्वं न तु राज्यमपदः ।
 भविष्यतीतस्तु वदन्त्युपायनात्यसेदुषः सिंहलभूमुजं गतः ॥ २३ ॥

न किंचिदूने करिणामुना विना प्रभोर्मदीयस्य तपापि न द्रुतम् ।
 गृहिष्यते तं हठः.....(!) सुवाधियः श्रिया सहासद्वरुणा धुरंधरः ॥२८॥
 नरेन्द्र बुध्यस्व धियात्मनोऽथवा महेन्द्रमग्निप्रतिपत्स्य मविणः ।
 मम प्रभो मेपय कुञ्जराधिपं यजास्य कोपार्चिषि मा पतङ्गताम् ॥२९॥
 सरद्भितान्तःपृथुकोपपावकारुणेक्षणेन क्षितिपेन मोदितः ।
 भुवा जयन्तोऽथ यचस्विनां गुरुर्जगाद तं द्रुतमभूतसंभ्रमः ॥ ३० ॥
 महानिधीनामधिपोऽपि चक्रभृक्षयागतं यन्तु न जातु मुञ्चति ।
 मतङ्गजस्यास्य मिषास्त्वमन्दिरे रमा प्रविष्टा क्रियते कथं महिः ॥३१॥
 विभोर्ममाजौ विषमायुषाधिकप्रहारपात्रीकृतविग्रहस्तव ।
 भविष्यतीशो नष्टसंगमे यधूजनो यथोत्कण्ठककम्पसाध्वतः ॥ ३२ ॥
 द्विपो न पोष्याः प्रणिपातमन्तरा निजैः पदार्पेरिति भूभृतां नयः ।
 न जातु तेषां तमपश्यतां भवेज्जनाद्विशेषः फणिदुग्धपायिनः ॥ ३३ ॥
 मदेन मत्तस्तव मेदिनीपतिर्दृढं ततोऽस्याजनि मन्दता धियः ।
 गिरोऽप्यसम्याः प्रचरन्ति ताः परं यतः कृतोत्साहपरंपराः परे ॥३४॥
 मयि द्विपानर्पणसंभवाः कुपस्तवैव नाथस्य विनाशहेतवः ।
 स्वतः प्रगृता निधनं घनं जयज्वलच्छिडम्बाः किं न नयन्ति शास्त्रिनम् ॥३५॥
 न लभ्यते सद्यसमाश्रित स्वय महात्मना नीतिरियं गरीयसी ।
 पुरापि मैनाकमवाप वीक्षितु न गोत्रभिद्वारिविमध्यमाश्रितम् ॥ ३६ ॥
 मुमेरुमात्रं त्वनिन त्वनित्रता स्वगागदद्वाग्निस्वैरुपागतं ।
 न दन्तभङ्गादपर फलं यथा तथा द्विषामप्युपमर्षिनामिह ॥ ३७ ॥
 निश्चम्य निन्दामथ भर्तुर्गत्तमन पारम्पुङ्क्तोपभगारुणेक्षण ।
 जगाद दूत क्षितिनाथनन्दन प्रकम्पमपहर्षितात्तराधर ॥ ३८ ॥
 निर्पीड्य दोर्दण्डबलेन नत्प्रभुद्विपाधिराज सह गज्यनपदा ।
 न यावदादास्यति नायदस्य ने प्रभो प्रतीतिर्न भविष्यति ध्रुवम् ॥३९॥
 द्विधापि बालोऽस्ति कुमार निश्चितस्त्वमज्ञोद्धारगिरा प्रपद्यत ।
 अगण्यदोपो विदुषा ततोऽधुना स्वमानन मुद्रय मौनमुद्रया ॥ ४० ॥

गतामिहस्त्वं जय कुञ्जरां पुरो विधाय सर्वस्तमुपायनीकुरु ।

प्रसादनायास्य जिजीविषुर्यदि प्रसेदुषो राज्यमितो लभस्य ॥ ४१ ॥

गिरा तदारुंतुदया सदादितः सूतः स दूतस्य जगाद मूपभूः ।

हरिः स कूपस्य परं यदीयया कुशिक्षया ते सज्जतिशायवाक् ॥ ४२ ॥

मुधात्र किं ताण्डवहम्बरैर्गिरां मदीयममृद्वलवस्तु बलिगतम् ।

सितासिधाराम्बुनिमज्जितारयो निवेदयिष्यन्ति महाजिभूमयः ॥ ४३ ॥

हरेर्मदीशप्रहितास्तदुःसहे रणक्षणे दर्शनिशीव चन्द्रमाः ।

अवस्थितिं नो कलयापि लास्यतीत्यवेत्य तस्मै विनिवेदयद्भुतम् ॥ ४४ ॥

सदात्यया वहिरिव कुधा ज्वलन्समेत्य नत्वा च हरिं नरेश्वरम् ।

मुखस्य विच्छाद्यतमेव सूचयन्व्यजिज्ञप्सत्कार्यमसिद्धमात्मनः ॥ ४५ ॥

नृपाधिराज द्विपराजमञ्जसा न मुञ्चते इन्त कथंचनापि सः ।

फणीधरः स्फारफणामणिं कविज्जहाति जीवन्न हि दर्पदुद्धरः ॥ ४६ ॥

रिपोः स्वरूपं विनिवेदयिष्यति स्फुटार्थमेतन्मयि मा रूप कृपाः ।

महीभृतां सत्यगिरो हि सेवकाः प्रसादपात्रं पुरतो हितैषिणम् ॥ ४७ ॥

परत्र धीरे नरवीर का कथा न शङ्कते जातु पुरंदरादपि ।

प्रचण्डदोर्दण्डयलावलेपतस्तृणाय न त्वामपि मन्यते प्रभोः ॥ ४८ ॥

न पुण्यलक्ष्मीजरसेव जर्जरा तवेश ग्क्षामु विचक्षणा ततः ।

गजेन्द्रवद्राज्यमिदं हरिष्यते तदीयपुण्ये मुभटैरिवोद्धटैः ॥ ४९ ॥

निशम्य दृतादिनि तु श्रव वचः प्रणष्टतत्त्वार्थविचारण कुधा ।

समूलकाय कपितु स विद्विष ममुद्ययो नादर्य इव क्षणान्त्यगः ॥ ५० ॥

विधेर्विवुष्य प्रतिकृत्कारिणा गजेन्द्रनाशप्रकटीकृता ततः ।

स मर्त्रिभिर्नीतिपदैकज्ञान्धिकैर्न्याचारि नेन द्विपनाम्नि नृप ॥ ५१ ॥

तथाप्यवज्ञाय तदीयमग्निं प्रयाणमावत्त मदोद्धतमनः ।

अग्निममृचिनमृन्मुष्यमो विरुह्यते कैर्भाविनव्यनाथवा ॥ ५२ ॥

(अग्रे वृत्तकम्)

विशेटकृजानिन्तर्वाचशान्तं मर्त्राभ्यायशान्तं कृगमशान्तं ।

विमृष्टिनान्यस्य भयेन दिग्गजान्त्राजान् शान्तान्याधयव शान्तान् ॥ ५३ ॥

नृपोऽसहिष्णुः पराश्रमण्डलं जगन्मु द्गुणेऽयमिनीव सर्वतः ।
 यदीयनुक्तसुरगाः सुरोद्धतैर्धरापरागैः स्थगयन्ति तत्पथि ॥ ५४ ॥
 जलाशयाभिर्जन्यतामिवानयनगाधनीरैरतिनीरधीरपि ।
 मुहुर्मुहुर्नञ्जनपानगाहनैरनीकभूयिष्ठतया तदा पथि ॥ ५५ ॥
 पराभुजङ्गधनुरङ्गः.....तरङ्गभङ्गश्चैव तरङ्गिणीपतिः ।
 असीमसामन्तगद्गद्द्विदम्बरः प्रयाणभेरीरवपूरिताम्बरः ॥ ५६ ॥
 स्वदेशसीमानममानमानभूः समाप्तमाद भ्रमशः स विजयः ।
 हरिर्नरेशः सरपाङ्कितामिव क्षितिं द्विपदन्तिपटाविषट्कनः ॥ ५७ ॥
 अथो जपन्नीधरचारपूरुषः समेत्य भूषं विधिना व्यजिज्ञपन् ।
 विभो रिपुलो हरिराययौ स्वयं स्वदेशसीमानमसीमसेनया ॥ ५८ ॥
 रमाकुचस्पर्शसुखेन द्वायिनं मुकुन्दमध्यम्बुनिर्धो विविप्रमन् ।
 निदेशतो विक्रमसिंहभूषणेः प्रयाणभेरीध्वनितं ततोऽभवन् ॥ ५९ ॥
 मयि स्थिते हन्त निदेशवर्तिनि स्वयं प्रयासः कृतमः प्रभोरिति ।
 समुत्सहिष्णुः समराय राजसूर्य्यजिज्ञप्सन्मन्निगुप्तेन भूभुजम् ॥ ६० ॥
 द्विपदोन्द्रस्य दरेः पराजयो रणाद्गणे यद्युवराजतोऽमुतः ।
 तदैव तदैव यशःप्रशङ्गये त्वदीयमूर्त्यन्तरमूर्जितं हि सः ॥ ६१ ॥
 प्रयातु तज्जेतुमनेकशक्तिभृज्जयी कुमारोऽभिनवस्त्वदाश्रया ।
 मभाकरस्यापि विभो भवेदिदं विभाकरः किं न तमभ्यतिष्ठिदे ॥ ६२ ॥
 विगृह्य विश्वमिमिनि क्षितीधरं समञ्जसां चेन्नसि मन्निमंविताम् ।
 दरेर्विधातुं परितः पराजयं जयन्तमाशापयति स्म सस्य ॥ ६३ ॥
 उदात्तवीरमतनीतिभूषणं रणाय नम्रक्षितिपाङ्गमण्डलीम् ।
 कृतप्रसादां सट् गन्तुमादिशत्तनः कुमारो जगिषता द्विष ॥ ६४ ॥
 समूहमुन्मूलितैरिषादये हरीयितुं सिंहत्तराजकुञ्जरे ।
 ततः कुमारः क्षिनिभूतिदेशतः समीहितार्थाय तदोपचयये ॥ ६५ ॥
 विशिष्टदेवामरपौर्बलज्जयी स ॥ ६६ ॥
 विगृह्य देवामरपौर्बलज्जयी स ॥ ६७ ॥
 विगृह्य देवामरपौर्बलज्जयी स ॥ ६८ ॥
 विगृह्य देवामरपौर्बलज्जयी स ॥ ६९ ॥
 विगृह्य देवामरपौर्बलज्जयी स ॥ ७० ॥

शुभे मुहूर्ते जयकुञ्जराधिपं रणे जयं मूर्तेमिवाधिरूढवान् ।
 स चामरप्राहिकुरङ्गचक्षुषां बभौ कटाक्षैरिव चामरैः सितैः ॥ १७ ॥
 स विक्रमक्षोणिषवान्वयान्वरप्रभाकरः प्रीणितबन्धुपट्टजः ।
 असीमतेजःशमितारिकौशिकस्ततः प्रतस्थे चतुरङ्गसेनया ॥ १८ ॥
 चमूचराणां तुमुलेन भूयसा चलञ्चक्रादे श्रितिपालनन्दनः ।
 युगान्तकालोच्छलितोरुयादसो गभीरधीरध्वनिनेव वारिधिः ॥ १९ ॥

मुरनिकरकराजप्रेरिता पुष्पवृष्टिः

समजनि बभुधाया हर्षहास्यप्रमेव ।

तदनु मनुजवृन्दैः श्रूयमाणः स्तितासै-

र्दिवि निरवधिरुचेर्दुन्दुमीनां ध्वनिश्च ॥ ७० ॥

पृष्टे स्पर्शमिपात्क्षरान्निव मुधावायुर्ववौ पक्षिणां

श्रेणीष्वास्यदिव प्रदक्षिणगतिः कल्याणमालारवैः ।

जज्ञे तत्र निमित्तमन्यदपि तत्साम्राज्यलक्ष्म्याः परी-

रम्मारम्भमिवास गोप्रतरणे विज्ञापयामास यत् ॥ ७१ ॥

तव स्फूर्जच्छौर्यप्रमथयशसा चन्द्रमहसा

मृशं शुभ्रीभूतं सकचनिचयं वीक्षितवती ।

पलिक्रीत्वभ्रान्त्या कुलितहृदयात्रौषधविधेः

शची पृच्छाक्लेशे निपतति मुहुः स्वर्गभिषजोः ॥ ७२ ॥

उपकृति^(१)महिमर्तुर्भूमिमार दधानो

गदमिव भुजदण्डे यः श्रीयुव^(२)रात्रलक्ष्म्याः ॥ ७३ ॥

१११ अन्धकारमदमयदेवाचार्यवर्गवत् जयन्तश्चित्रवर्णाग्रि महापद्मे

अरुणदंष्ट्रे दृष्टोक्तवर्णनो ज्ञाय नवमः सर्गः ।

इत्यमः सर्गः ।

प्रयानकं तस्य नत महर्षेः संमर्दचारिष्वजिनीध्वजानाम् ।

उष्टोचठीना कलयावभूते दृगावनीतार्कमरीचितापैः ॥ १ ॥

तत्रैककालं परिवाधमानानिधानः(१)वृन्दादुरितितिर्निनादैः ।

क्षुभ्यत्समुद्रोर्मिजलेन सूर्यश्च.....मत्कारमकारि शीतः ॥ २ ॥

इलां ततः पङ्क्तितां नयद्विर्मदप्रवादैर्द्विरदेधलद्विः ।

स निक्षैरैर्जह्मतां प्रपन्नै रराज शैलेरिव सैन्यमस्य ॥ ३ ॥

हस्तीन्द्रहस्तोत्करसीकराणां गणैरदश्वस्तः(१)नमस्तलेऽस्य ।

प्रयाणरेणुः स्थगिते सतरांशौ समुद्रतानीव शुभान्यदु(म्)नि ॥ ४ ॥

एकोऽप्ययं वैरिनरेन्द्रपक्षक्षोदक्षमस्तन्मदवैभवं वचः ।

भूपैव सृष्टाः करिणामितीव कपोलमूले कययावभूवुः ॥ ५ ॥

प्रोषावलमैः पृथुफेनपिण्डैर्वनापुदेस्यास्तुरगास्तदीयाः ।

द्वेपारवैः पूरितभूरिसंख्यप्रयाणमहा इव रेक्षु(णु)रुधैः ॥ ६ ॥

तुरङ्गमास्तस्य चतुःसमुद्री रजःममाजैः स्थलता मयन्ति ।

सुरोद्धतैर्दातुमिवावकाशमपारनासीरपरंपराणाम् ॥ ७ ॥

तदास्य तत्रतुरगाद्विषातमेहोलितोच्छृङ्खलधूलिपुञ्जैः ।

मुक्तानि वैरिक्षितिपाङ्गनानां दिशां च बाढं मलिनीचभूवुः ॥ ८ ॥

तत्सैन्यधूलीपटली व्यधत्त व्योमान्तरे मामवनीमितीव ।

शेषः सितच्छत्रमिषादकार्षीन्मृत्यन्तराणीव विबोदुमेनाम् ॥ ९ ॥

मत्तोऽधिकं तच्छिबिर् द्वियेति विस्तार्यपि व्योम तत्रा विलम्बम् ।

लीनं तदीयाध्वरुगेन्धूलीपटीकुटाकोटरकोणकोटी ॥ १० ॥

यदश्वधारास्तुरक्षतायाः निघ्नतायामवनौ स्मरन्तम् ।

कृच्छ्राननेच्छान्त्रार्थं रथ्यवाहा भगेण भुम्भा इव सचरन्ति ॥ ११ ॥

रथे पराभूतनिकेतपद्भिर्मतत्रैवेकैकैर्कृतेर्कृतेर्गता ।

प्रयाणके तस्य चभूव साक्षान्मेनेव मा जह्ममगजधानी ॥ १२ ॥

विश्वभराभारभराय भूयस्तथा म्येमेन्येभवे कृभारः ।

पणैरशेषैरपि शेषराजो यथावनम्रे वचमप्यपत्ताम् ॥ १३ ॥

तदीयसैन्यैः प्राविलोकिनीनां विद्याधरैर्द्रुममुन्दरीणाम् ।

कुतहलं पिमिपुरीक्षणानि रण कणैर्व्यर्मानि विद्रुग्नुध ॥ १४ ॥

स प्रावृडम्भोदमयी विमोरुमायूगपिच्छातपचारणोत्थैः ।
 वज्रशरन्मेषमयीमिव द्यां चक्रे च विस्तारितपुण्डरीकैः ॥ १५ ॥
 दुग्धाम्बुपेरप्यधिकादिमाजां पद्माकुलत्वेन जलाशयानाम् ।
 विलुप्तया भूमिरुहां श्रिया च यस्य प्रयाणोऽज्ञिनभूरलक्षि ॥ १६ ॥
 हरेरथारेः प्रविवेश देशं सिंहो द्विपम्येव वनप्रवेशम् ।
 गजेन्द्रसैन्यैः स परःसहस्रैर्विन्ध्याटवीविभ्रममादधानैः ॥ १७ ॥
 ररक्ष देशं स्वमिवाप्यशत्रोः क्षयं स तस्यैव यतश्चिकीर्षुः ।
 स्वभाववैरान्नकुलो हि सर्पं निहन्ति नो तत्सदनं प्रविष्टः ॥ १८ ॥
 दूतः कुमारप्रहितोऽथ गत्वा श्रीसिंहलेशं सहसा प्रणम्य ।
 समुद्रनिर्घोषविशेषसख्या वाचा ख्युम्.....त्सममं वमापे ॥ १९ ॥
 गजार्थिना दूतमुखेन रोपं निन्ये त्वया यः परुषैर्वचोभिः ।
 तेनारि का.....कुचपत्रवल्ली विलोपसाटोपभुजप्रतापः ॥ २० ॥
 दोर्दण्डकण्डूर्भवतोऽपनेतुमसौ कुमारः प्रहितो जयन्तः ।
 कल्पान्तघातोद्धतनीरराशिर्नरैरेवाशु स्वबलैरुपेतः ॥ २१ ॥ (युग्मम्)
 प्रसाध्य देशान्सकलांस्तवोच्चैर्निजाज्ञयासौ निकषागमत्त्वाम् ।
 द्वित्रैर्दिनैरेत्य रणाङ्गणे यत्करिष्यते द्रक्षसि तत्त्वमेव ॥ २२ ॥
 अनिष्टवाक्यप्रथमावतारे जातेऽथ वर्णध्वनि भूमृदूचे ।
 बध्योऽसि नौ दूत इति प्रयाहि त्वामाश्रयत्वीशमिवार्धचन्द्रः ॥ २३ ॥
 अथापमानादुपयातकोपः सद्यः स मत्वा स्फुरदोष्टपृष्ठः ।
 अजातपूर्वं तदरातिहृष्टं स्वस्वामिने विज्ञपयांबभूव ॥ २४ ॥
 प्रयाणकं तत्क्षणमेव चक्रे श्रीराजसूनुः प्रतिशत्रुराजम् ।
 सोऽप्याययौ संमुखमस्य को हि प्रारब्धवैराबलिरप्युदात्ते ॥ २५ ॥
 आसन्नता जग्मुपि सैन्ययुग्मे तत्रातिमात्रं प्रतिशब्दतीर्थम् ।
 प्रातः समाप्तरितरोदसीकं सन्नाहभेरीध्वनितं बभूव ॥ २६ ॥
 आसन्नसंप्रामसमुत्सहिष्णोर्वीरव्रजस्यानशिरे मनासि ।
 हर्षप्रकर्षैः समुद्वहदुच्चरोमाश्चक्रैश्च चिरं वपूषि ॥ २७ ॥

प्रमोदगोष्ठ्यामनया तदानीं स्फुटं स्फुटगूर्वरणमर्जयिषीः ।
 अगच्छद्दीर्घमनसादुदण्टैः संनद्धमारभ्यत पेरिगृन्दैः ॥ २८ ॥
 एतौयबोनाहममुद्धविष्णुगोमायचयवचचान्नम्य ।
 एवमय वन्तापि मताभटस्य भानि का कृष्णस्य तनीं तनुप्रम् ॥ २९ ॥
 धीरोऽपि शौर्यधुर्यपुर्दग्धप्रारि सजाहकृताद्वरसः ।
स्मिन्मोऽभूयधौ न कस्यापि शिषोः कदापि ॥ ३० ॥
 इवशतभाषाः कदलायनादया प्यालोक्तेभ्यः पुनर्कर्मतायाः ।
 कस्यापि भंगान्ति तनीं तनुप्रे शयं निरोधाद्युरावधे सा ॥ ३१ ॥
 मापन्यमप्यगु जयधिया मे नवीनया वतमया तवाय ।
 प्रियाधिपं गददया गिरिनि धुन्य वयो कोऽपि रणेऽनिहर्षितः ॥ ३२ ॥
 सामन्त.....मुद्रितनाममदाः संनद्ध संसायकमाश्रयायाः ।
 दलीयता श्रमश्चेन सार्धं कुमारपादाग्निजमीषिवान्तः ॥ ३३ ॥
 संमानशानादिभिरेव तेषां दर्पमर्कं प्रययावगूढ ।
 मन्धाद्रप्ये हरिर्भैरवमिन्नुमन्धेन भर्तुर्विजयधिये स्युः ॥ ३४ ॥
 कृताङ्गरशोऽपि स देवनाभिरङ्गे कुमारः कवचं वक्रार ।
 संमाममुद्रेति सतः श्रेदे प्रियामिबोधे रणकेन्द्रिशीशाम् ॥ ३५ ॥
 मज्जीकृतं दन्तिपकाधिपेन पुगेधमा रोषितदिव्यशाम् ।
 युधैकधीर्विजयमूर्ध्वजिन्द्रमैरावण शत्रुमिवारगेष्ट ॥ ३६ ॥
 सामन्तमेतापतिमिदमित्रसमोत्रराज्यन्यगणैरुपेत ।
 महद्दिनयचतुरङ्गमन्यसर्कातुकार्क्षासजयचचाल ॥ ३७ ॥
 अलकृतायामथ युद्धमुमावन्यूनमन्येन नृपाङ्गजेन ।
 सोऽप्याययो मिदलभूमिपालः कालेन कोपादिव कृत्यमाण ॥ ३८ ॥
 तदाप्रसीन्ये रणतूर्यनादे महच्छल्द्विन्मुमन्तेल्वणाम्यै ।
 शिताम्बदायैर्वृपेऽतिमात्र वर्षाम्बुवाहंरिव वारिवारैः ॥ ३९ ॥
 योधे प्रभिर्द्धमुयुधैरिसो(रो)धैः महाधवारैः सममधवारैः ।
 रथिप्रवारै रथिरीश्व सार्धं समानकक्षैर्वयवदलैः ॥ ४० ॥

विनश्वरैरप्यमुभिः स्वकीयैरनश्वरं जन्ययशोऽर्थयद्भिः ।

राजन्यकैस्तत्र चिरं.....चक्रेऽहंपूर्विकापूर्वकमाजिकेलिः ॥ ४१ ॥

भटस्य कस्यापि बभौ शितासिभिन्नेमकुम्भोच्छलिता पतन्ती ।

मुक्तावली मूर्द्धनि पुष्पवृष्टिमुक्तेव देवैरवदानतोपात् ॥ ४२ ॥

नाराचबाणासिभुसण्डिमल्लीचक्रार्धचक्रप्रमुखास्त्रशर्मैः ।

भूमण्डली सण्डितवीरमुण्डमालाकुलालोहितपट्टिलाभूत् ॥ ४३ ॥

तुरङ्गमातङ्गपदामटाङ्गव्यासद्विद्वन्वीपविदारणोत्थैः ।

रक्षसवन्ती निवहैर्वहद्भिर्दुःसंचरा कापि धरा बभूव ॥ ४४ ॥

कृते कथंचिन्नपतेः सुतस्य पराप्नुसे गत्रुभिरप्रसैन्ये ।

कलोलिनीजीवितवल्लभस्य तटाम्बुनीव प्रतिकूलवातेः ॥ ४५ ॥

मा कादिशीकत्वमिहाश्रयध्वं यशश्चिनुष्वं निजपूर्वजानाम् ।

अदृष्टपूर्वं भवतां हि शृष्टं संस्येष्वपि.....वैरिवारैः ॥ ४६ ॥

इत्थं गिरोत्माद्य पुरः प्रवर्त्य रणाय राजन्यकमुद्धतात्मम् ।

सेनापतिः सिंहसैनिकेषु श्येनः शकुन्तेष्विव निपपात ॥ ४७ ॥

(विशेषरुपेण)

अथा न ते तत्र न चाश्ववारा न ते जगा(गजा) नापि गजाभिः

पदातयो नो रथिनो न रथ्या ये जर्जरा नाम्य शरैर्वभूवुः ॥ ४८ ॥

छत्राणि चिच्छेद ग्णाग्निमाणा तेजामि माशादिव तीव्रबाणैः ।

ध्वजान्म कीर्त्तयन्ति नानिर्द्दीर्त्ति गिगमि वशानिव मूलनोऽपि ॥ ४९ ॥

कूटकषाया इव वाग्निपूरे कूलद्रुमा क्षालितमूलजाया ।

शरीरं दीपैर्गन्धैर्विपश्नी बभूवुर्गुणानवद च केचन ॥ ५० ॥

द्रुमा कलानीव शिगम्यगीता शाम्या प्रशाम्या इव बाहुदण्डान् ।

अद्वान्युगद्गानि दलोरमानि चिच्छेद निमिशतया शिगम्य(गामि) ॥ ५१ ॥

इव वज्रोऽथ द्विजनामगेऽथ धीर्धाममेनेन कृडनेव मन्त्रे ।

धीर्मिहृष्टम्याऽथ मृष्टेननम्या मेनाविनाय प्रममाय योद्धुम् ॥ ५२ ॥

पश्यन्ती तं दृष्ट्वैवर्षाजगतेष्वन्यो निहृटावभूताम् ।

तत्र कृपन्ती वननेरनेन्द्रविरोन्मदी वदनुगदव च ॥ ५३ ॥

कथंचनानन्यमनाः सुखे(पि)ण प्रमद्वरं(?) तत्र ॥ भीममेनः ।
 गाढप्रहारैर्विधुरीकृताङ्गं मूर्च्छामनुच्छां सुचिरं निनाय ॥ ५४ ॥
 कोलाहलः सिंहलराजसैन्ये नितं जितं नः प्रमुणेत्युदस्थान् ।
 मूर्च्छावसाने च स भीमसेनोऽप्यथात्मसैन्यप्रमदेन सार्धम् ॥ ५५ ॥
 रणे तदोत्साहमुवाह चेतः शौर्यं जयाकर्षिं च बाहुदण्डः ।
 श्रीभीमसेनस्य तथा यथासौ स्वःमुन्दरीगेयगणो बभूव ॥ ५६ ॥
 नीरन्ध्रबाणान्तरितान्तरिक्षं न्यकारनादैर्बधिरीकृताशम् ।
 रणे तयोः स्फूर्जितमूर्जिनं तद्वभूव वा गोचरमेति यत्र ॥ ५७ ॥
 एतावुमावप्यनिवार्यवीर्यौ कृतधमौ द्वावपि चास्त्रशस्त्री ।
 युद्धे सदृक्षावधं वीक्ष्य वीर जेतानयोः कः समघोरतेरथम् ॥ ५८ ॥
 रणधमेणातनुना सुखे(पि)णं महाग्वरेणैव विसंस्थुल्लङ्घम् ।
 मुद्रा स चिक्षेप विभोः पुरस्तात्ततो हरेर्मूर्तमिव प्रतापम् ॥ ५९ ॥
 ततो गृहीते निजसैन्यनाथे नाथः पृथिव्याः पृथुपार्दिवधीः ।
 क्रोधादुदस्पातक्षयकालकेलिं कर्तुं जयन्ते विशिखानलेन ॥ ६० ॥
 कुर्वन्तसौ क्षोणितसान्द्रपङ्क्तं निःशङ्कमेवारिबन्धं यत्नेन ।
 ध्यालोढयामास सदातपेनोपतापितः पल्लव्यकुलायाः ॥ ६१ ॥
 अमीमसंप्राममहार्णवेषु पारीणतां येऽपि ययुः प्रवीराः ।
 कल्पान्तवातैरिव तस्य शस्त्रैर्विनिन्यारे तेऽपि दिशो मुखेषु ॥ ६२ ॥
 रणे प्रमोदामृतवीचिसेकादिव प्रसर्पत्युन्मके भरोहः ।
 अथो तदिष्ट(?)म्वयमुग्रशीर्यः भीमञ्जयन्तो जयकुञ्जरेण ॥ ६३ ॥
 रराज सत्र क्षतकुम्भिकुम्भस्वलीगलन्मोक्षिकचक्रवालम् ।
 कुमारशीर्षाद्भुतरजिताया रणक्षमाया इव दाम्पलास्यम् ॥ ६४ ॥
 बाणैः कृपाणेन च सोमैश्च त्स्त्रिं गजेन्द्रस्य च वेगगत्या ।
 अलक्षि लक्षैरिव बाहुदण्डैः ॥ मण्डित स्तण्डितैरिमुष्टैः ॥ ६५ ॥
 तं वीक्ष्य भूदिहबलाधसेनं सदेहनिर्गोठनकोपुकोकम् ।
 स्वस्वातिदूरत्वमसलागार्हं गुणाय सप्ताध्वाधरात्र(?) ॥ ६६ ॥

प्रकामसंध्रामरसः ॥ वैरिकुम्भीनकुम्भेषु कृतोपमर्दः ।

अरिध्रियामुच्चकुचस्रलानि श्रीमज्जयन्तः स्वशान्यमंस ॥ १७ ॥

सेनाजने नच्छ(श्च)रघोरणीभिः समन्ततो दृष्टिपथादतीते ।

एकाक्यभूतिसहलभूमिपालक्षारागणे चन्द्र इवार्कभाभिः ॥ १८ ॥

दृष्टेर्गोचरचारिणि प्रहरति श्रीमज्जयन्ते दृष्टा-

सत्रोच्चैर्जयकुञ्जरे च विजयव्यापारपारंगमे ।

उ.....दुरुमत्सरो हरिरपि क्षिप्रं विपशुश्रय-

.....काह्वयाशनिनिमां चिक्षेप बाणावलीम् ॥ १९ ॥

छत्रं चिच्छेद् तस्य प्रवररिपुञ्जयश्रीविलासाशयासौ(!)

फीत्या सार्धं चकृत् ध्वजमपि च सतां राजवंशावतंसम् ।

निर्जीवं चापमसैर्हरिवि.....तपद् कुञ्जरेन्द्रं च चक्रे

तत्राश्रये कचये किमिव न विदधे वैक्रमिविक्रमेण ॥ २० ॥

लक्षास्त्रक्षिपराशरप्रभृतिभिर्पुद्गप्रकारैर्षुषं

कारंकारमभारकौतुकरसं विम्लारयन्ती दृष्टाम् ।

प्रत्येकं विजयधिया रणगुणोत्कर्षोपकर्षक्षणे

कं यामीति विमुग्धया प्रतिकूलं तौ.....स्त्रिजया ॥ २१ ॥

अथ क्लेशावेद्यप्रसरविरसं सिंहलपति-

जंगादेव वध्यस्त्वमसि मम नासेः शिशुरिति ।

सता निमिशोऽपि प्रभवति न हि भ्रूणहतये

प्रपद्याज्ञा तन्मं मत्र निजगृहं रन्तुमधुना ॥ २२ ॥

एतेभ्य मदाविद्वयोऽयं वचनेरुच्यद्ब्रूयेऽंशिनः

स्फूर्तिं शारदवाग्दिग्बि निगमागैरसारैर्भूशम् ।

निप्राप्तोऽयं गणे मम प्रांतप्रमन्यः क्रुधेति श्वे-

धिच्छेदाम्य तिर मगेजममिना धीमज्जयन्तस्ततः ॥ २३ ॥

मिथीरुर्नुमिवाहं दृष्ट्वा दृष्ट्वा जयधियम् ।

महं जय जयं युधे मया युष्मति विजिपुः ॥ २४ ॥

त तस्य सप्ताहसुसंगतां श्रियं जगद् सार्धं यशसा यशोनिधिः ।

प्रभुः प्रपेदे च तदीयनन्दनैरुदेति यः कोऽपि त एव वन्द्यते ॥ ७६ ॥

इति श्वेताम्बरधूम्रदम्बदेवाचार्यविरचिते महाकाव्ये श्रीराधादे
हरिदासपराक्रमो नाम दशमः सर्गः ।

एकादशः सर्गः ।

अथ विक्रमभूभर्तुः पुत्रः प्राज्यपराक्रमः ।

प्रताप इव पिण्डस्यः प्रतस्थे दिग्जिगीषया ॥ १ ॥

श्रीजयन्तस्ततः पूर्वं पूर्वस्यामचलदिशि ।

चतुरङ्गचमूध्वजे चलयन्चलामपि ॥ २ ॥

यत्नाद्भिस्तुरगीस्तस्य द्विरदैर्मदवर्षिभिः ।

प्रापत्समन्ततः कम्पं तं च व्यस्तकर्म मही ॥ ३ ॥

ततश्चीररुरलुण्णदमापीठप्रभवेर्गुहम् ।

रजोभिरमवन्धन्ध्यायापारास्तरणेस्त्विषः ॥ ४ ॥

तस्मिन्चलति भूपालमौलिलालितशासने ।

अद्वितानामवर्धन्त प्रासधासमहोर्भयः ॥ ५ ॥

तत्सैन्यपदसमर्दनिर्दमोद्भूतरेणुभिः ।

भूभृता मद्विनाय्यासंधक्त्राणि च शिरांसि च ॥ ६ ॥

सर्वस्यादानतः केचिन्मानभङ्गाश्च केचन ।

शरण्यं शरणीकृत्य मार्गभुषास्तमन्वयु ॥ ७ ॥

त पूर्वपर्वतोत्तमद्वतरद्वितमद्वोत्तमान् ।

विजिज्ञे तरणा भूरि भित्तानुलङ्घितकम् ॥ ८ ॥

ततः सगुणरन्मुद्मानजिह्वितपराक्रमः ।

अवार चरणस्यस्तमस्तकानलानेजसः ॥ ९ ॥

मागानुपायनीकृत्य तमेवोर्जिगदिशमम् ।

सिधेवे शर्वितं जानन्गौडः दृष्ट्वादीर्घमात्मनः ॥ १० ॥

त वैरिरेवरविर्दृष्टदोर्दण्डमण्डलम् ।

प्रापत्तमाट्टिन्तालदशमलं कृन्मन्मुधेः ॥ ११ ॥

मुक्तासूत्रोर्मिभिर्मुक्ता हठेनार्त्तस्य शूलिना ।
 स शोक्तस्येव लक्ष्यन्ते बालेन्दोरश्रुविन्दवः ॥ १२ ॥
 मम राज्ञः कुलस्यापि वनश्रीरुपकण्ठजा ।
 ममामुनावलेनाविधिरितीव कलुषोऽजनि ॥ १३ ॥
 उपस्थितोऽपि मशोपे पानाक्षेरस्य सैन्यतः(?) ।
 रक्षिका सारतैवेति तुष्टुप्तां तुष्टुवेऽम्बुधिः(?) ॥ १४ ॥
 निवेश्य शिविरं तत्र तीरे नीरेद्यनुस्ततः ।
 यद्यस्तोमैरिवात्मीयैर्डिण्डीरैरतिपाण्डुरे ॥ १५ ॥
 उत्तुहान्वद्भूपालकीलकानुच्चस्नान सः ।
 चक्षान च जयस्तम्भान्निर्दम्भभुजविक्रमः ॥ १६ ॥ (युग्मम्)
 प्रतापतपनेनोच्चैः शोषयन्कपिश्रां नदीम् ।
 सममुत्कलकान्तानां कस्तूरीपत्रबलिभिः ॥ १७ ॥
 सैन्यकोलाहलैर्दूरं पूरयन्नोदसीमय ।
 चचाल नरशार्दूलः कलिक्लाधिपतिं प्रति ॥ १८ ॥ (युग्मम्)
 अखण्डैः सण्डितारातिभुजदर्पः प्रयाणकैः ।
 महेन्द्रविक्रमः प्राप महेन्द्राद्रेरुपत्यकाम् ॥ १९ ॥
 तत्र निमिशनिर्घातशृङ्गकट्टकसंकटम् ।
 निरन्तरशरमागमृत्रिनोद्दामदुर्दिनम् ॥ २० ॥
 परम्पराश्रमपट्टम्पुत्रदग्निम्फुलिङ्गकम् ।
 कलिङ्गपतिना मार्बमभवद्युद्धमद्भुतम् ॥ २१ ॥ (युग्मम्)
 विनोद्व्याध क्षणेनैव विपक्षवन्मागरम् ।
 कुमार कटभार्गानिर्बोद्ध्रे जयाश्रयम् ॥ २२ ॥
 तम्यावगोचने पुत्राभक्षामभ्यर्चिनस्ततः ।
 निर्वदय नन्मुन राज्ये प्रतम्ये दक्षिणा दिशम् ॥ २३ ॥
 निशम्य भृशुजङ्ग नमुशयान्न रमादध ।
 मातृवमध्यामिता प्राप दक्षिणा कम्पभङ्गदम् ॥ २४ ॥

तत्सैन्यपांशुभिश्चान्धीभूता इव निरङ्कुशैः ।

अपश्यन्तः पुरस्तात्तं मृत्योर्द्वारमिवात्मनः ॥ ६४ ॥

वान्धर्वैरिव निर्वन्धादनिमित्तैर्वृता अपि ।

निपेतुस्त्वमभिज्ञायाश्चा.....(?)स्वारणरागिणः ॥ ६५ ॥

(त्रिभिर्विशेषकम्)

बलपायोधिना सोऽथ निजेन नृपनन्दनः ।

आपतन्तीमरातीनां प्रतिजग्राह बाहिनीम् ॥ ६६ ॥

आततज्यधनुर्ध्वानैर्निस्वानानां च निस्वनैः ।

अभूद्भीरुमटथेणीस्ततः शस्त्रो(?)रणक्षमः ॥ ६७ ॥

सोमग्रहणशशाभूदात्तपत्रैः समस्तकैः ।

दिवापि दिवि दीव्याद्भिः शितशस्त्रसमुद्धृतैः ॥ ६८ ॥

गजेन्द्रात्क्षेपितैर्वीरैः स्वैरमाघोरणा बभुः ।

प्रीतये भेतनाथस्य मन्तुतोपायना इव ॥ ६९ ॥

परस्पराम्बसंपट्टाद्रेशुरग्निस्फुलिङ्गकाः ।

वीरैर्विलोकनायेव कृता वीषा त्रयश्रियः ॥ ७० ॥

मत्तमानङ्गमपाननिषाननममुद्धवम् ।

बभूव श्रीवताहेतु क्षतज ज्ञाङ्गलाशिनाम् ॥ ७१ ॥

अथ व्यथितमालोक्य मेन्य धनुषि राजसू ।

कृतान्तभ्रुकुटाभङ्गभीषणो दत्तवान्दशम् ॥ ७२ ॥

नर्मन्त्यत्रैवतत्र शगमार विमुञ्चति ।

गजदंभं ममुद्धूतमुद्धूत कीर्तिकन्दनेः ॥ ७३ ॥

अथकम् अथम्यापि कृतान्तम्यापि कम्पयन् ।

चकार वैक्रमैर्विकृतान्त करणं रणम् ॥ ७४ ॥

अथगन्तव्यमुद्धूते नेत्रोद्ग्री गजमूर्तिरे ।

पुण्ड्रवनिन नि शङ्खमुखेमे त्रयश्रियम् ॥ ७५ ॥

नर्मन्त्यन्तुश्चक्रेन्मुष्टा प्रमत्तनेयकरो (?) बभुः ।

चकार इव शीघ्रायंमनुष्या त्रयश्रियः ॥ ७६ ॥

ततः समुत्तीर्य गिरिरमुद्रतो वनेचरैर्विश्ववर्षवदः पदम् ।

ववन्व कान्तागुरुगन्धवन्धुरे स कामरूपामविदेशसीमनि ॥ ९० ॥

विश्वंभराविजयजाग्रदुदग्रवीर्यं

तं कामरूपनृपतिः सपुरं प्रवेदय ।

तैस्त्रैरुपायनक्षतैरमिनन्द्य पूर्व-

सुर्वीपतिं तदनु शासनमाददेऽस्य ॥ ९१ ॥

इत्थं पृथ्वीवल्लयमस्तिलं पादमूले स कृत्वा

क्रीर्तिस्तम्भस्तथकितपयोराशिवेलावनान्तः ।

कुर्वन्सुर्वीपरिवृद्धशिरःशेखरम्भानिमुच-

त्तेजःपुङ्गवैः स्वनगरमथ श्रीजयन्तः प्रतस्थे ॥ ९२ ॥

इति श्वेताम्बरधीमदमयदेवाचार्यविरचिते जयन्तविजयनाम्नि महाकाव्ये श्रीशङ्खे

दिग्विजयो नामैकादशः सर्गः ।

द्वादशः सर्गः ।

अथ धरणिषवः पतिर्जयन्त्या निजतनयस्य ममस्तदिग्नयेन ।

अवणपथगतेन सप्रमोदस्तथकभराधितमानसो बभूव ॥ १ ॥

बहुविधरममङ्गिमङ्गि लास्यं निजपुरि वर्धनकं व्यधापयन्म ।

रिपुविजयमनु क्षितीधगणा भवन्ति पुगीषु न का महोन्मवश्रीः ॥ २ ॥

कतिपयद्वियमर्च्यतिक्रमेऽस्य भ्रवामि विवेका वचो यथान्ममन्यात् ।

नृप नव नृ जय जहाग कश्चिन्निधिमिव भूमिनशददृष्टरूप ॥ ३ ॥

ममजनि पित्रुगन्तु स्वमन्तस्तदशुभमभवत्तद्व्याप्तं नृपस्य ।

प्रथर्यात्ति तन्नुवमस्त्वुगाङ्गागङ्गास्योर्गादशापि क्षीनश्चमे ॥ ४ ॥

उदितमूर्तावियोगात् स्वभाष्य(१)वनिर्ना शुभशामिनिर्निर्मिते ।

द्विमरि मनसि निवृत्ते विषयं स्थितवान् धर्ममहर्निवाविनश्च(२) ॥ ५ ॥

शिवमहर्निवन्तानां शान्तिवधवदमनस्यपनेति शान्तिशुभे ।

श्रुतिमुनिर्निर्दिष्टावन्तानां शान्तिवधवदमनस्यपनेति शान्तिशुभे ॥ ६ ॥

नृपतिः शान्तिवधवदमनस्यपनेति शान्तिशुभे ॥ ७ ॥

गुरुगुरुविजयः शान्तिवधवदमनस्यपनेति शान्तिशुभे ॥ ८ ॥

जयन्तविजयम् ।

धरणिभुजां भुजावलेपप्रसरतमिससरोनिनीभुजः ।
समरजिनशासनोन्नतिर्यः पवनगतिर्नृपतिः स तत्प्रशस्ति ॥ ८ ॥
भुवनविजयाय मीनकेतो निरूपममेकमिवात्मस्य राज्ञी ।
समजनि जगदर्थरूपलक्ष्मीजिनमतपुण्यमयीव चित्रलेखा ॥ ९ ॥
रतिमणनृपान्तरङ्गसेना निरवधिरूपवतीषु लब्धरेखा ।
समजनि तनया क्रमेण तस्याः कनकवती कनकाभियम्यकान्तिः ॥ १० ॥
सरसमय सुपुत्रजन्मनीव क्षितिभृदकारवतोत्सवं तथास्याः ।
अमुभगमिह जन्म कन्यकानामजनि यथैष वृथा प्रवादपट्टः ॥ ११ ॥
क्षितिपतिकुलकन्यकोचिनाभिः सकलकलाभिरलंकृता क्रमेण ।
अवनिपतिसमा सुवर्णरूपमसुखगुणा सुखमेधते सा तन्वी ॥ १२ ॥
इयमतिशयसौरभाभिरामे कमल इवालिवधूजिनेन्द्रधर्मे ।
निरवधिमधुनेव सिद्धिदक्ष्मी सततमुखेन मनोहरोऽभिरामे ॥ १३ ॥
कुसुमशरसुधारसायनं सा युवजननेत्रचकोरचन्द्रिकाभः ।
प्रस्रमरगुणचित्रचित्रमौषं सकलविलासमयं वयः प्रपेदे ॥ १४ ॥
शुभकुल.....रूपशौर्यराज्यैर्नृपतिशतैः सविता सुतामयाचि ।
नलिनगुणतया स तानमुद्यत्तदृशगुणैर्ह ममगमो गुणाय ॥ १५ ॥
निजतनयकृते नवभोगेन्द्र पवनगति प्रणयादयाचतेनाम् ।
अभिलषति वर न देव कचिन्मम तनयवत्यथ तेन स न्यपेधि ॥ १६ ॥
तदगुणभगसकमानचित्त क्षितिर्पतिगोपयिक विचिन्त्य तत्र ।
अभिमतफलकल्पशाभिशाम्बा जिनविभुशामनन्दवता तयाध्या ॥ १७ ॥
अवटदिति निजाशय मुनायाम्बदनु न योजिनपाणिनल्लवा सा ।
स्वजनकवचन प्रपद्य शेषामिव मनुष्यकनन क्रमेण ॥ १८ ॥
धनिर्मनि मदने कृताभनेय शुचिवपुशतपावधशुभवशा ।
अकृत जिनपदार्चन प्रमोदाद्यादृशशेषशून्यन्नरायदाहि ॥ १९ ॥
भृगमदपनमारकुट्टमादे प्रभृमगमोभवामिनान्तगिह्ये ।
सुरतरुमुपन सजा ममानेर्मधुपवधूमपुपानकेन्याये ॥ २० ॥

प्रघटदगुरुभूपधूमधूमैर्नममि घनमननः स केचित्कैः ।
अकृत मुकृतिनीष्टदेवतार्चामधिकलभक्तिभरादिवावनमा ॥ २१ ॥
(सुम्न)

तदनु कृततनुस्तपोविशेषादधिगनदेवनपैत्यमावहन्ती ।
क्षणमिव दिवमाजिनाय यज्ञादभिमानयोगमुगाय योगिनीव ॥ २२ ॥
सुरभिपवनमिध्रपुष्पशृष्टिः समजनि मत्तमसाम्येऽथ तत्र ।
रुचिविजितस्तडित्ता पुरस्तात्त्र्यगददिदं समुपेत्य देवता सा ॥ २३ ॥
अयि नृपतनये तवेतिमक्तेरिह जिनशामनदेवताहमागाम् ।
फलतु वरमनोर्गन्धस्त्रयायं नरुरिय दोहदतः प्रमादनो मे ॥ २४ ॥
चतुरदधिपयःपवित्रमीमाक्षितिवलयैकविलासिना वरेण ।
भव रजतगिरिप्रमिद्धविद्याधरनृपवन्द्यपदा जयन्तनाम्ना ॥ २५ ॥
मम वचनमिदं निवेद्य मद्यो जनयिनुरिष्टवरस्य संगमाय ।
ब्रज निजपरिवारवर्धितधीर्जिनमदनोपवनेऽपनीतस्त्रेदे ॥ २६ ॥
इदमुदितवती तमारचितासी मपदि तिरोभवदाहता तदुक्तम् ।
उपसि शशिमुखी तथैव चक्रे हितवचने हिरता, शुभं लभन्ते ॥ २७ ॥
सकलनृपतिचक्रमेकहेलं स्फुरदनुभाववशंवदं विधाय ।
निजनगरमभिप्रयान्तमेषा अटिति जयाथ जयन्तमाजहार ॥ २८ ॥
प्रकटितहृदमानुकूलभाव मुग्धमवलोक्य विकस्वर म तस्या ।
पदकमलपुग त(न)नाम देव्या विनयगुणाञ्जितमानमा हि मन्त्रः २९
अथ निजजननीव मा वभाषे नृपतनयाहमिहानय नगे त्वाम् ।
तव गगनचरेषु चक्रिलक्ष्मीप्रभवगुणा नृपकन्यका प्रदित्मु ॥ ३० ॥
ध्वजपटमिपती वरेण्यपुष्पप्रभवगुणा नयैव(?) जगत्सु दक्षपात्रे ।
इह सुरसदने जिनन्द्रविम्बेनयनामृत्नमाराणि स्वनेत्रे ॥ ३१ ॥
वियदिव परिमातुमुच्छ्रिताना विक्रमिनपुष्पगिषेण पादपानाम् ।
॥ ३२ ॥ नन्दनाहुं वनमार्गं यज्जिज्वैभवोदयेन ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥
॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥
॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥
॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥
॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥
॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥
॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

जयन्तविजयम् ।

गैः]

रगगनचरेन्द्रमुन्दरीभिः स्तितनयनाञ्जलिभिः प्रप्रीयमानः ।
 दिदमुपवनं स्तलीलयालंकुरु भविता च तयेह संगमले ॥ १४ ॥
 समयसमुचिते कृतेऽथ कृत्ये मितपरिवारविभूषितस्रयासौ ।
 हितजनवचनं नुपैर्विधेयं भुवमिति जैनगृहे जगाम दृष्टः ॥ १५ ॥
 अहमहमिकया जिनेन्द्रभिम्बं स्वचरनृपैर्विहितोत्सवं स तत्र ।
 सरमसमवलोकयावभूव ध्रुवसिषसौख्यतरोरवन्ध्यबीजम् ॥ १६ ॥
 निरयधिमकरन्दविन्दुवृन्दैः सततवशंवदपट्टदैः प्रमूढैः ।
 मुलकमलनिलीनलोचनोऽसौ सरमसमर्चयति स.....कुमारः ॥ १७ ॥
 विपुलपुलकमांसलः सदेवं प्रणयवशीकृतमानसः प्रणम्य ।
 शुचिरुचिपटलीजटालमुधैर्मणिमयमण्डपमासदत्तदमे ॥ १८ ॥
 जनकुमुदततेः कुमुदतीना पतिरिव य. परितधकाक्षि तत्र ।
 घनसमय इवोपशान्तिवलेः कुमनररीन्द्रपटामु केसरीव ॥ १९ ॥
 फलमिव परिपाकि दाडिमीनां विरपरिजुम्भितनिष्कपायभायम् ।
 सततमपि मनो यदीयमाले.....नमिव सत्करुणोदयेश्च दृष्टाम् ॥ २० ॥
 विषयविषयिषद्भैरवसम्भ्रं (!) स्फुरति त्वोऽपि न यस्य मानमान्त-
 प्रतिकलमिह गेलनि स यस्मात्प्रमृगशान्तरमागृतप्रवाह ॥ २१ ॥
 समनृणमणिजोष्टकाद्यनम्य त्रिकरणशुद्धिवभूषयम्य यस्य ।
 क्रमकमलनमग्ययापि जन्तोस्त्यजति मुदुम्भनामद भवार्जि ॥
 गुरगिरिवयमन्त्रे म गजैर्मर्जिव मौग्धशान्तिमि प्रमूढैः ।
 शिवपथपरिधैकैकमाधवार प्राधनयशा स्वर्णितमारप्रनाप ॥
 दशविधमदभयनीन्द्रकृत्य गुणनिव य मुक्तेर्वैभवाप्रबन्ध ।
 अविनुमिव जगन्नि मोदयन्मोहाभगुणपथेभ्य समन्ततोऽपि ।
 भविर्भविपुरीप्रवेशनृय-वनिम पुंरवचनोजिनेन्द्रधमेन ।
 स्वचरमुज्ज्वलनम्य कीनयन्त म तमवलोक्य ननाम धर्ममूर्तम्
 (अष्टमः)
 गुरुर्गप नृपज म भमन्तानप्रोचनरजेन मुदास्वयं चकार ।
 ॥ शिरोवनमीकृतमभिने नि त्वाभिनेतुः ॥

शृणु सगुण जयन्त जैनवर्म मकलमुष्णोपायिकं भवद्वयेऽपि ।
 इति गुरुवचने म वदतृष्णः समजनि चातकवन्त्ययोदर्नागैः ॥ ४७ ॥
 सपदि शिवपदाय वीतरागं परममवेहि जिनेन्द्रमेव देवम् ।
 किमपि मृगदृशां कटाक्षपातैः शिगमि कृन्मरशामनैः किमन्यैः ॥ ४८ ॥
 घनसमयपयोदगर्जिनादैः स्फुटमुमनस्त्वमुपनि केनकीव ।
 द्रुतमपि जनता यदीयवाक्यैर्भज मुगुरु तमपान्तमर्वमङ्गम् ॥ ४९ ॥
 परिहर परिहार्यमार्य वीर्यैः कुपयमपस्यमिवानुर मकणैः ।
 इतरजनसमानतैव यस्मिन्विषयजुषां भवतु देवता गुरुगाम् ॥ ५० ॥
 विषयसुखमशेषदेहभाजा सुखमधुरं परिणामदारुणं च ।
 इति विदुरधियामपीह शक्तिर्विलसति मोहमहीन्द्रशामन हि ॥ ५१ ॥
 तरुणतनुमता वराहनेव क्षितिपतनूज दया यदि प्रिया ये(ते) ।
 द्रुतमनुभविता तदा अनङ्गव्यतिकररम्यतमा दशा मदैव ॥ ५२ ॥
 मुखकमलमलंकरोति मत्स्य.....

जनितयुवपतङ्गदेहदाह ज्वलितगुण च शिखायमा
 परयुवनिषयुः प्रदीपकल्प भवति मदा यन्धीन जात
 विविधविभवभोगभृगितृणा अग्लङ्गमेव भवावनि
 जनयति हृदि नापमिन्यमन्द प्रशमय निम्पू
 बलमिव पग्नित्वानु प्रकार त्रिनगादिन कृ ६
 नरमुगशिखमपदा पद म् न भदि विवकायनि ।
 मकलमुकृतकल्पपादपाना दवदङ्गनप्रभोगेपम्
 नय चतुश्चम कथायनय प्रशममेन ३

मेवगामृतपरमुन्दमुग्धोत्तान्वितासोऽभिः

यानु हन्त नदाः ना वदुः

अर्हतिमन्त्रम विविनः

स्व शृङ्गाय ५५

जयन्तविजयम् ।

सर्गः]

संजानायां तदनु सुगुरोर्देशनायां जयन्तः

शुद्धः श्रद्धाकवचित्तमनाः स्थापितं धर्मकर्म ।

प्राप्त्याक्षीणं निधिमिव मुदा मेदुरः सादरोऽयं

जज्ञेऽनन्यास्युदयमुमगं भावुकभीविहासः ॥ १९ ॥

इति श्वेताम्बरधर्मदम्पत्येकाकार्यविरचिते जयन्तविजयनामि महाकाव्ये धीशम्भो
शुभाश्रमं प्रतिनिवर्तनो नाम द्वादशः सर्गः ।

त्रयोदशः सर्गः ।

भङ्गलि शिरसि बिभ्रद्दम्पत्यक्तमक्तिरमकुम्भमिवोद्यैः ।

धीमुनीन्द्रमथ पार्थिवमनुमन् प्रणम्य च चचाल यथेष्टम् ॥ १ ॥

तस्य जैनमदनस्य विनिर्यस्यन्द्रकान्तिमणिकान्तिपयोभिः ।

नित्यमुत्तिष्ठमिषालिकुलायं कौतुकादुपवनं स विवेच्य ॥ २ ॥

यत्र यत्र स चचार बभूवस्तत्र तत्र सुभगः परिव्रजे ।

धीयते हि गधुर्मागभमार पारिजानकुमुम भ्रमगीभिः ॥ ३ ॥

तद्वपुर्लवणिमामृतपङ्क गृध्रलोलनयनाभिर्गपाङ्गैः ।

प्रापते स्म कुसुमागुवज्रस्यस्मरतापमपह्नुमिवाशु ॥ ४ ॥

लोचनं च विक्रम्यपुष्पं पश्येत् कर्तुर्लेश्वरं शोणैः ।

उन्मृक्षेत् च पल्लवं नलः स्यान्नत्र विस्मयमनाय मा वने ॥ ५ ॥

यार्मिर्नक्षत्रमयार्मिर्गगमे चक्रवाक इव सन्भूतगमः ।

स प्रिया नृपतिवशपनाका ना नर्तति भूभूतनिमेष ॥ ६ ॥

देवनायचननो नृपपुत्रा मानकेनर्नानेकेननेमरुधः ।

माप्यथास्वनमुन्मुक्तचित्तः सचचार मुमुग्धास्त्रयी ॥ ७ ॥

मागम-वरागमश्रमज्ञानस्येदविन्दुभरदन्तुर्गिनाङ्गा ।

अनर्कलमतरागपयोवर्गीक्षैर्काव्य वभा निचिता मा ॥ ८ ॥

युर्वावच्युनमृगीव विलोर्लक्षमचलुर्गन्धलाभ्यां चक्षुः ।

तस्य दर्शनकृतेऽत्र वने मा कापि कर्त्तुर्नलं य.....मा ॥ ९ ॥

जयन्तविजयम् ।

मर्गः]

उन्नतिः कठिनयोः शुचयोर्त्यन्तमप्युपरि मे गृह्णोऽस्याः ।
 तत्तुदुःसहमतीव बभूव श्रेयसदयमुदरं कृत्स्नमस्याः ॥ २३ ॥
 भारितं गुरुपरेण कुचाभ्यां विमृतेन जपनेन च रुद्धम् ।
 इत्यस्य नमवेदनयेव प्राप्तमेतदुदरं ननु कारयम् ॥ २४ ॥
 एतदुच्चकुचगन्धिनि निध्रेणीव याति लज्जिता त्रिवलीयम् ।
 गच्छतो रतिपतेरयलम्बन्मरुतहारवतिकोगयतोऽप्र ॥ २५ ॥
 कण्ठमौष्ठवगुणैर्गमितोऽयं कम्बुरम्बुजद्वया परिभूतिम् ।
 नूनमन्तरधुनापि दधान्यावनरूपमतिदुःस्वमितीव ॥ २६ ॥
 सुमुखो मदनकेलिगुरुत्वं प्राप्तवत्यतिनरां कुचयुगे ।
 नेर्भराम्बुमरविभ्रममेति स्फारहाग्लनिकोमपतोऽस्याः ॥ २७ ॥
 केतकीदलदृशः सनरीटे मृगयत्यपरपल्लवक्रान्तिः ।
 क्षप्रयत्नमवबुद्धुमरागध्रीविद्यासमनुषेलममुष्याः ॥ २८ ॥
 एतदीयमरलोक्षतनामा धंशपार्धगतलोचनयुग्मम् ।
 लक्षितुं श्रवणयोर्ध्विर्मीमा लोचनं गृह्णो विवदने ।
 निविवादार्धवर्षेऽपि विवाद श्रद्धदश्रुतिमता किमु चित्रम् ॥ २९ ॥
 नित्यभूषणत्रुष श्रुतिपुग्मस्योपमास्तु किमु मौक्तिकशुलया ।
 वा विदार्य परिगुह्यन्ति मुक्तामण्डन निजमण्डमरीणि ॥ ३० ॥
 अग्निनापघटनेघट्टं य यच्च ग्लम्बचनाद्युपमोदुम् ।
 तत्कपोलनन्तुम्बनतोऽस्या कृण्डलद्वयममन्यत मौन्यम् ॥ ३१ ॥
 अष्टमीशशनिर्भेदधिकर्नाल भ्रूयुग लम्बनि नालतलेऽस्या ।
 बल्लरीद्वयमिवात्म्यमस्या ममृत लब्धिमामृतपू ॥ ३२ ॥
 नारकावलक्यैवमवभाजा व्योमपार्वणाहमर्जतिनेव ।
 कान्तिमौक्तिकवृत्तेन ननाह्वया शोभनेऽनिरुतल तिलकेन ।
 नृन्तलेर्गलकृन्तैर्व नीले केमरेग्वि रदश्रुतिपूर्व ।
 कण्ठनालपरिवर्धितशोभ शोभने वदनवार्जितमस्या ॥ ३३ ॥

आम्भगौरमभिजम्भतुलसिपद्ममयीमश्विन्पुष्पनादैः ।
 मत्र कांचन विमान्य मृगाक्षी मोऽपि कोतुकाजेन विभक्त ॥ १० ॥
 सा मद्विदुर्मनोविजितवक्त्राग्नि स्वनयितव्यमवनेषाम् ।
 वीक्ष्य विस्मयनशक्तिनचेता म अभिन्नपरिदं गुरगजः ॥ ११ ॥
 पर्यने किमिह परितुषी परितप्रियमोक्षितुमाणात् ।
 किं रति किमु रमा अत्र नेत्र मर्षञ्चोक्तकलनेन निमेषात् ॥ १२ ॥
 पादपद्मजनने मनु गगन पद्मगगनगिरः प्रविनेऽस्याः ।
 निर्ममे मम मनोदुमराग माप्रभं कृतारदेयमनीष ॥ १३ ॥
 लाशया विदितरागतग्रे मादृष्टेः स्मृतगोक्षि वीरेः ।
 पादपद्मजनने ममयुगे शोभने रज्जिजानिमुखीयम् ॥ १४ ॥
 विद्रुमद्रुममगीचिमगोत्रे पादयोर्नममयुग्मशिनामैः ।
 एतद्वल्लतिका ममभूमृदो मनापपटलीव विमानि ॥ १५ ॥
 एतद्वह्निमुभगाकृतिनलक्ष्मीलामलम्पटनयेव मदापि ।
 क्षोणिभारवहनव्रतचर्यामेवनेव गमिकोऽवनि कूर्म ॥ १६ ॥
 सुध्रुवः क्रमपरिक्रमणेऽस्या ज्ञात्यहेममणिपुष्पनादैः ।
 बोभवीति मकरध्वजभृष्टशिद्रया मनतमेव वग्निद्रि ॥ १७ ॥
 हाग्निं क्रमगति हरिणाश्या शिक्षितु मुचिरमभ्यसनेऽपि ।
 केलिहसललना न दशाक स्वल्पया खलु ज्ञाशययोगात् ॥ १८ ॥
 रामणीयक्रमनकुशमस्या बहुयोग्यघयोऽवलोक्ष्य ।
 नूनमुद्रतपराभवदुःखा मखेणललना वनवामम ॥ १९ ॥
 एतन्ममपि पृथुग्भालम्भयुग्ममिव यौवनलक्ष्म्या ।
 उद्धृत प्रविशत पुष्पमध्ये मन्मथक्षिनिपते प्रातिभानि ॥ २० ॥
 दीपदीपमणिकाञ्चनकाञ्ची किङ्किणीकणमिषाक्षपुष्पाः ।
 यौवनोन्मत्तरान्द्रपुष्पान्द्रिण्डिमाग्व इव प्रातिभानि ॥ २१ ॥
 उल्लमल्लवणिमामृतवीच्या नाभिमण्डलगभीरमस्या ।
 रोमराजिरुपकण्ठजदवा प्रातिभ वहनि चारुदृशोऽस्याः ॥ २२ ॥

जयन्तविजयम् ।

भक्तिः कठिनयोः कुचयोर्त्यक्तानमप्युपरि मे मृदुनोऽस्याः ।
 नमुदुःसहमतीव बभूव केशवश्यमुदरं कृत्तमस्याः ॥ २१ ॥
 भारितं गुरुमेरेण कुचाम्बां विमृतेन जपनेन च रुद्धम् ।
 इत्यसद्यतमेवेदनयेव प्राप्तमेनदुदरं ननु काश्यम् ॥ २४ ॥
 पतदुच्चकुचसद्गति निधेयीव भाति ललिता त्रिवलीयम् ।
 गच्छतो रतिपतेरयलम्बसारहारलतिकोमयतोऽग्र ॥ २५ ॥
 कण्ठसौष्ठवगुणैर्गमिनोऽयं कम्बुरम्युजहृष्टा परिभूतिम् ।
 नूनमन्तरधुनावि दधात्याचर्नरूपमतिदुःसमितीव ॥ २६ ॥
 गुप्सुयो मदनकेलिगुरत्वं प्राप्तवत्यतितरां कुचपुग्मे ।
 निर्भराम्बुगरविभ्रममेति स्फारहारलतिकोमयतोऽस्याः ॥ २७ ॥
 केतकीदलदृष्टाः स्तनपीठे मृत्रयत्यपारपलवक्रान्तिः ।
 भ्रमयत्तमवकुङ्कुमरागध्रीविलासमनुषेलममुप्याः ॥ २८ ॥
 पतदीयमरलोत्तनामा वंशपार्श्वगतलोचनयुग्मम् ।
 एकनालकमलद्वयशोभा वैभवं दधदिव प्रतिमाति ॥ २९ ॥
 लङ्घितुं श्रवणयोश्चिरमीमा लोचने मृगदृशो विवदते ।
 निर्विवादाविषयेऽपि विवाद शब्ददधृतिमता किमु चित्रम् ॥ ३० ॥
 नित्यभूषणजुष श्रुतिगुग्मस्योपमान्तु किमु मौक्तिकशुक्तया ।
 या विदार्य परिमुञ्चान मुक्तामण्डन निजमम्वण्डमरीचि ॥ ३१ ॥
 अस्मितापघटनैर्घटदुःख यथा गजवचनाचूपमोदुम् ।
 तन्कपोलत्रचुम्बनतोऽस्या कुण्डलद्वयममन्यत मौल्यम् ॥ ३२ ॥
 अष्टमाष्टाश्रितं धिक्कर्त्तुं भ्रूयुः तमनि भालनलेऽस्या ।
 बहुगीढयमिवाम्यमगम्या मभूत लवणिसाधुनप्रे ॥ ३३ ॥
 तारकावलयवैभवभाजा व्योमपार्वणहिमनूतिनेव ।
 कान्तिमौक्तिकवृत्तेन ननाकृष्टा शोभनेऽलकनल निलेकन ॥ ३४ ॥
 कुन्तलेर्गलिकुलैर्विव नील केमरेणैव रदयतिपुं ।
 कण्ठनालपरिवर्धितशोभ शोभने वदनवार्जितमस्या ॥ ३५ ॥

अथान्तविजयम् ।

इतिः वठिनयोः कुचयोर्दत्तान्मप्युपरि मे गृह्णोऽस्ताः ।
 लुप्तसदनतीव वभूव हेतवदयमुदरं कृतमस्ताः ॥ २१ ॥
 भारितं गुरुधरेण कुचाम्बो विस्तृतेन अपनेन च रुद्रम् ।
 इत्यमलमवेदनदेव प्राप्तनेतदुदरे ननु कारयम् ॥ २२ ॥
 पतदुषुषुषसज्जनि निक्षेपीव माति लम्बिता विपलीयम् ।
 गण्टतो रतिपतेरवहन्महारहारलतिकोभयतोऽत्र ॥ २३ ॥
 वण्टसौष्ठवगुणैर्गमितोऽयं कम्बुरम्बुजद्वारा परिभूनिम् ।
 नूनमन्तरधुनापि दयात्यावर्णरूपमतिदुःसमितीव ॥ २४ ॥
 सुसुबो मदनकेलिगुरत्वं प्राप्तवत्यतिगरां कुचदुग्मे ।
 निर्भराम्बुभरविभ्रममेति स्फारहारलतिकोभयतोऽस्ताः ॥ २५ ॥
 केनकीदलदृशः सनपीठे गृजयत्यपारपल्लवकान्तिः ।
 मपयस्यभवदुकुमरागम्रीदिलासमनुवेल्ममुप्याः ॥ २६ ॥
 पतदीपसारलोलतनासा वंशपार्श्वगतलोचनपुग्मम् ।
 एकनालकमलद्वयोभा बभवं दधदिव प्रनिर्माति ॥ २७ ॥
 लोटितं सवगयोधिगमीमा लोचने गृगदृशो विवदाने ।
 निर्विबादाविवयेऽत्र विबाह शशदभूनिमना किमु विषम् ॥ २८ ॥
 नित्यभूषणजुष भूतिगुग्मस्योपमानु किमु मौक्तिकशक्तया ।
 यं विशार्य परिमुञ्च्य मुक्तामण्डन निजमभ्यण्डमरीमि ॥ २९ ॥
 अतिशयपटनेघटदुग यथा गङ्गावन धरन्नेतुम् ।
 तद्वद्वेगवन्नुद्वेगमेऽयम् पुण्डलद्वयनमन्यते नैवयम् ॥ ३० ॥
 नष्टं दण्डनिर्लेपिकृतं भूतम् अमानि मन्त्रतोऽस्त ।
 वल्लरीदन्तव्य मन्त्राणां मभूव स्वजिह्वाभूतपू ॥ ३१ ॥
 यथा वदन्नेवमनात् कोनये वेगाहमनुनेव ।
 यथा यथाऽतिवृत्तं यथा यथा यथाऽतिवृत्तं निवेदये ॥ ३२ ॥
 पुनर्लोकलिकुलान्वयं जति केनमेव रदधुनिपू ।
 कण्ठनालपरिवर्धितगोन शोभने वदनवाग्जमना ॥ ३३ ॥

जयन्तविजयन् ।

[१ सर्गः]

सा विनामिवदनापि कुलीना लज्जया निगदितु न शक्ता ।
 किं तु कम्पयुक्कायिनीष्वेव सं वारता प्रतिपेदे ॥ ४९ ॥
 प्रेर्यमाणमिव हर्षतरङ्गैरानिबन्धनविरेज कुमायाः ।
 एतत् भूपमभिनम्य च सम्यक्तां व्यजिज्ञप्यदीक्षितमिदम् ॥ ५० ॥
 तां विष्टोक्त्य जिनशासनदेवीं तत्र राजतनयापि तुनोष ।
 भीकुमारवत्ताननिदानव्यक्तमकिरय पूजयति स्म ॥ ५१ ॥
 निःसमानबहुमानविधानात्मप्रमोददृश्या सविरोषम् ।
 देवता तदनु साधनि तस्याः कामधेनुरिव कासितदानैः ॥ ५२ ॥
 अम्यगादय नृप स महर्ष्या सं नरेन्द्रतनय मह देव्या ।
 तोऽपि तस्य विदग्धे प्रतिपति नौबिती त्वजनि जातु कुलीनः ॥ ५३ ॥
 तौ कथां प्रवयतः स्म निपला प्रेमकारिनिभिर्दीनिदिशोऽपि ।
 या धृता मुगुणोरोपि वेगः स्मेरविस्मयरम विदधाति ॥ ५४ ॥
 कन्यका कनकवत्यभिधाना पादपङ्कजजुगे निजपित्रोः ।
 सा महोत्तममिनीष महीयः सेहसौरभवरोन तिष्ठे ॥ ५५ ॥
 स व्यधिन्यदिदं मम पू(नू)नं साधन विभिरभूदनुद्विष्टः ।
 मायकीनवनदाहरमोर्द्वन्द्विकाशतमूतोरेव योग ॥ ५६ ॥
 रूपवैभवकलानुतभाग्मेवमुता जगति कोऽपि सरसः ।
 अयं ते न वन्द्य मम योगदा व सिपीहनकुने वृणवर्णा ॥ ५७ ॥
 तत्पुत्रीयं नि ३५० पुमम ॥ ५८ ॥
 महेन महन ॥ ५९ ॥
 निरुद्धमर्गम ॥ ६० ॥
 आशककदम्ब ॥ ६१ ॥
 वीज्यममह ॥ ६२ ॥
 द्वाविज्यममह ॥ ६३ ॥
 धीमद्विज्यममह ॥ ६४ ॥
 देव ॥ ६५ ॥

जयन्तविजयम् ।

सर्गः]

सममोदपुलकं कलकण्ठध्वानगानजनितप्रमदाभिः ।
 तत्क्षणोचिनविधिप्रवणाभिः कृत्यवस्तुनि कृते प्रमदाभिः ॥ ७९ ॥
 भूषितः सुरवितीर्णमयूखमेरुदुल्लवणविभूषणमुख्यैः ।
 आवृतः परिकोण समन्ताद्यास्वेपरचनालचिरेण ॥ ७९ ॥
 विभ्रमक्षितिपतेरप्यसूनुः पाणिपीडनसमुत्प्रेताः ।
 प्राचलसमपिरुष विमानं कामिनीजनयनैरवचन्द्रः ॥ ७९ ॥
 (त्रिभिर्विशेषकम्)

वैश्रिणेष सुहृदा दिदशेन(!) जेहृतः सपदि दक्षितमार्गः ।
 द्वारि खेचरपतेः सदनस्य प्राप शंमुखि सोऽय दिमाद्रेः ॥ ७८ ॥
 आगताभिरभिराजवधूभिः सूत्रनेत्रकमलैः परितोऽपि ।
 पूज्यमानतनुरुत्तरति स स्मेरपङ्कजमुखः स विमानात् ॥ ७९ ॥
 तस्थिवानथ मरुद्वनदण्डं.....यमवश्यकरेण ।
 कल्पपादपलताभितहली(!)रायतमियमुवाह कुमारः ॥ ८० ॥
 मङ्गलानि धवलयानि च गायन्तीभिरद्वतरसं वरवध्वोः ।
 अर्धदानमथ कङ्कणबन्धमूर्तितस्य विदधे सपवामिः ॥ ८१ ॥
 ता कुमुम्भरसरज्जिनवम्बं कण्ठकन्दललते विनिवेद्य ।
 सौधमध्यमनयन्मृगनेत्राः श्रोत्रपेयकलगीतविलासम् ॥ ८२ ॥
 श्रीनयन इति नागनि मध्वं योगिनीव मनकासिजिनीला ।
 माम्नि यत्र कुमुमाग्रपताका मातृपूजनमसौ विदधेऽग्र ॥ ८३ ॥
 (सुगमम्)

वाममा शशिरुचाथ म नन्वी तामशध्य(७३५)दवगुणितदेहम् ।
 क्षीरसागरविमाग्निरङ्गैरावृताङ्गलनिकानि च न्धसीम् ॥ ८४ ॥
 फरिते हृदयहार्गिण नागमेन्द्रं लघु यथाविधि तत्र ।
 दृष्टयो मिथुनकस्य विरेजु कागशास्त्रिबुधमुद्रमकलरा ॥ ८५ ॥
 वेदिकाम्बरमित सह वध्वा ष्मैजमुल्लसितगीतमनेपीत ।
 नक्षत्रं च मकरध्वजगात्र प्रोदमानमिह विशाजयाय ॥ ८६ ॥

संविधाय पुरतः सचरेन्द्रः श्रीजयन्त्युत्तराजविमानम् ।

आतपत्रचलनामरलक्ष्मा दत्तविष्मयरसं प्रविशेत् ॥ १२ ॥

(चतुर्भिः कञ्जैः)

वैक्रमेस्तदनु कुण्डलसंज्ञमत्र सत्वरमुपेत्य.....ह्रान्तिः ।

उक्ततातकुशलोऽथ सर्मापे कायनासनमलंकुरुते स्म ॥ १३ ॥

निश्चितेऽपनिमलप्रदिनेऽथ क्षमापतेर्मुदि मनो निममघ(ज) ।

कृत्यजातमपि बन्धुव्यूभिर्भूपसपदुचिनं विदधेऽत्र ॥ १४ ॥

प्रत्यहं करयुगाहुलिपर्वीश्रेणिभिस्त्वरितमेणदृशोऽस्याः ।

लभपूर्वदिवसान्गणयन्त्याः कान्तसंस्मृतिरभूत्स्वल्पाय ॥ १५ ॥

तां तदाम्बुदयभाजि मुहूर्ते विष्टरे मणिमये विनिवेश्य ।

सर्वमप्यविधवाः कुलवध्वस्तेनिरेऽथ विधिना विधिजातम् ॥ १६ ॥

उद्यदम्बुरुहिणीमियरोचिः संगमारुणसरोरुहलक्ष्मीम् ।

सान्द्रयायकरसेन तदीयं रञ्जित पदतलं जयति स्म ॥ १७ ॥

निर्मिते च रुच्येऽरुणरोचिः पादपङ्कजनस्वव्यपदेशात् ।

तत्तनोः कृतपदस्य सपर्या बन्धुजीवकुसुमैः कुसुमेषोः ॥ १८ ॥

निःसपन्नविनिवेशितरत्नैः पञ्चवर्णकिरणाङ्कुरितैः सा ।

भूपणैरुपचिताङ्गविभूषा कल्पशाखिलतिकेव रराज ॥ १९ ॥

यत्प्रसाधनमसूत्रिः प्रत तस्याः मर्वतो लवणिमातिशयाय ।

तन्मुधाधवल्लन तुहिनाशोः स्वादुताध मितया च सुधायाः ॥ २० ॥

निर्मितानि किरणैरिव चान्द्रैः पारिणेत्रसिचयान्यथ कन्या ।

पर्यधायि कृतकङ्कणबन्धा सूत्रिनोचितविवाहविधेया ॥ २१ ॥

सा विवाहमदन नृपपुत्र्या देवता व्यरचयदुत्तमेव ।

भूरिभङ्गिरचनाच्चित्तशोभावैभवादनिमिषैर्दृष्टिरीक्ष्यम् ॥ २२ ॥

कामधेनुनवगोमयवृतं कल्पशाखिलदलवन्दनमालम् ।

इन्द्रचापचतुरश्रुनिदण्टैस्सोर्गर्मणिमयैरधिकश्रि ॥ २३ ॥ (युग्मम्)

तत्र साहसविरोप्य कयाचिन्मातृदेव्याभिमुख लघु नीत्वा ।

पादयोर्नविमकार्यत तामामामिता च रुचिरामनममे ॥ २४ ॥

जयन्तविजयम् ।

[१ सर्गः]

सप्रमोदपुलकं कलकण्ठध्वानगानजनितममदाभिः ।
 तन्मणोचितविधिप्रवणाभिः कृत्यवस्तुनि कृते प्रमदाभिः ॥ ७१ ॥
 भूषितः सुरवितीर्णमयूषमेतद्दुल्यविभूषणमुख्यैः ।
 आवृतः परिकरेण समन्ताचारवेपरचनारुचिरेण ॥ ७२ ॥
 विप्रमक्षितिपतेरथ सूनुः पाणिपीडनसमुत्सुकचेताः ।
 प्राचलत्समधिरुष्य विमानं कामिनीनयनकैरवचन्द्रः ॥ ७३ ॥
 (त्रिभिर्विशेषकम्)

वैत्रिणेव सुदृढा दिदद्येन(१) येहतः सपदि दक्षितमार्गः ।
 हारि खेचरपतेः सदनस्य प्राप शंमुखि सोऽथ हिमाद्रेः ॥ ७४ ॥
 आगताभिरभिराजवधूभिः सूत्रनेत्रकमलैः परितोऽपि ।
 पूज्यमानतनुरुत्तरति स्म स्मेरपङ्कजमुखः स विमानात् ॥ ७५ ॥
 तस्थिदानमथ मरुद्भुजदण्डं.....वमवन्धक्रेण ।
 कल्पपादपलताभितहस्यै(१)रावतभियमुवाह कुमार ॥ ७६ ॥
 मङ्गलानि धवल्यानि च गायन्तीभिरद्भुतरस वरवध्वो ।
 अर्धदानमथ कङ्कणवन्धमूर्ध्नितस्य विदधे सधवाभिः ॥ ७७ ॥
 न। कुमुम्भसरञ्जितवस्त्र कण्ठकन्दलपत्रे विनिवेदय ।
 मौषमध्यमनयनमृगनेत्रा भोत्रपेयकलगीतविनामन् ॥ ७८ ॥
 श्रीजयन्त इति नागनि मघं योगिनीव मनकारिणिनीला ।
 सान्नि यत्र कुमुमान्त्रपताका मानृपूजनमसौ विदधेऽत्र ॥ ७९ ॥
 (पुष्पम)

वामसा शशिरुवाथ स तन्वी तामशध्य(पद्म)द्वयगुणितदेहम् ।
 क्षीरसागरविसाग्निरग्नैर्गवृताहलतिकर्तानव नृमीम् ॥ ८० ॥
 कार्गिरे हृदयहारिणि तारोमेत्येकं न्यु यथाविधि तत्र ।
 दृष्टयो मिथुनकस्य विरेजु कायशास्त्रिनुभोऽष्टमकल्पा ॥ ८१ ॥
 वेदिकाभ्ररमित सट वध्वा भ्रंजमुलनिनमीनमनेपीन ।
 नक्षत्रं च मकरध्वजरात्र मोदमाननिह विभ्रजयाय ॥ ८२ ॥

आसने फनकरत्नमयेऽसौ मोदमेदुरमना निषसाद ।
 तस्य पार्श्वममजन्मपुत्री बलरीव वनकल्पतरोः सा ॥ ८७ ॥
 देवताभिरवरोधवधूभिर्वन्धुभिश्च विविधैरथ पौरैः ।
 मन्दिरं नृपजनैरपरैस्तदादिमीफलमिवाजनि बीजैः ॥ ८८ ॥
 निःस्वने निभृतचक्षुषि लोके सावधानहृदये च नरेन्द्रे ।
 झलरीष्वनिमुखेन विदित्वा लग्नमुच्चसकलग्रहरम्यम् ॥ ८९ ॥
 हस्तलेपमतिपावनशम्यश्चच्छ(त्य)चूर्णमति तूर्णमयार्द्रम् ।
 श्रोत्रियः करतले नृपपुत्र्या न्यदिप(ध)स्सरतोरिव बीजम्(!) ॥ ९० ॥
 (दुग्धम्)

सेक्तुकाम इव तत्क्षणज्ञातस्वेदधिन्दुनस्तरक्षणेन ।
 सद्य पाणिकमलेन कुमारः सोत्पवं स पिबधे मुमुहूर्ते ॥ ९१ ॥
 तत्क्षणं भयलमङ्गलमिश्रेणुच्छलद्बहुलतूर्यनिनादैः ।
 मण्डलानि स'पग्नोऽग्नेनिर्गुणि च स्वचरक्षितिमर्तुः ॥ ९२ ॥
 तत्र मण्डलचतुष्कममार्गो स्वेचगाभिषनिरात्ममुनायाः ।
 पाणिमोचनमर्चाकरदुर्ध्वेगाज्यमागविभवेन कुमारम् ॥ ९३ ॥
 तत्र ज्ञानममये स्वचन्द्र प्राज्यवाजिकरटीन्द्रपटामिः ।
 स्वर्गारब्धनिर्देश्य स चक्रे श्रीपतिं हरिमिवाधिसमाजम् ॥ ९४ ॥
 याप्ययानरथवाजिगजस्यै गजलोकनिवर्तं मितचक्रेः ।
 जावृते स्वज्ञग्भूमिभृताय प्राज्यक्राट्टपरिवारवृत्तेन ॥ ९५ ॥
 दम्पती मर्मावस्थ विमान उग्रचामरनरक्षितकाम्नी ।
 पौगवर्ष्यगुणरूपविभूती प्रापनुस्मदनु नो मदन स्वम् ॥ ९६ ॥
 (दुग्धम्)

वेत्तयन्तमिव भूमनलद्वय वाममन्दिरमगात्मह वध्या ।
 कामक्रेडिगुरलान्नद्वय यत्र दान्यनमददयत तस्यम् ॥ ९७ ॥
 यत्प्राप्तममपिन्ति मर्च मर्चान्तिनेप्रयुग ननु ।
 दग्धनोभयमनोरथरात्र नमयन् ज्ञान दानमत्र ॥ ९८ ॥

उवाच दूतोऽयं नरेन्द्रपूर्वं यत्प्रार्थितोऽपि प्रभुणा तपेयम् ।
 ददे परस्मै तनया त्वया तन्नूनं कृतान्तः प्रगुणीकृतोऽयम् ॥ १०८ ॥
 महापराधेन तव श्रुतेन क्रुद्धे विमौ कः क्षरणं जगत्सु ।
 उत्क्रोषिने यष्टिमुखेन सिंहे क्षेमो हि कौतस्कुतमद्गमानः ॥ १०९ ॥
 विराजमानं युवराजलक्ष्म्या श्रीचक्रिणोऽप्यस्य मुनं विहाय ।
 भूगोचरस्यापि कथं त्वया सा द्विकृत्य हंसीव ददे परस्य ॥ ११० ॥

एनं प्रत्यवदज्जयन्सचिवो नीतिप्रियैः सप्रियै-

दूतोऽमीति न वक्ष्यसे स्फुरतरं वक्ष्योऽपि दुर्मायनात् ।

यस्त्वं किंनु कुषीरवादयदिदं तं दुर्मदान्मेदुरं

युद्धे जीवितमंशयं मम विभोर्नेप्यत्वयास्य श्रियम् ॥ १११ ॥

हेलादिग्विजयार्जितोऽर्जिनयशःशत्रुप्रशस्ताक्षरै

रम्यां मृगमपरम्परा निहितवान्मर्वाधिपतीरेषु यः ।

हीनो कागयितुस्त्वदीयनृपनेदिष्ठत्वा शिरःपङ्कजं

ममामाङ्गजदेवनाट्टिकमले प्रभ्रमुमभ्येति मः ॥ ११२ ॥

श्रीम्यामिदपेण पुनर्विवन्तु कण्ठप्रदत्ताप्रतिमार्धचन्द्रः ।

गन्धप्रहारैर्विहितं कटोर्गोचक्यै ममाया निरकाशि..... ॥ ११३ ॥

इति श्रीमद्भगवद्गीतासहिते श्रीकृष्णार्जुनसंवादे श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥ ॥ ॥
 श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥ ॥ ॥

अथ श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥

अथ श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥ ॥ ॥

अथ श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥ ॥ ॥

अथ श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥ ॥ ॥

अथ श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥ ॥ ॥

अथ श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥ ॥ ॥

अथ श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥ ॥ ॥

अयन्तविजयम् ।

सर्गः]

दोष्णः कृपाणे च रुपाभिताम्रा तस्यापदष्टिः शुशुभे पतन्ती ।
 संग्रामकायस्य जयाय पूजानिमित्तमम्बोरुहमालिकेव ॥ ४ ॥
 राज्ञः गुणारुणनेत्रकान्तिकरम्बिता तस्य कृपाणलेखा ।
 समन्वैरक्षितिपालशौर्यमूर्त्यास्तस्यैव परिस्फुरन्ती ॥ ५ ॥
 करीन्द्रकुम्भादतिर्कक्षेण स सादृश्यत्वं सतटं करेण ।
 विराय वैरिष्यतः प्रमुक्तं प्रबोधयन्शौर्यमिव व्यराजन् ॥ ६ ॥
 ह्युत्तमसीमतराभिषक्तः संग्राममार्धं रिपुमाकलय्य ।
 अमात्यवृद्धानयधीर्यं दर्पात्तं मत्स्यपालीन्द्रमुनपुरेशः ॥ ७ ॥
 तस्य प्रयाणक्षणवाचमाना समाननिस्त्रानमदानिनादः ।
 स संग्रामैर्निश्चलकर्णतालमाकर्णितो दिक्करिभिर्विबभौ ॥ ८ ॥
 भेरीरवस्तत्र समुल्लास्य तथा यथा ध्यानजुषां गुनीनाम् ।
 स संग्रामाणां करपङ्कजेभ्यो हुतं निवेतुः स्फटिकाशमालाः ॥ ९ ॥
 तत्रोत्सङ्गिः पटदमणादेर्दिशां गुरुरानि प्रतिशब्दवन्ति ।
 कुर्वन्ति सामन्तमहीपतीनामकारण कारणतः स्वभर्तुः ॥ १० ॥
 तत्रैककालं परिचायमाननिधा(म्बा)नभेरीपटदमणादेः ।
 संघाविता सारथिना जगन्त कथं कथं वितरणे गुरुरा ॥ ११ ॥
 समालोढाथ समुत्सङ्गिर्ध्वजे समन्तादुपहंसितमिध ॥ १२ ॥
 स निजप्रभृतिविजिताद्य विमानगुप्तिद्वाराभिमान ॥ १३ ॥
 आने नभः प्राङ्मुखमगनेऽथ विद्याधरेन्द्रस्य तदा विमान ।
 क्रमेण सामन्तमहीपतीनां विमानवर्द्धि विद्याधरेन्द्रस्य ॥ १४ ॥
 विद्याधराणां रक्षितैर्विमानैर्निगन्तानां पक्षकानामा ॥ १५ ॥
 श्री... कर्तव्याश्रयत समन्तादभुर्दामशान्तिं तदासीम् ॥ १६ ॥
 तस्याथ देवे प्रतिपन्नभावाद्युपेयुषि स्तेविष्यत्पत्न्या ॥ १७ ॥
 समुल्लासताभिमुखो यमस्यागुदीलवाहं नृपस्य ॥ १८ ॥
 समुल्लासताभिमुखो यमस्यागुदीलवाहं नृपस्य ॥ १९ ॥

समन्ततः शोणितपङ्कपिण्डविडम्बनाडम्बरमादधानः ।
 बभूव दुःप्रेक्ष्यतरः खरांशुरवस्थितोऽन्तःपरिवेषमुच्चैः ॥ १७ ॥
 दिवाकराभिष्ठितदिग्विभागमाश्रित्य फेत्कारपरम्पराभिः ।
 भृशं शिवाः कातरजन्तुजातमुत्रासयन्त्यः प्रकटीबभूवुः ॥ १८ ॥
 गच्छन्ति मार्गे सममेव गृध्रश्येनादयः क्रूरपतत्रिणस्तैः ।
 व्यापारयन्तो नयनान्यभीक्ष्णं तेषां शरीरेष्वतिमांसलेपु ॥ १९ ॥
 पतिप्रमाणां स्वलतोऽप्यभीक्ष्णं स दुर्निमित्तैरिति खेचरेन्द्रः ।
 आकृष्यमाणाः किल कालपाशैः स्वदेशसीमानमलं चकार ॥ २० ॥
 अत्रान्तरे चारमुत्सात्तदीयं प्रस्थानमाकर्ण्य स कर्ण्यवर्ण्यः ।
 महीपतिर्वायुगतिर्जयन्तममात्यवृद्धांश्च तदेत्यवोचत् ॥ २१ ॥
 असौ समागच्छति खेचरेन्द्रः सान्द्राभिषङ्गः किल संयुगाय ।
 प्रचण्डदोर्दण्डबलावलेपादपि त्रिलोकीं कलयंस्तृणाय ॥ २२ ॥
 जानामि तावद्भुजवीर्यमस्य जानामि राज्याहसमप्रतां च ।
 पृतय जानामि यदस्य दैवमन्यायवृत्तेः प्रतिकूलमेव ॥ २३ ॥
 अतः समायान्तममुं निशम्य संग्रामकामं न मदीयमेतत् ।
 दोर्दण्डयुग्मं सहते विलम्बमतः परं यूयमिह प्रमाणम् ॥ २४ ॥
 इत्थं समाकर्ण्य वचस्तदीयं न्यायानुविद्धं च समुद्धतं च ।
 काष्ठोचितं नीतिपथप्रवीणैः पुरस्कृतं मन्त्रिवरैस्तदेव ॥ २५ ॥
 यानय्य एवायमयं न साध्यो विद्याधरेन्द्रस्तव देव सद्यः ।
 उपेक्ष्यते कोऽप्युदयी समीपं समीपिवाप्त रिपुमलशस्त्रम् ॥ २६ ॥
 समस्त्यमाय्य भुवनत्रयेऽपि किं नाम देवस्य सदैव यस्य ।
 दृढोद्धतारानिबलावलेपः महायनामेव जयन्तदेवः ॥ २७ ॥
 इत्थं च निर्मातृकभाषनं तन्कृतार्थनामेतु जयन्तदेव ।
 अतः प्रचण्डेऽपि नमश्चरेन्द्रजयाय नूनं विजयोद्यमो वाम् ॥ २८ ॥
 इतीति नीतिपथानुवृत्तममान्यवृद्धैर्वचनं निशम्य ।
 महीपती नो ह्यममादभूता निपान्तीत्यवमाविबोधेः ॥ २९ ॥

सर्गः]

जयन्तविजयम् ।

महीपतिर्वायुगतिस्रदानीं विद्या समग्रा अपि सानुबन्धाः ।
 प्रीत्या कुमाराय ददौ स तस्यै किमस्त्यदेयं हृदयंगमानाम् ॥ १० ॥
 अनन्तरं विजयसिंहसूनुः प्रत्यग्रपुण्योपचयाधितस्य ।
 असापिता अप्यनुकूलभावं प्रपेदिरे ताः किल पाठसिद्धाः ॥ ११ ॥
 ततः प्रसूये स्त्रियश्चिचवृत्तिः शुभे मुहूर्ते पुरुहूतकान्तः ।
 सामन्तसेनापतिमहिमुख्या नानन्द सद्यः स पुरस्क्रियाभिः ॥ १२ ॥
 प्रयाणतूर्यज्वनिभिः समन्तात्तभोगणं नादमयं बितन्वन् ।
 विमानमालामिरपि प्रकामं समुद्रतार्क दुः(१)सदृशशोभि ॥ १३ ॥
 (युगमम्)

तस्मिन्क्षणे दुन्दुभिमेघनादमाकर्ण्य तदीर विदूरभूमिः ।
 मुमोच रोमाञ्चयापदेष्टाद्रसाङ्कुरध्वेनिमिव प्रकामम् ॥ १४ ॥
 गभीरमेरीरगितैरमर्त्यगत्येषु दूरं पथिरीकृतेषु ।
 तदात्मनः सर्वकुलं धृतीनामभावमुत्प्रेर्वदु गन्वते स्म ॥ १५ ॥
 तस्य प्रयाणक्षण एव देवैः प्रसूतवृष्टिर्मुमुचे नभसः ।
 छन्दानुवर्तीव समीरणोऽपि मार्गानुगामी समजायतारा ॥ १६ ॥
 वामेतेरेणाक्षिसरोरुद्वेज प्रस्यन्दमानेन तथा भुजेन ।
 तदात्मनः संयति सायुगीनः स निभिकायाभ्युदय जयन्तः ॥ १७ ॥
 तस्य प्रतापेन पुरस्कृतो वा बभूव भानुद्विगुणप्रतापः ।
 दुः(२)भीकृतानीव तदीयकीर्त्यं प्रसादमापु कानुभा मुत्त्वानि ॥ १८ ॥
 उपशमोऽय विजयाय भावी तन्मेनि नूनं साधुना शङ्कम् ।
 प्रदक्षिणावर्तमिषेण येन ददुनिज दक्षिणहस्तमस्मै ॥ १९ ॥
 इत्युत्सर्ग्य साकुनेरनिन्दैराजन्दसदोहसर्गिनाह ।
 अलङ्कार क्षिप्रपञ्चान्द्र अवेरणीकान्तमानः ॥ २० ॥
 सदीपभाव समुपगमेऽथ विद्याधराणां शिबिर्देवदेवः ।
 प्रसूय यासिक्मेनिबन्ता अद्य-मु कोला-वदृशेषु ॥ २१ ॥
 प्रसूय यासिक्मेनिबन्ता अद्य-मु कोला-वदृशेषु ॥ २२ ॥

निरुरिते निर्भस्मद्वाराय दिनेऽय नैवतगुणैर्मुक्तानैः ।

भेरीगवायुरितरोदसीकं सैन्यद्वयं तत्रगुणीयभूव ॥ ४१ ॥

(निर्मितशेखर)

पूर्वाचतं जुम्बि(म्ब)नि चण्डरदमा विस्मेयवान्बुद्धो जयन्तः ।

प्रत्युपकृत्यं विविधद्विषाय मंभृत्य चान्न.स्वाग्नीयमितृम् ॥ ४२ ॥

प्रदक्षिणीकृत्य पनि प्रभूणामुदध्मनः मंगवद्वन्द्वयः ।

आनन्ददानैरनुजीविष्यं संग्रामभूमिं समर्चवकार ॥ ४३ ॥ (दुग्ध)

अनन्तरं वायुगनिर्नरेन्द्रः ममस्तसामन्तमनायपार्थः ।

लब्धाधरेस्तः समराजिरेषु तस्याग्रनोऽभूदगमाभिमानः ॥ ४४ ॥

विद्याधरेन्द्रोऽपि सहस्रसंख्यैः सामन्तसेनापतिभिः परीतः ।

सुते पुरोवर्तिनि सांयुगीने रत्नाद्भदे मंगरग्नमागान् ॥ ४५ ॥

अवन्ध्यविद्याचलतस्तदानीं पक्षद्वयेऽपि प्रसरत्प्रनारम् ।

आविर्बभूव प्रतिपन्थिह्वा(मा)र्धविशोभदक्षं चतुर्गन्धमैन्धम् ॥ ४६ ॥

ततः कृतान्तप्रकुटीकगलकोदण्डचण्डध्वनिपूरिताशम् ।

समं समानैः परिपन्थिमार्थः प्रारब्धमायोचनमप्रसैन्यैः ॥ ४७ ॥

समुल्लसद्भरितगन्धकारे निरन्तरामिः शरघोरणीभिः ।

दिवापि निर्भस्मिनभानुविम्बं नभस्यभूत्तारकचक्रवालम् ॥ ४८ ॥

धनुर्धरः कश्चिदवार्यवीर्यं शौर्यानिरेकाधुगपत्सुरमैः ।

प्रत्यर्धिवीरस्य पतन्निपङ्क्तिर्मावीजयाद्या च...सुलाव ॥ ४९ ॥

निशातनिमिषविशीर्णजीर्णशरीरवन्धैर्युधि वीरवर्गैः ।

संप्राप्य दिव्य वपुगशु मेने परापकारोऽप्युपकार एव ॥ ५० ॥

परस्परप्रेरितशस्त्रमधमघट्टजन्मा जगत् पतीनाम् ।

जयश्रियः पाणिममागमेऽभूत्प्रदक्षिणा योग्यदक्षः कृशानुः ॥ ५१ ॥

प्रमादिन वीक्ष्य विपक्षवीरमरातिमृतं प्रयतः प्रहर्तुम् ।

तदीयनिस्त्रिशह्नोरुयुग्मं मद्य प्रपेदेऽरुणसारयित्वम् ॥ ५२ ॥

जयन्तविजयम् ।

सर्गः]

मचण्डदण्डाहतिचूर्णितानां रथस्थितानां रथिनामुपेत्य ।
 परस्परास्त्रोन्मयनप्रसृतः पर्यन्तकृत्यं दहनव्यकार ॥ ११ ॥ (पुष्पम्)
 प्राणांस्तृणीकृत्य विपक्षकुम्भिकुम्भस्थलीपाटनलम्पटोऽन्यः ।
 तदीयमुष्ठाफलबीजबापममूत्रयत्कीर्तिततोद्गमाय ॥ १२ ॥
 आधोरणानामभितः पतद्भिर्विपक्षविक्षोभकरैश्च कुन्तैः ।
 तुरङ्गिणः कीलितकायकाण्डाः समं तुरङ्गैरगमन्साम्याम् ॥ १३ ॥
 तुरङ्गमातङ्गनरोत्तमाङ्गेनिरन्तराले रणरङ्गपीठे ।
 परस्परं लोचनगोचरस्थैरपि प्रहर्तुं चक्रमे न वीरैः ॥ १४ ॥
 परिच्युतं संयति गाढपाताच्छिरः शिरसप्रतिबद्धमेव ।
 परामृशन्पक्षगणलदापमोटुटेरन्यदहो न किञ्चित् ॥ १५ ॥
 निशानशस्त्रप्रविदीर्णदेहेर्नागेर्नगेन्द्रप्रतिभैर्निपत्य ।
 शिरःसरोजामरणाः कियन्त्यः कीलालकुल्या परिकल्पिता न ॥ १६ ॥
 इति प्रष्टुं समरोपरागेऽप्यरागवतीमजवेर्मरुद्भिः ।
 भीमज्जयन्तस्य विपक्षसैन्यैर्बलं बलिष्ठैः परितोऽप्यधूतम् ॥ १७ ॥
 ततः प्ररुद्धममदो मदान्धैर्भूपालवृन्दैरनुगम्यमानः ।
 जयन्तमुद्दिश्य विवृद्धकोषो विद्याधराभीशसुतः प्रतरत्ये ॥ १८ ॥
 तं वीक्ष्य विक्षोभकर वरेषा वरापनन्तं रभसादसद्यम् ।
 तदन्तरे बायुगतिनिरेन्द्र प्रत्यग्रहीदममरो रणेऽपि ॥ १९ ॥
 तयोरथोलम्बितभीमनादमुदारनागचनिरोटिताशम् ।
 तुरतनुष भरभमपच प्रग्यञ्जन अन्यमजायनौ ॥ २० ॥
 समुत्पल्लवजगज्जिनादैर्हैरावैरधमर्त्तजिह्वा ।
 मवीरकण्ठध्वनिमिथ विश्व विश्व तदा नादमय बभूव ॥ २१ ॥
 कश्चित्पवीर परिध्विषाश्चग्रहणमगन्विपुणैर्द्रवमाचमम् ।
 प्रयानु कामानपि देतु मेने पावपाववाहाचममाचमम् ॥ २२ ॥
 दमप्रतिद्रिष्टिप्राणवृत्ते शिरस्यो माधवकीर्णोऽन्य
 विपक्ष शिरस्यर्त्तमि देवनागरोह ॥ २३ ॥

प्रहारमूर्छोपविलुप्तसंज्ञं वरार्थिनी कंचिदुपेत्य वीरम् ।
 पुनः प्रवृत्तं प्रधनाय दृष्ट्वा जगाम लज्जां विधुरा सुरक्षी ॥ ६८ ॥
 आधोरणैस्तीव्ररूपः प्रयुक्ताः करैः प्रवीरान्करिणोऽभिगृह्य ।
 चक्रुः समाक्रम्य वपुः पदाम्यां शिरःसरोजैर्बलिमन्तकाय ॥ ६९ ॥
 रयाङ्गधीरध्वनिनादमुच्यद्गहारकूजत्करिकण्ठनादम् ।
 नृत्यत्कबन्धं समराङ्गणं तत्कृतान्तसंगीततुलं प्रपेदे ॥ ७० ॥
 गतेऽप्य दैवे प्रतिकूलभावं विद्याधराधीश्वरसूनुसैन्यम् ।
 कुलं द्विपानामिव सिंहनादादरातिशयोन्मथनाद्विशीर्णम् ॥ ७१ ॥
 ततः प्रहस्य प्रहतप्रवीरकपालमालाकुलितं रणाग्रम् ।
 रत्नाङ्गदं वायुगतिर्विधृत्य जयन्तपादान्तिकमानिनाय ॥ ७२ ॥
 निशम्य सूनोरपमानमुच्चैर्नभश्चरेन्द्रोऽप्यथ सान्द्रकोपः ।
 जनन्यसाध्यं रिपुमाकलय्य प्रचक्रमे ॥ स्वयमाहवाय ॥ ७३ ॥
 तस्मिन्समाक्रामति च प्रदोषे तमःसमूहेरिव भूरिसैन्यैः ।
 रणाङ्गणं पूर्वमहीधरं वा जयन्तशीतांगुरलंचकार ॥ ७४ ॥
 ततस्तयोः संप्रयुजे प्रकोपप्रकम्पमानाधरयोः क्षणेन ।
 दृष्ट्वाय दृष्टिर्वचसा च वाक्यं शम्भेण शस्त्रं युगपद्वह्नीः ॥ ७५ ॥
 विनेननुनिर्विवरं प्रवीरावबन्ध्यपातैरिषुभिस्तु तस्थौ ।
 नमोऽङ्गणं संगरदधिनीना शूराङ्गनाना जनिताभ्यसूयौ ॥ ७६ ॥
 घर्षैर्धनुं स्वह्नुशण्डिभल्लनाराचचक्रमसूयैः सरोपम् ।
 कुर्वाणयोः सगराङ्गं तीव्रं तयोर्न कश्चित्परभागमाप ॥ ७७ ॥
 स दुर्गन्धमेव मनोरवेषु समस्तशस्त्रेषु कञ्चीभवत्सु ।
 विद्याधरैन्द्रोऽप्रिविधाय दत्त मुमोच दिव्य द्विरदासमुधैः ॥ ७८ ॥
 रणाङ्गणे वैरिवगन्कराग्रैरुल्लासयन्त कलभामन्तोऽस्मान् ।
 निध्नमुः सगराङ्गमुष्माना स्वर्गं स्वन्देहेरिव दर्शयन्तः ॥ ७९ ॥
 शपथदन्तावकदन्तदग्गहविमग्निह्न वीक्ष्य जयन्तदेवः ।
 निशम्यवददृश्य पथाननाम् निगमर्त्त मघः ॥ ८० ॥

मृणालनालोपमया निमेषाद्भुजङ्गपूगे कवलीकृते तैः ।
 मुमोच गुञ्जामुखमेव कामं नमश्चरेन्द्रस्तिमिरास्त्रमुच्चैः ॥ ९४ ॥
 तमालतालीगवलालिनीलैर्नीलीरसेन स्रपितामिवोर्वीम् ।
 कुर्वद्विरुद्धतमथान्धकारैः कारानिकेतप्रतिमैः परेषाम् ॥ ९५ ॥
 निमीलिता लोचनचक्रवाले विहङ्गमानामनुजीविनां च ।
 ध्वान्तस्ततस्तत्परिपन्थिभूतं प्रच्योतनास्त्रं नृपतिर्मुमोच ॥ ९६ ॥
 ततः किरन्तः करजालमुच्चैर्धस्तेरयन्तो नयनाम्बुजानि ।
 विशोषयन्तः परवाहिनीं च प्रादुर्बभूवुस्तपनाः समन्तात् ॥ ९७ ॥
 निराकृते संतमसः प्रचारे स्वरांशुभिः स्वेचरचक्रवर्ती ।
 दिशश्चादीनतरामरीणां विधुंतुदार्ष्यं तरसा मुमोच ॥ ९८ ॥
 देहं विनाप्याश्रितविप्रहोमास्त्रमःस्वरूपा अपि तज्जितार्काः ।
 निकृत्तकण्ठा अपि चित्तमग्राः प्रससुरुच्चैरथ संहिकेयाः ॥ ९९ ॥
 स्वर्माणुभिर्मास्करचक्रवाले बलावलेपात्कवलीकृतेऽथ ।
 श्रेणीद्वयस्यापि भविष्युचक्री चक्रायुधास्त्रं तरसा मुमोच ॥ १०० ॥
 देहप्रभापीवरिताम्बरान्तास्तस्मादकस्मान्मुरविद्विषोऽथ ।
 निश्चक्रमुश्चक्रगदाकृपाणकोदण्डदण्डाघितबाहुदण्डाः ॥ १०१ ॥
 तेषां च तीव्राशुसितांशुरूपे विजृम्भिने लोचनचक्रवाले ।
 कृतापराधैरिव यत्तमोभिः पलायित हन्त किमथ चित्रम् ॥ १०२ ॥
 गतेषु दूर विधवाङ्गनाना लावण्यरूपेधिव निष्कलत्वम् ।
 अग्नेषु शस्त्रेषु च स्वचरन्द्रस्त्रपावनमो जगदे नृपेण ॥ १०३ ॥
 दहो महावीर विमुद्य लज्जा रणाश्रिवर्तस्व भव स्वराज्यम् ।
 किं नाम नारुण्यबलावलेपो भवन्तमचाप्युपरीकरोति ॥ १०४ ॥
 श्रुन्वेति कोशान्विनर्धनं गन्धर्वोऽप्याह योग्योऽस्मि न तेऽप्युनापि ।
 गम्योऽस्ति गोमायुगिणो कदाचिद्रुद्रोऽपि किं रे हरिणाधिराज ॥ १०५ ॥
 अस्मादिदं दुर्वचनं प्रवृत्तमिनीव गोपात्रिपुरान्तकास्त्रम् ।
 अमोघमग्ने नृपचक्रवर्ती मुमोच चिच्छेद च कण्ठपीठम् ॥ १०६ ॥

नयन्तविजयम् ।

अथ सुरपथवत्सादिव्यभेरीनिनाद-

द्विगुणितकलभृङ्गारावगर्भं नमस्तः ।

शिरसि सुरकराजप्रेरितं पुष्पवर्षं

न्यपतद्वचनिमर्तुर्महलोद्गारसारम् ॥ १०७ ॥

पुरमथ स्थनपुराभिधानं गगनचरैः परिवारितः प्रविश्य ।

त्यक्त निजपौरुषोपनीतामवनिपतिः खचराभिराजलक्ष्मीम् ॥ १०८ ॥

अनु विनयवामना नरेन्द्राः खचरपतेरनुजीविनः प्रणम्य ।

अवनिपरिवृष्टं किरीटकोटीपटितकराः शिरसा दधुस्तदाशास् ॥ १०९ ॥

विलेभे विषयान्सप्तस्तेषामपि महीपतिः ।

न नाम महतां सेवा भजते जातु बन्ध्यताम् ॥ ११० ॥

राज्याभिषेकमनुभूय नभधरेन्द्र-

सुतं निदेशगतमग्न निवेद्य यानम् ।

भीमान्म पायुगतिर्निहितोऽपिरुद्ध

सं राज्यमम्यरचराधिपतिः प्रनम्य ॥ १११ ॥

एति भेनाम्बरध्रीमदभयदेवाचार्यभिरचिते भीजयन्तविजयनाभि महापद्मे भीजाब्जादे

पायुधर्षणतो नाम वपुरंताः तर्गः ।

पञ्चदशः तर्गः ।

इत्थं सुस्थितः सूरिः भीजयन्त्यां समाययौ ।

निजै रराज यः शिष्ये, बल्यशास्त्रीष पतये ॥ १ ॥

मूर्तिमानिष यो धर्मः कुलशान्तेरिवामलम् ।

कृपावरेण्यपण्यस्त्रीलास्यलीलेकरहम् ॥ २ ॥

उपसीध तपस्तेजः सोमत्वं च परं दधन् ।

यो बभौ मिथिने गृह पुण्यदन्नदत्तेरिव ॥ ३ ॥

यः केवलावलोकनेन विरजे सशयन्तिरा ।

अष्टौर्दत्तनिमोऽपि तत्त्वार्थदिशुरांश्वलीः ।

जायते जनता त्रिष्व बन्ध मेदं विदमन् ॥ ४ ॥

[illegible]

वदन्तमपरस्येव मपुरां मनुसंपदम् ।
 नैव सर्वज्ञतां जातु गृह्णीते रमनेन्द्रियम् ॥ १९ ॥
 — जगदिसंदर्भगर्भसौभाग्यभूषणम् ।
 जगदीनिवादते धोत्रं सर्वज्ञतां नहि ॥ २० ॥
 रागरक्तस्त्रीविचित्रकुमुमोद्भवम् ।
 रम्यमेव नादते सर्वज्ञं प्राणमिन्द्रियम् ॥ २१ ॥
 उर्वशोऽस्तीति न ज्ञानं स्मृतानि स्पर्शनेन्द्रियम् ।
 बुद्धिन्यहमिवानहसमाहो जातु धीधनः ॥ २२ ॥
 प्रत्यक्षं पक्षधाम्येवं सुधासर्वज्ञसाधने ।
 तदतिष्ठाविधौ मानं जातु मानं च वृत्नति ॥ २३ ॥
 लिङ्गेन लिङ्गघते लिङ्गी साप्यधर्मयिभूषितः ।
 अविनाभावसंबन्धं संबन्धेन च नात्र तत् ॥ २४ ॥
 सर्ववित्तोपमानेन प्रमाणेनैव गृह्यते ।
 प्रवर्तते हि सादृश्यात्तद्गोचरयमोरिव ॥ २५ ॥
 परेषां नागमेनापि सर्ववित्ताप्यते युधैः ।
 अन्योन्याध्वयदोषो हि निर्विवादोऽत्र वादिनाम् ॥ २६ ॥
 नार्थापत्तिप्रमाणं च सर्वज्ञास्तत्त्वसिद्धये ।
 तत्र माप्या विनाभावभावो यत्रास्ति कश्चन ॥ २७ ॥
 प्रमाणपक्षकस्यैवं सर्वज्ञो नास्ति गोचरः ।
 तदभावप्रमाणेनावयस्तस्येति मन्यताम् ॥ २८ ॥
 अनुज्ञयः गुरोस्तस्य क्षुल्लको वादिसत्तयः ।
 प्रतिवादिबचोऽनुष दूषयामास वादिनः ॥ २९ ॥
 न सर्वज्ञः प्रसिद्धस्ते साप्यधर्मीह साधने ।
 अप्रसिद्धवित्तेष्यत्वं पक्षदोषः स्फुटस्ततः ॥ ३० ॥
 देवपुण्याववातिद्वहेतु-----द्विविधम् ।
 अन्युपमन्व इवामेवैव कुरहे त्वं न वदसि ॥ ३१ ॥

निजाकारेण साकारे तत्र नार्थावभासनम् ।
 प्रसज्येत पराकारदरिद्रं तच्चतो मतम् ॥ ५८ ॥
 अथार्थैरर्पिताकारे तत्र विश्वस्य शून्यता ।
 प्रसज्यते ततो ज्ञानं तत्र गोचरयत्त्वदः ॥ ५९ ॥
 अर्थः समर्पिताकारैरनन्तैस्तत्समाकुलम् ।
 सजातीयविजातीयभेदनिर्णायकं कथम् ॥ ६० ॥
 अत्रोच्यते त्वयोद्दिष्टा दोषा ज्ञाने हि कोऽपि न ।
 अर्धग्रहणरूपेण परिणामि हितं मतम् ॥ ६१ ॥
 ततोऽनन्तस्यभावत्वादनन्तार्थोपलम्भकम् ।
 ज्ञानं सिद्धमितः सिद्धिः सर्वज्ञस्येति मन्यताम् ॥ ६२ ॥
 निर्मिते मुनिना वादे निग्रहस्थानमागतः ।
 निर्भर्त्स्य मत्सरी राज्ञा स ततो निरकास्यत ॥ ६३ ॥
 प्रशशंस विशामीशस्तत्तत्त्वं वादिनं मुनिम् ।
 इत्थं प्रभावना जज्ञे त्वचोऽद्य जिनशासने ॥ ६४ ॥
 विकल्पजालकल्लोलैर्जल्पकल्लोलिनीपतौ ।
 पातालप्रणयिन्यत्र धीरभूतस्य वादिनः ॥ ६५ ॥
 मुनेऽद्य मौनमुद्रास्ये बैलक्ष्यं वास्य वादिनः ।
 ददे त्वयाददे बाहु जल्पकौशलजं यशः ॥ ६६ ॥
 अथ विद्याधरः कश्चिदवतीर्य विमानतः ।
 मुनिं नत्वा नृप चास्य व्यजिज्ञपदनिप्रियम् ॥ ६७ ॥
 योऽनजहे सुतस्तेऽसौ नेताद्यं सानुकूलया ।
 चक्रे देवतया राजकन्येशश्चक्रवर्त्यपि ॥ ६८ ॥
 सोऽयमायानि भूमीन्द्र प्रमाध्य जगतीमिदं ।
 जयन्तः स्वभुजभाष्यशीर्यनिर्मितशाश्वतः ॥ ६९ ॥
 मुरग्योत्रस्विनीग्योनः सुतं वारीव क्षीतश्रम् ।
 राज्ञोऽद्य तद्वचोऽशास्य साधं पुत्रविशोगमम् ॥

अभूदवीचिभिः ग्रातः सग्रेहं सुतवार्तया ।
 दिदृक्षुरशिष्यक्षुप्तं ततः स नमस्तले ॥ ७१ ॥
 आययौ स्वेचरभ्रेणिवचक्रवर्तिश्रियः प्रियः ।
 विमानैः पूरयन्नाशा मुद्रा च नयने पितुः ॥ ७२ ॥
 जिनेन्द्रमिव देवेन्द्रः समुचीर्य विमानतः ।
 नमश्चक्रे नमस्तर्हि श्रीजयन्तो गुरुं ततः ॥ ७३ ॥
 आश्चर्यं कपदैर्गुणैस्त्रिभुवने भ्राम्ययशःसौरभै-
 स्सैन्दूरम्युदयरसी.....सुकृतप्रागल्भ्यलम्बैर्भृशम् ।
 दिग्मात्रासु जयैश्च तस्य जनको नाराजि राजा तया
 स्थाप्यैः श्रीजिनधर्मकर्मभिरपि प्रीत्या गृहीतैर्यथा ॥ ७४ ॥
 पितुः स विद्यापरचक्रवर्ती सुधावक्त्रेण गुणी गुणेन ।
 तदा कुमारोऽपि मुदम्बुपूरैः समुद्रमुद्रां विमरांयभूव ॥ ७५ ॥
 मुखाढ्योकेः प्रौढप्रणयमुभयैस्तस्य सुगुरोः
 कृतार्थीकुर्वाणो नयननलिने भूषतिरयम् ।
 पद्मोरर्चां कृत्वा मणिमुकुटिदीप्तांगुलुमुपै-
 रलंघके शक्रानुज इव विभूत्या स सदनम् ॥ ७६ ॥
 सर्वत्र क्षितिमण्डले क्षितिष्वेवैः श्रीविक्रमश्चापते-
 रादेष्टेन विनिर्मिताद्भुततमा जनेन्द्रदम्बावलिः ।
 उन्मीलन्मणिकिङ्किणीकणमिषादारूपातुमभ्युपते
 यामादद्भुतपुण्यकीर्तिपटला कान्ता प्रभुत्वाद्यया ॥ ७७ ॥
 इति श्रेयाम्बरश्रीमदभयदेवाचार्यविरचिते जयन्तविजयनामि महाकाव्ये श्रीशारदे
 जनेन्द्रसम्पन्नप्रतिपत्तिवर्जने नाम पञ्चदश सर्गः ।

चोदयः सर्वम् ।

अन्यदा सदसि राज्ञस्तामनाद्देविणा सपदि संप्रवेशितः ।
 विक्रमक्षितिपतेः पुरः ॥ १ ॥

निजाकारेण साकारे तत्र नार्थावभासनम् ।
 प्रसज्येत पराकारदरिद्रं तन्नतो मतम् ॥ ९८ ॥
 अथार्थरपिताकारे तत्र विश्वस्य शून्यता ।
 प्रसज्येत ततो ज्ञानं तत्र गोचरयत्नदः ॥ ९९ ॥
 अर्थः समर्पिताकारैरनन्तैस्तत्समाकुलम् ।
 सजातीयविजातीयभेदनिर्ना(र्णा)यकं कथम् ॥ १० ॥
 अत्रोच्यते स्वयोद्दिष्टा दोषा ज्ञाने हि कोऽपि न ।
 अर्धप्रहरणरूपेण परिणामि हितं मतम् ॥ ११ ॥
 ततोऽनन्तस्यभावत्वादमन्तार्थोपलम्भकम् ।
 ज्ञानं सिद्धमितः सिद्धिः सर्वज्ञस्येति मन्मतम् ॥ १२ ॥
 निर्मिते मुनिना वादे निग्रहस्थानमागतः ।
 निर्मलस्य मत्सरी राज्ञा स ततो निरकास्वत ॥ १३ ॥
 प्रशंसस्य विशामीशस्तुतस्तं वादिनं मुनिम् ।
 इत्थं प्रभावना जज्ञे त्वष्टोऽद्य जिनशासने ॥ १४ ॥
 विकल्पजालकलोलैर्जल्पकलोलिनीपती ।
 पातालप्रणयिन्यत्र धीरभूतस्य वादिनः ॥ १५ ॥
 मुनेऽद्य मौनमुद्रास्ये वैलक्ष्यं वाम्य वादिनः ।
 ददे त्वयाददे बाधु जल्पकौशलजं यशः ॥ १६ ॥
 अध विद्याधरः कश्चिदवतीर्य विमानतः ।
 मुनिं नत्वा नृप चाम्य व्यजिज्ञपदतिप्रियम् ॥ १७ ॥
 योऽजगद्दे सुतस्तेऽसौ वैताद्व्य मानुकुलया ।
 चक्रे देवतया राजकन्येशश्चकवत्यपि ॥ १८ ॥
 सोऽयमायानि भूमीन्द्र प्रमाध्य जगतीमिह ।
 जयन्तः स्वभुजप्राप्यशार्यानिर्निजशाश्रवः ॥ १९ ॥
 सुरम्बोर्नाम्बिर्नाम्बोः स्तुतं वारीव शीतलम् ।
 राज्ञोऽद्य तद्वचोऽपास्य तापं पुत्रवियोगजम् ॥ २० ॥

अस्ति हास्तिनपुरं भवसुराम्नातिदूरभुवि देव विश्रुतम् ।
 येन दक्षिण[दि]गङ्गनामुस्ताम्भोरुहे तिलकचारुता दधे ॥ २ ॥
 चन्द्रकान्तमणिसान्द्रकान्तिभिर्यज्जिनेन्द्रसदनैर्मनोरमैः ।
 स्वं पुरीमिव हसत्यनुक्षणं गोत्रमिद्विहितनीतिसंपदम् ॥ ३ ॥
 यत्र वेदमुखरा द्विजातयः सप्तमीं भवनभूमिमाश्रिताः ।
 संवदन्ति निजवासनोद्धतं कुम्भजन्ममुनिना सहान्वहम् ॥ ४ ॥
 पालयत्यवनिपालमण्डलीभौलिलालितपदस्तदद्भुतम् ।
 वैरिसिंह इति वैरिमुन्दरीलोचनाञ्जमतमिस्रभास्करः ॥ ५ ॥
 स्फारपुष्करकदम्बचुम्बिता यस्य सङ्कलतिका कराम्बुजे ।
 युद्धनाशितहतावनीभृतानामवर्णवहिकाश्रियं दधे ॥ ६ ॥
 भाग्यसंपदिव पुष्पधन्वनः सृष्टिसारमिव पद्मजन्मनः ।
 तस्य देव कमलेव वारिधेरद्भुतास्ति रतिमुन्दरी सुता ॥ ७ ॥
 तत्स्वयंवरविधानकौतुकोत्साहदर्शनसमीहया नृपः ।
 रूपयौवनमदाभिमानिनः सर्वतः क्षितिपतीनजृहवत् ॥ ८ ॥
 किंतु सन्तु शतशः परे नृपा रूपसंपदधिकाभिमानिनः ।
 श्रीजयन्तमपहाय नापरस्तन्मनोन्तरधिकं विजृम्भते ॥ ९ ॥
 बाचमेवमवनीपुरदरः मुन्दरामथ निपीय सादनम् ।
 तत्क्षणं कृतयथोचितक्रिय गजदूतमवदत्प्रमोदत ॥ १० ॥
 इत्थमस्ति यदि दूत नूतनज्येष्ठमोहितमना महीपतिः ।
 श्रीजयन्तमवलम्बितकमं प्रेषयामि मममेव तत्त्वया ॥ ११ ॥
 समन्तेन निजगोत्रमन्त्रिणा वामरेऽभ्युदयशमिनि द्रुतम् ।
 श्रीजयन्तमथ म व्यसर्जयद्गृहसैन्यभरभङ्गुरावनिम् ॥ १२ ॥
 दुन्दुभिध्वनिभरेण रोदमी पृथग्नपरिमियाविस्तरः ।
 मोऽचलद्वलविमर्दरेणुभिर्दर्शयन्नहनि दर्शयामिनी ॥ १३ ॥
 अध्वनि प्रतिदिन म नूननैः कौतुकैस्तत्कालोचनाञ्चलः ।
 वासरे परिमिनैरपि द्रुतं प्राप हास्तिनपुरं नरेश्वरः ॥ १४ ॥

सं समागतमयेत्य पूरुषैर्वैरिसिंहनृपतिः प्रमोदतः ।
 संमुखं निसितसैन्यसंचयन्यञ्जितावनिततस्तदाचलत् ॥ १५ ॥
 उत्तदिष्टुददयो समन्ततस्तत्र तौ श्रितिवनी वितेनतुः ।
वितीमय मियः प्रयीयसा गौरवेण गुणरत्नरोहणी ॥ १६ ॥
 भूपतिस्तदनु भूरिमत्कृति श्रीनिमप्रतिमरूपसंपदम् ।
 श्रीमयन्तयुवराजनादरा[दा]निनाय निजमुदूर्जं पुरम् ॥ १७ ॥
 भूरि परंजरतीकरक्षणाजलान्छितविरः क्षिरोरुहः ।
 तत्र सावरनरेन्द्रदक्षिते वेदमनि सितमुखः स तस्थिवान् ॥ १८ ॥
 हर्षनिर्भरमहीचूदाहतातिष्पगुस्थितवपुः परि..... ।
दः ॥ १९ ॥
 वन्दिद्वन्द्वनेनिदेन घोषितः प्रातरेव कृतदेवतार्चनः ।
 तत्स्यमंदरविधानमीक्षितुं तज्जयादहन स मत्तापनम् ॥ २० ॥
 दिग्भूषणगणैः स भूपतिः कान्तिमकृतसकरकामुकैः ।
 [का]चन मियमवापदद्भुतां दाहतः प्रपममज्ञो यथा ॥ २१ ॥
 रूपमंपदनुरूपमण्डनाडम्बरादितमहागुत्तुहलः ।
 तत्स्यमंदरसमाह्वनामिलक्षोणिपालमयमभ्राद्वज्रम् ॥ २२ ॥
 तत्र विश्वरचनामनोहरं काचनोपबित्तमयमुखैः ।
 आलोह स नरेन्द्रदक्षितं तुङ्गभूषणमिवाशु केसरी ॥ २३ ॥
 बिम्पुरत्यथ ॥ दक्षिणेश्वरे पाणिपीडनविवानशंसिनि ।
 पूर्वभूषणतटीमिवार्यमा ह्रैमविष्टरमलंचकार च ॥ २४ ॥
 भूमृतः मदमि तस्य भूषणोद्गाविरयमुखुरेषु निश्चितः ।
 रूपमंपदपहस्त्रिता क्षणादाक्षितासामिव सेवनेच्छया ॥ २५ ॥
 ये पुग म्पुनरुद्ररूपभाराद्राजभिः मदसि भास्कगवितम् ।
 श्रीमपन्नयुवराज्यसंनिधौ ते दधुर्देनविधूषयेयनाम् ॥ २६ ॥
 तत्र पीमनिक्षेपु कौतुकोत्तानलोचनपुटेध्वजुक्षणम् ।
 मागधेषु निजमुद्विध्वितोदामकाव्यरचनामिषाविषु ॥ २७ ॥

उल्लसत्पुष्पगौरभे जनप्रागनर्गगविर्भा वरीगमि ।
 मूर्धनि प्रनिर्दं ॥ दुन्दुभिपानमोगमिनसङ्गनिम्नने ॥ २८ ॥
 गीनमङ्गलकुल्लोन्मुमे भृग्वीर्यानीकदम्बके ।
 शापितासननिवेशसङ्गतमीनिपु प्रितिरभूत्स्त्रियिपु ॥ २९ ॥
 सान्द्रचन्द्रकरगोदगम्बरा चारुनन्दननङ्गसंगता ।
 मूर्तिमत्पुदिनचक्रवारिजा मधुनीय कुनचक्रगान्धिनी ॥ ३० ॥
 अङ्गसंगनिविचित्रभूषणोद्रीर्णकान्तिरूनचक्रछाभुङ्गा ।
 लक्ष्मद्रुपयोधरोदुगा मेघकालकममेव जङ्गमा ॥ ३१ ॥
 शोणिविम्बकुचकुम्भगौरयान्माशु गच्छन्तु रमा रमातनम् ।
 दानमेदुरमनङ्गमालगं मन्थरां गतिमिवीव तन्वनी ॥ ३२ ॥
 चक्रभृत्करधृतम्बयंवरोद्दामदामनि निविष्टोन्ननाम् ।
 गन्धलुब्धमधुपाङ्गनाथ ... ध्वानमम्भरादिवादिशम् ॥ ३३ ॥
 कामिनीजननिसर्गसञ्जया लज्जया विनतचक्रवारिजा ।
 याम्छिन्नाभिनवमर्तृदायिनः कुर्वतीव नतिमङ्गवन्मनः ॥ ३४ ॥
 आविरास रसनागुणकणलिकटिणीनिकृत्बोधिनसरा ।
 वैरिसिंहनरनाथनन्दिनी नन्दिनी निम्बिभूषचञ्चुषाम् ॥ ३५ ॥
 (कुलकम्)

भासयत्युह सभा नभोऽङ्गणं ता जयन्तयुवराजभान्करे ।
 चेतसापि विजहुः क्षितीश्वरा वामरश्रियमिवाशुनारका ॥ ३६ ॥
 व्यालिलेख मुहुरङ्गिणा मही सा चर्कष भृशमशुद्धाखलम् ।
 श्रीजयन्तयुवराजदर्शने कारिता किमु न पुष्पधन्वनः ॥ ३७ ॥
 एतदीयवदनेन्दुदर्शनादुत्तरङ्गगुरुरागसागरा ।
 चेष्टितानि विदधुर्वसुंधराधीश्वराः सदसि ते सरोद्धनम् ॥ ३८ ॥
 प्राप्तेरेलमस्त्रिलेषु भूभुजां भूषणेषु निजहारमुज्ज्वलम् ।
 उन्नतेन हृदयेन सर्वतः कोऽप्यदर्शयदसर्वगर्वतः ॥ ३९ ॥

हन्ति पशुभिरपीषुभिः स्मरो मां तदेनमभिदन्मि हेल्या ।
 कोऽप्यमापत नृपः कृपाणिकावत्सुवत्गनमिनीव सूचयन् ॥ ४० ॥
 नागवत्तिदन्वीटिकामिषादह्नीरिष मुते विनिश्चिपन् ।
 कोऽप्यलक्ष्यत पतिवरेच्छया मन्मथस्य पुरतः क्षितीधरः ॥ ४१ ॥
 अह्नीयमनिर्दपणे महत्प्रेमनाभितिकं म्यमानयन् ।
 कोऽपि भूपदुहितुः समीहयेवाशरावलिमलीकमंगताम् ॥ ४२ ॥
 पादवं यत्नसि नाटयन्मुधा मीनलाञ्छनगुरोर्निरेक्षतः ।
 नय्यकाध्यरक्षनासु चानुरी कोऽप्यदर्शयदुदारदर्शनः ॥ ४३ ॥
 रोममाद्विषतमीक्षणाग्न्युजं कोऽप्यपत वमुधापुरंदरः ।
 पातुमेकसमर्थं नृपाद्गजारूपमंपदमृतच्छटा इव ॥ ४४ ॥
 कीर्तनं विदुषु मा सा कन्यका काट्टिणामपरभूभृतामिव ।
 अह्नीकिसलयेन कथन धोत्रसंपुटमिति व्यपण्टयत् ॥ ४५ ॥
 व्यालिलेख सदसि कमाह्नीपतवेन तपनीयविष्टरम् ।
 सत्र सुप्तमधिकं परिधमादोषयतिव सपञ्चनं पुरः ॥ ४६ ॥
 'मन्दिवृन्दनिनन्दं स संमदो संनिरुध्य मयुरोद्धतधनिः ।
 भूपतीन्विदितवर्गविक्रमान्येवभुक्तमवशादकीर्तयन् ॥ ४७ ॥
 शंभुशैलमभिमाननीलया वामपाणिकमले निधाय यः ।
 आनकाङ्क्ष किल दक्षिणे करे कर्तुमुद्यतः रावण बली ॥ ४८ ॥
 पुष्पलावमवदूय मल्लकानर्कयत्यममविक्रमे वमान् ।
 यत्र सद्गुणवर बिलोकयताकुल समभवतिलोचन ॥ ४९ ॥
 सं गुरामुरममाशरावण रावण राजपुरील्लविकमम् ।
 प्रेम्भर्तुरतिथि विनञ्चना येन रात्रिपदमत्ययं सिने ॥ ५० ॥
 मय्येव विचिन्तयता विष्णुमिनो वाम इत्यनपराधमस्तनः ।
 स-र्वे सतिष्ठन्ति एष पुर परव गुरामुद्धरैवम् ॥ ५१ ॥
 एतद्विषयनीयसावित्री नेत्रनीरजस्त्रिदशने ॥
 रापकन्दयपुरी निरग्नं इव हृत्पदं वरुणहोः बने ॥ ५२ ॥

तं निरूप्य नृपतिः पतिवरा किञ्चिद्विद्युत्पुटेन वभूवा ।
 सद्यः रागविमुक्तादिनिः.....व्युत्सर्गं कणिवन्निवृत्तान् ॥ ११ ॥
 शोणितरागमयायं पुनः स्मेरैस्तेरवममानगोचनम् ।
 वेदभूःपुनरदो वदीकृतान्मोकराजकमदर्शयद्भुम् ॥ १४ ॥
 यत्प्राप्तान्नोपनापितेः कौशिकैरिव जवाद्रातिभिः ।
 मागमाभ्यर्षिभ्यः भूभुनां कन्दरागुपरिकृष्टिणा विधितिः ॥ १५ ॥
 तैव चन्द्रमणि वेदनायकः सायकाम्बुशमितारिषारकः ।
 ध्वनि नेत्रेण यदि नेत्रहीनुकं तद्गुणापरिगवाभिर्वाति ॥ १६ ॥
 कपलनयि मृत्तिकमात्रेण तत्र सा सममरपरारम्भी ।
 देवपूजितभूमिर्न कानिनायने हि किमिवाय कौतुकम् ॥ १७ ॥
 समुद्रा गार्ग्य वेद तस्मिन्नात्मभान्यनृतेर्निनाय सा ।
 ह्रीःकानिच तद्वक्त्रेण पदमादयत्यङ्गुलक्षणम् ॥ १८ ॥
 मित्रपुत्रे रति वदीयायनृपः सन्तर्जितमद्वयसिद्धिपराः ।
 कल्पुर्निर्जितमर्शयिष्यन्ता इत्येतां तान् हि नेत्रमूर्ध्नि नृ ॥ १९ ॥
 इत्येतां तान् हि नेत्रमूर्ध्नि नृ ॥ २० ॥
 इत्येतां तान् हि नेत्रमूर्ध्नि नृ ॥ २१ ॥
 इत्येतां तान् हि नेत्रमूर्ध्नि नृ ॥ २२ ॥

जयन्तविजयम् ।

सार्गः] भारती वसति यत्नः.....वाग्भिः सुता ।
 जम्बू बाह्वर्धनस्य निर्मलं स्वं तयोर्भव शुभे तृतीयका ॥ ११ ॥
 तामनाद्वयतीमिहाधिकं सावितर्ष्य सुकुमारया गिरा ।
 जम्बूमुत्ततभुजं महीभुजं ख्यातकीर्तिः.....हुतम् ॥ १७ ॥
 शिथिले निशिनशसपट्टनमोच्छलच्छिरिशिसामिपेण यः ।
 संभ्रमाद्युपि जयप्रिया हरे व्यत्ययादिव यसानयांशुकम् ॥ १८ ॥
 भस्मसात्कृतमवेत्य मन्मथं मन्मथारिनयनोत्थतेजसा ।
 भूय एव तमिवाधिकद्युति यं व्यपद्य विधिरुद्रनावधिम् ॥ १९ ॥
 सोऽयमजानयने ककुब्जाये गुह्यतामदिपने करोति यः ।
 कन्यकुब्जावृषनिष्कर्मर्भरेणप्रहृष्टमोचरोऽस्तु ते ॥ ७० ॥
 शेषमस्य शिरभीय तःक्षणं पादपद्ममुदपातयन्..... ।
 गन्तुमन्तिक्रमसौ समुत्सुका धीजयन्तनृपतः समीक्षितम् ॥ ७१ ॥
 यानपास्य नृपतीन्पतिवरा सा जगाम गुरुकामविह्वलान् ।
 ते तपाज्जनपर्नयिलोचनेः श्यामतां दधुरियाक्षगोक्षिताः ॥ ७२ ॥
 सा विहाय नृपतीनयाजनि धीजयन्तमभि भूषतेः सुता ।
 माकिनोऽनुपमरूपसंपदः श्रीभुक्तुन्दमिव मन्यन्तेऽभ्युपेः ॥ ७३ ॥
 तत्र चित्रितजगत्प्रयाधिकं सानुरागमनसं विशद्वह्य ताम् ।
 वेप्रभृत्तदनु तापमुष्णैरभ्यधत्त मधुराशसमिति ॥ ७४ ॥
 यत्करेऽस्मिन्कुम्भगेदनोन्मुक्तमौक्तिकभरणे दन्तुरः ।
 मात्यभिः समिनि वीक्ष्य नश्यतः सत्त्वरा नुपदमन्निव द्विपः ॥ ७५ ॥
 विषप्रयज्यैकपुर्वया निर्जितः स्वभुजशौर्यचर्यया ।
 पुण्डलाख्यविबुधो मद्भोद्धतोऽप्याशु दाम्यमभजघदपतः ॥ ७६ ॥
 जैनजैप्रभुजशालिना प्रजा पातिनाभ्यधिकप्रदिवृद्धिभिः ।
 निन्दति ग्य गरुतामपि ध्रियं सोऽस्मि निप्रम इति शितीधरः ।
 समुत्स ससि स एव धोविनद्वेपि पद्मनिधर स्वतेजसा ।
 जलसजिज्जकुम्भैकभास्करः धीजयन्त इति तत्तनूद्भवः ॥ ७७ ॥

समं तया भूमिपनेस्तनुत्रया जयन्तभू(!)नतमपरिच्छदः मदः ।
कुतूहलोच्छालपुगंध्रिमहृष्टैर्महोत्सवं मोमजयत्तथाचलन् ॥ ९० ॥

अथ श्रिया हरिरमात्रि विराजनेऽथ
पाथोपतिः गुरतरह्वनीसनाथम् ।

देवी शिवा प्रणयिनं हरमथ लेभे
पुण्यायुषं रतिरयाप किम्पुनैव ॥ ९१ ॥

सफलतामधुनैव हि येषमः श्रममरोऽपि जगाम विदारयम्(!) ।
यदनुरूपवरेण समागमः समञ्जनि मितपङ्कजचक्षुषः ॥ ९२ ॥

पौराणामित्यमग्नये कर्णे कुर्वन्गिरः पथि ।
मन्दिरं महलोद्भासि सोऽथ प्राप मदीपनेः ॥ ९३ ॥

(त्रिभिर्दिशेषकम्)

हर्षोत्कर्षाद्भुतमुपयतः संगताभिर्वभूभिः
स्पर्द्धावन्धादधिकरचिरे कृत्यजाते कृतेऽथ ।

लभे सौम्यमहबलपुञ्जि स्थानुभावानुरूपं
तस्मिन्नुर्वीपनिदुहितरं पर्यजैषीजयन्तः ॥ ९४ ॥

ममोदनटनपुटत्पणपुगंध्रिहारावली-
गैलत्तरलमौक्तिकैः पथि चतुष्कमापूरयन् ।

ततोऽभिनवबलभामर्चनबलभः सादरं
हरि श्रियमिवानर्पतिञ्जनिकेतुपुषोरणम् ॥ ९५ ॥

अनुभवलनया सह भूषतिलदनु वैषयिकी धियमद्भुताम् ।
वर्तितपयान्दिबसाग्नितृदर्शनोत्सुकमना अपि तत्र निनाय त ॥ ९६ ॥
इति श्रेयसाधर्म्यदभवेत्तत्तदंशिरविने जयन्तविजयम् ।

एतदन्तर्गतम् ।

अथ श्रिया त्रिभिर्विजयन्तं श्रीमज्जयन्तो जगदेवही ।
महाहरोर दिवसा मदेन्द्र एवमेव सार्व मन्दिरमनेधम् ॥

सर्गः.....तः..... ।

..... ॥ २ ॥

.....केन प्रमदाकुलानां कर्णाभृतैर्वाग्मिगिरां विलामैः ।

श्रीवैरिसिंहेन विधीयमानयथोचिताचस्य दिनानि यान्ति ॥ १ ॥

परेचवि श्रीरतिमुन्दरीदे प्राणप्रियं विज्ञपयावभूव ।

उल्लासयन्ती दशनांशुजालैः सा मीनकेतोरिव वैजयन्ती ॥ ४ ॥

कस्माद्विमुच्यान्यनरेन्द्रवृन्दं त्वां तूर्णमेवावृण्वं सहेलम् ।

आद्यावलोक्येऽपि च तेऽवनीश दिवामणेरम्बुजिनीव जाता ॥ ५ ॥

विद्याधराणामधिपः स विद्यादेव्या मुखेनोत्तरयावभूव ।

प्रियप्रियालापमुधावसेका..... दिवाङ्गत्पुलकाङ्कुरश्रीः ॥ ६ ॥

उवाच सा पूर्वभवे भवस्य स्निग्धा भवानीव सधर्मिणीयम् ।

वभूव तेऽत्रापि तनोऽनुरागात्स्वम्यस्तमम्येति भवान्तरेऽपि ॥ ७ ॥

तथाहि यस्यां कुचकुम्भचक्षुर्नोत्पलास्येन्दुनितम्बविम्बैः ।

लैणं चकाशे चतुरङ्गसैन्यैरिवोत्त्वणैः पञ्चशरस्य राज्ञः ॥ ८ ॥

श्रीस्वस्तिमत्यां पुरि तत्र भूभृद्भूव वज्रायुधनामधेयः ।

हेलाहतानन्ननरेन्द्रकान्तानेनाम्बुमंवारितवारिराशिः ॥ ९ ॥

आसीच्च तत्रैव समुद्रतटः केनानदीष्णोऽपि सदा दरिद्रः ।

स्वपूर्वकर्मफुगिनानुमार्गं शुभाशुभ देहभृता फलं हि ॥ १० ॥

स कुन्तली कुन्तलभामि पक्षे दिने दिने चन्द्रिकया च चन्द्रः ।

संपूर्णभिक्षाविर्गं नदोर्ध्वं क्षीण मपत्न्या सह कान्तिमत्या ॥ ११ ॥

एकानपत्रेऽपि मृभिक्षगच्छे यद्वान्यतामाज्यपि तत्र लोके ।

मुदुर्लभा नम्य वभूव भिक्षा क मन्दभाग्यस्य समीहितं वा ॥ १२ ॥

गृहे गृहे तत्र मम मपत्न्या वभ्राम भिक्षामपि मुक्तमानः ।

दुष्पूरीभोदरपूरणाय प्राज्ञोऽपि दुष्कर्म करोति किं न ॥ १३ ॥

निरन्तरामद्यदुरन्तदु म्बदाग्निमुद्राज्वरजर्जिताङ्गौ ।

तौ दम्पती जीवितनिर्व्यपेक्षौ शैल समारोढुमथ प्रवृत्तौ ॥ १४ ॥

जयन्तविजयम् ।

० सर्गः]

तमालतालीवनरानिनीलः कालामिधूमः किल कौतुकीव ।
 यद्याजतः पूरितगेदसीको निर्गत्य भूभागमलंचकार ॥ १९ ॥
 तद्वत्तरङ्गैः सरितां प्रवाहेर्मही यदीया सतनं वक्रासि ।
 वामध्रुवानुषकुचम्पदीव स्फुरत्प्रभैर्मौक्तिकहारिहरैः ॥ २० ॥
 तस्मिन्तपस्वलय साधुरैस्त्रि न्यस्तार्कहर्षिर्विहितोर्ध्वबाहुः ।
 हस्ताबलम्याय शिवोन्मुखानां मवाम्बुषी पानमिवेव ताम्याम् ॥ २१ ॥
 महात्मनो दुष्करफारिणोऽस्य पादप्रणामः सनु शम्बलं नी ।
 प्रेत्य प्रयाणेऽस्तिवति दप्यनुसौ हृषं हृदमोलहि भावि भद्रम् ॥ २२ ॥
 श्रीमन्मुनिं तन्मिधुनं वयन्दे हर्षप्रफुल्लोदुपिताद्रयष्टिः ।
 सधर्मलाभेन ततः कृताशीरादृष्टा तत्र कृतोपयोगः ॥ २३ ॥
 मुक्ताफलं न्यस्तमिव स्वहस्ते ज्ञानेन निर्णीय तयोः स्वरूपम् ।
 आलापयद्भद्रं न भद्रमेतद्याण प्रदाणं युवयोरिहैवम् ॥ २४ ॥
 निन्द्य सुधैरात्मवधं विधत्ते कथं सुधीरप्यथमत्वधाम ।
 न चामुत किंचिदपैनि दुस्त व्याधिः कुपध्यादिव वरुते तु ॥ २५ ॥
 जलाञ्जलिं दिन्ममि चेज्जिज्ञाना दुष्कर्मणा दुस्वगतप्रदानाम् ।
 मर्माहिनार्थार्थयिक तदेक मृपाप्रदानं कुरु मिश्रयापि ॥ २६ ॥
 भर्द्वाचकार्गनं गुरुपदेन कल्पद्रुममेव कल युनुक्षु ।
 तन प्रमाणं कृतपुत्रपुर्वमनेया पुत्रस्त्वन्मिधुन प्रतप्य ॥ २७ ॥
 प्रायेण विद्वज्जनमण्डलीव समन्ततो निर्वृत्ता तनोति ।
 या व्रक्षशापप्रतनोर्बोर्बोवनाहता न्यदप्यद्रुमापि ॥ २८ ॥
 यादोर्बिम्बेतिव वाग्मिर्गोशया प्रापदस्मिन्त ॥ २९ ॥
 दुर्लभ्यताया गतेनभनभ्या मोन टन नान ॥ ३० ॥
 नौ प्राणमोऽदृष्टामनन्दा त ॥ ३१ ॥
 मन्त्राद्वल्गु गानपि ता विन्द ॥ ३२ ॥
 यन्मन्त्रमाणा मिधुन कवाक त ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥

दुःस्थामवस्थामपि जग्मिवांसौ कृच्छ्रासभिद्रामभिमोक्षुकामौ ।
 तौ दम्पती तत्र जज्ञाशयान्ते स्थानं ततः शीतलमाश्रयेताम् ॥ २८ ॥
 मासोपवासादितपोविशेषैस्त्वगस्थिशेषाङ्गमनङ्गरूपम् ।
 तस्मिन्पुरे पारणकाय यान्तं तौ दृष्टवन्तौ मुहुती मुनीन्द्रम् ॥ २९ ॥
 मुदुर्लभं सर्वरसप्रदास्यं त्रिलङ्घनान्ते ददनमृदन्नम् ।
 मुनेस्तदा सर्वमस्त्वर्वाभावो किं दुष्करं धर्मघनस्पृहां हि ॥ ३० ॥
 तद्दानतस्तौ परमप्रकर्षप्रमोदपीयूषविशेषपानैः ।
 अवेदनाज्ञौ स तृपः क्षुब्धोऽपि मुक्तं शिवस्येव तदान्वभूताम् ॥ ३१ ॥
 राजन्समागत्य सुरः मुदृष्टिर्मुनीन्द्रमक्षयाय तयोरुपान्ते ।
 विद्युत्प्रभामामुरकायकान्तिविद्युत्प्रभाख्योऽभिदधे स्मितास्या ॥ ३२ ॥
 अहो महादानमिदं तवाभूच्छ्रीमन्मुनेस्त्रीश्रतपोऽवसाने ।
 महाद्रुमस्येव घनाघनाम्भः मंभारवृष्टिः शुचितापशेषे ॥ ३३ ॥
 यदुष्करं दुष्करकारिणेऽस्मै विश्राणनं त्वत्कृपद्वयेन ।
 सुपात्रदानानुगुणेन तेन त्वयि प्रमत्तोऽस्मि समुद्रदत्त ॥ ३४ ॥
 विधेहि वाग्गोचरमंघरिण्युः स्ववान्छित्तं तद्विदधामि येन ।
 एवं हि मे नृत्यतु दानधर्मानुमोदनालक्षणपुष्पलक्ष्मीः ॥ ३५ ॥
 कृताञ्जलिर्बोधय ममभ्रमस्त व्यजिज्ञप्सोऽपि विनम्रमौलिः ।
 मुदुर्लभं श्रीजितशामनं यत्तेभ्य मया तत्किमिनोऽर्धनीयम् ॥ ३६ ॥
 तथापि मा धार्मिकबन्धनानां प्रभावर्माभाग्यनरङ्गितानाम् ।
 प्रमादवाक्यं भवता सुगं मन्मन्त्रके यानु किरीटसख्यम् ॥ ३७ ॥
 जिनेन्द्रधर्मस्य समुन्नतानां सार्वत्रिकीणां परभागभाजाम् ।
 सदेहलोकेऽपि भवप्रमादार्जितबन्धनं म्यामिति मेऽमिलापः ॥ ३८ ॥
 ततः सुरो चिन्तयदस्य पुण्यं प्राञ्च्येन्द्रेण स्म शुभाशयोऽयम् ।
 जागर्ति ॥ मिद्विमुखोत्तर्गयं नगमगार्धाश्वरमपदेऽपि ॥ ३९ ॥
 संपत्स्यते ते स्वयमेव पुण्यैस्त्रिविष्टपार्माष्टकं स्मद्विष्टम् ।
 साहाय्यमात्रं त्विदं मन्त्रभावस्त प्रत्यवार्ताञ्जितं प्रदृष्टः ॥ ४० ॥

विभक्त्यदभ्रां गुरपद्यलक्ष्मीं सौधे समस्तद्रुतवस्तुभाभि ।
 रूपधिया प्रीणितनेत्रया च चक्रे स तौ स्वर्गिभुनायमानी ॥ ४१ ॥
 ततो विमाने किरणैर्मणीनां दिवामणोविभ्रममादधाने ।
 निवेद्य दिग्द्विविधोपरम्ये स श्रीपुरोद्यानमवापयसी ॥ ४२ ॥
 तदाम्य भूमन्तरि कालधर्मः कोटीकृते देववशादगुत्रे ।
 समाकुले राजकुले गमन्तादस्संगने भानुमनीव चक्रे ॥ ४३ ॥
 पुण्डाकलोकेन विपुण्ड्यमाने गृहे गृहे पीरजनस्य विते ।
 नीराजराज्यमहणाभेदेण डोढौक्यमानेऽपरराजलोके ॥ ४४ ॥
 निपीयमाने च धने धरायां सर्वत्र वित्तः सर्जित वैवने च ।
 राजानमैच्छज्जनता तदानीमुपसक्तानामुपसृजितहेतुम् ॥ ४५ ॥ (विशेषकम्)
 उपद्रव सर्वमपात्य देवः पयोधरस्येव पयो दद्यामिम् ।
 भद्रार्चयामास सतः पुनार् राज्योचितं रामसमागदां नः ॥ ४६ ॥
 अनेन गाधेन सनाधस्तां नः भीमाकुमारेण विभो विपदि ।
 गुरोधरेणैव विभिः गुराणां सैव्यजपीन् स नमस्विष्टरोभिः ॥ ४७ ॥
 गुदाभिविस्तोऽथ स तेन तत्र रराज राजा शरदीव ह्यः ।
 शरय प्रतापः प्रनिषन्धिकान्ताकपोलपञ्चाङ्गुरोपणोऽभुम् ॥ ४८ ॥
 गुपर्वणा पर्वणि तत्र दत्तभीराजसिंहापरनामधेयः ।
 शासनपगुरुयैरथ न प्रणेते वृधुपभाषो जयराजपुर्वम् ॥ ४९ ॥
 तूर्यत्रयं तत्र गुराङ्गनानामपुर्वरूप वसभावरम्भम् ।
 राज्योत्सवेऽभूत्तदोषविध प्रमोदगुदाहितकैव ६० ॥ ५० ॥
 एकातपसं विदधे स्वराज्यं स पदपुम्भो जिनराजः च ।
 दिव्यपभावात्प्रमदित्यु किं न विवर्तयन्त्येव नः ॥ ५१ ॥
 यदमुतं विचन देहमात्रा यद्वर्तन यद्विदुः प्रमोदः ।
 यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः ॥ ५२ ॥
 यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः ॥ ५३ ॥
 यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः ॥ ५४ ॥
 यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः ॥ ५५ ॥
 यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः ॥ ५६ ॥
 यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः ॥ ५७ ॥
 यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः ॥ ५८ ॥
 यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः ॥ ५९ ॥
 यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः यद्विदुः प्रमोदः ॥ ६० ॥

इति प्रमोदामृतवीचिमज्जन्मनाः सुरेन्द्रप्रतिमः स देवः ।
 विद्युत्प्रभः क्षमापमृतमुखा च वाचस्तेरपि प्रीतिकरैर्वचोभिः(?) ॥१४॥
 धर्मैर्गुणैस्ते हृदयं मदीयं बलीकृतं गौरयन्नेव नमैः ।
 नरेन्द्र शार्दूलममूलचूलमंसारवृक्षतयवद्वक्त्रैः ॥ १५ ॥
 सद्भावभाजा विनयेन भक्त्या संदानिनात्मेव न गन्तुमीशः ।
 तत्रापि यद्यप्यमरेन्द्रपुर्या तथापि मामुत्कृष्टयोनिवत्तु ॥ १६ ॥
 सम्यग्दृशा देव शिरोमणिम्व्यं स्वयं सुरेन्द्रेण निवृद्धमख्यः ।
 अन्वप्रहीर्मापि सादृशं यत्कोकोत्तरं ते चरितं यदीश ॥ १७ ॥
 स्तुतेति तं भक्तिमरावनम्रः संपूज्य पूज्यं विद्वितोपकारम् ।
 स प्रार्थयामास दृशोः सदान्मु त्वद्दर्शनानन्दमयोत्तमवो मे ॥ १८ ॥

तदनु तदनु रागेणान्तरङ्गीकृतात्मा
 शुचि यशमि चरित्रे राजसिंहस्य देव ।
 सुरपरिवृढबन्धुर्विस्मयन्नेनेवं
 जगदपि विदधानः स्वश्रिया स्वर्जगाम ॥ १९ ॥

अथ सकलधराया मण्डनात् मराज्यं
सुकृतज्ञः कर्मण निद्विवध्वाः ।
 त्रिभुवनमपि कीर्तेर्लास्यन्तीलैकगङ्गां
 गुणितु निपुणदान श्रीनिदान चकार ॥ २० ॥
 राज्ये निवेदय ननयं समये जितारि
 राजा तया मृगदशा मत्र कान्तिमत्या ।
 कोटि....समधिपुत्र च भावनाया
 दिव्यं विमानमिव स विद्विज जगाम ॥ २१ ॥

वृन्दैरप्सरसां विलम्ब विनमन्व सद्गच्छामणि-
 श्रेणीषु प्रनिविम्बचुम्बिचरणा भुक्त्वेन्द्रराज्यं चिरम् ।
 क्षोणीमण्डलपालनाय कम्पितेकादिवावानर
 स त्वं विक्रममिदृभृपतिकुले धीमज्जयन्तो नृपः ॥ २२ ॥

प्रथितलटभरूपान्तःपुरीचकवाले

मुलितः—लिकलक्ष्म्याः कान्तिमत्स्याथ जीवः ।

अजनि स मुनिदानादिन्द्रसामानिकधी-

सादनु नृपतिपुत्री प्रेयसी ते च भूप ॥ ११ ॥

विषादेवीनिजगतिभुवा तत्र आतिरुरेण

अक्ते हस्तामलकतुलया पूर्वजन्मस्वरूपे ।

शुद्धे पक्षे शशिममुदयेनाम्बुराशेरिवाम्भः-

सस्य प्रेमानपि विधुनस्थाप विलारंमाप ॥ १२ ॥

इतः प्रत्यक्षं ते चरितमुदितभीपरिकरं

परं किं किं भ्रूयोऽपरनृपयशःकैरवरवे ।

इत्वं विषादेवी निगदितवती तेन महिता

विद्युष्ठा दृष्टा सा हुतमथ तिरोऽभूत्तडिदिव ॥ १३ ॥

इति श्वेताम्बरधीमदभयदेवाचार्यविरचिते अयन्तविजयनामि महाकाव्ये

श्रीशारदादेव नरेन्द्रपूर्वभार्याजनो नाम नामदशः सर्गः ।

अष्टादशः सर्गः ।

अथ निरन्तरया रतिमुन्दरीमुस्तमुषाकरचन्द्रिकपाशितः ।

अपि समागतमुष्णदानं नृपः शशिरकालविषाकलयसदा ॥ १ ॥

यदभिसंगमतः सन्तु मिश्रतोऽप्युदयने परितापभरो भुवि ।

उपद्रवादिव वीरुषिदारुणः किमु निदापक्रवुः स न दुर्जनः ॥ २ ॥

अकृत मृष्टिममुष्य सरस्वती मुविरशोषकृतोऽपि फतोरिषिः ।

भुवि पुगणपुमानिति मन्दधीरसि कलङ्कपदं स तनोऽजनि ॥ ३ ॥

दिनकरः करदण्डनिपातनैर्विजगता परिण परिनापदः ।

तदपि पङ्कजिनीपभृतायने मियतमासु न वो हि मृदुर्यतः ॥ ४ ॥

पथिषु पान्थजनस्य चरेणवस्थापननापयन - नम्यं पथा । (!)

स्फुरितवद्विक्रमैरिव वपिणः सनतगाभ्रनिनान्नमरुदुदाः ॥ ५ ॥

महुनृपेव रमारसपननमारजिरेष महाभरदुर्वह ।

अभवदस्य रथाधगतिः सनैर्धन्यमनो दिनश्रद्धिदायन ॥ ६ ॥

सरसचन्दनपद्मविलेपनैः सुपनसारपरागतरङ्गितैः ।
 शिशिरतादिगुणैः स्विभिः(?)रञ्चितैः सततगैः सुरतक्रमहारिभिः ॥ ७ ॥
 घननिभैः कदलीदलमण्डपैः सरविवोधनबन्धुरपण्डितैः ।
 विमलमौक्तिकमूषणमूषया तुहिनरदिमरुवाच जलार्द्रया ॥ ८ ॥
 हिमरुचे रुचिरैः करकोरकैरुपवनैर्मधुघौतधरातलैः ।
 सितसरोजरजःसुरभीमवन्न.....पयस्सु रयस्सु वमज्जनैः ॥ ९ ॥
 अभिमतैः शिशिरैरपरैरपि सरनरेन्द्ररसाढ्यरसायनैः ।
 जगति भोगिजनेन पुरस्कृतैर्लघुनिदायक्रतुः परिभूयते ॥ १० ॥
 (चतुर्भिः कलापकम्)
 सरसकेलिमिथाङ्गनिपीडनैर्दृढमनङ्गमुसैः खलु वञ्चयते ।
 यदिह भोगिजने घनधर्मतस्तदिहमुग्रक्रनोः खलु बलिगतम् ॥ ११ ॥
 व्यरचि यो मृगलोचनया प्रपा सुरभिकुम्भजलेन युवा तृषः ।
 लवणिमामृतनिर्भरपानतोऽजनि स तत्कुचयोस्तृप्तितोऽद्भुतम् ॥ १२ ॥
 गिरिदवानलदग्धघनोद्भवं भ्रमति मल्लसितं विततीकृतम् ।
 जगति बन्दिजनैरिव वायुभिर्यश इवोष्ण क्रतोरवनीपतेः ॥ १३ ॥
 खररुचे रुचिभिः परितापिनैः प्रकुपितैर्गिव मण्डलमादधे ।
 अनिलतो विततैर्दिवरेणुभिः कञ्चिन्पाकपलाशदलोपमम् ॥ १४ ॥
 न परमुग्रमयं रतिमुन्दरी प्रियतमः महने निजशासनात् ।
 इति भयादिव कम्पितमानमम्बरितमुग्रक्रतुः प्रपलायत ॥ १५ ॥
 जय जयोन्मुखमङ्गलपाठकरिव कलापिकुर्ल कलनादिभिः ।
 घनपनाघनघोषमिषेण च प्रमृमर्जयदुन्दुभिनि स्वनैः ॥ १६ ॥
 जलदमध्यचलत्रिंशद्दण्डिकावनिमिषाद्यमरश्च चलाचले ।
 स्फुटशिलभिन्ननातपवार्षर्भुवि नपात्ययभूभृदवानरन् ॥ १७ ॥
 विननुते भुवनाद्भुतवंभव न्वामिव किन्तु मुखे मलिनत्वमभूत्(?) ।
 अयमिति प्रियमुक्तवती मनी ममभवदनये रतिमुन्दरी ॥ १८ ॥
 मिधुनैर्नैववारिदवायुना पुनर्द्विनेरमृतोमिविवर्षिणा ।
 अय मिधः परिरम्भमुर्मन्मदा नवमिवाक्रियते सरशासनम् ॥ १९ ॥

जलदकालनृपस्य घनो मटः परिलसत्तरवारिममुद्भटः ।

तडितमुप्रकृतो स्म दिदृक्षया क्षिपति दृष्टिमिवातिरुषां नृणाम् ॥ २० ॥

भृतनयस्तलवारिदृष्टिभिर्नयनमोर्दुतमपितकौजुक्कः ।

विलसतां सह बलमया भृशं भवति चारिमुचां समयः प्रियः ॥ २१ ॥

भुवनमप्यमृतेन पयोधरः मुग्धयति महतातपवेशतः ।

विरहिणीर्ददति स्मरवहिना पुनरहो चरितं विविधं विधेः ॥ २२ ॥

कवलितं सशरं किल तेजसं पटलमुत्खणमुप्रकृतोरिव ।

पवनबलिनदीसुदवानलप्रक्षमनच्छलतो घनवारिमिः ॥ २३ ॥

जलदवारिकणैः परिभुम्बितं नवकदम्बमुदधितकेसरम् ।

अनुकरोति विलासिनमुच्चकैः पुलकितं दयितापरिरम्भणैः ॥ २४ ॥

गिरिधिरःपरिपातितरङ्गिणीतरलतुह्यतरङ्गपयःप्लवः ।

प्रिजगतामुपकारितया समप्रश इव प्रतिमाति पयोमुखः ॥ २५ ॥

जगविलाममयेऽपि मनसिनी स्फुरितपानविसृण्डनपण्डिते ।

नयधने बहुमानपरम्परा निशमभूदुपकारिणि कामिनाम् ॥ २६ ॥

स्मितवती सुटजैः स्फुटकेतकीधृतिमिरिद्वकटाक्षपरम्परा ।

घनविभूतिरियं जगतीतले ललति रञ्जितकामनरेश्वर ॥ २७ ॥

रुचिरता चिनुते स्म परां घनः किञ्चलपुष्पफलैश्च वनधियाम् ।

मृगदृशामिद यौवनमुज्जत स्मरविलासकुलैरिव विभ्रमैः ॥ २८ ॥

रविमवेत्य निदाघमिवापरं जगदर्कनुदमम्बुधरं कुधा ।

वमुविलाममशाम्य विनिर्ममे कवलितान्धिलमण्डलमुखकैः ॥ २९ ॥

अगदुषद्रवणेषु सहायता विदधतीमप्रतोरहिमाशुना ।

मिलति दशदिनेष्वरिणा ततः.....रन्नि गिलितस्तनयिबुना(?) ॥ ३० ॥

रुचिरकाञ्चनचित्रमणिप्रभा बलयपल्लवमृन्मुकुटधियम् ।

दपदिवेन्द्रशरासनमण्डल घनक्रनो नृपतेः प्रविराजते ॥ ३१ ॥

सम.....वर्षणतः सफलीभवत्पुपिवज्रो.....दशां दशाम् ।

परिषयादिव चारिमुचां जयः शुचिमरीचिमरीचिनिमो जयी ॥ ३२ ॥

प्रतितसर्वजनीनसमुन्नतौ विगलितायुषि वारिदभूभुजि ।
 अथ जयन्तनरेन्द्रमुपाययौ स्मरद्वरैर्विधुरेव शरद्वधूः ॥ ३३ ॥
 कुसुमसायकनायकपत्तनप्रतिनिधिं स च सौघमधिष्ठितः ।
 प्रणयिनीमथ कर्णरसायनं वचनमेवमुवाच महीपतिः ॥ ३४ ॥
 प्रियतमे रतिसुन्दरि निश्चितं शरदियं तव याति सदृक्षताम् ।
 अपकलङ्कशशाङ्कमुत्सी भवेद्यदि सदा स्मिनकैरवलोचना ॥ ३५ ॥
 इह मरालकुलं कमलाकरे सरभम रमते कलकूजितम् ।
 विशदपक्षवतां गुणिसंगमः कलयतीष्टतरेषु धुरीणताम् ॥ ३६ ॥
 जलदयन्धनमुक्तिमहे विधोः क्षपयितुर्जलधेरिव बीचितः ।
 पतितमुज्ज्वलमौक्तिकमण्डलं स्फुरति तारकचक्रमिपादिव ॥ ३७ ॥
 जगति पङ्कमकारि मम द्विषा जलभृता सरितश्च विवर्धिता ।
 इति रूपेव रविलदशोपयत्प्रविदधेति तनूयन्ना हिताः ॥ ३८ ॥
 अहनि तापमघच परं रविर्घनपनां च शशी निशि चन्द्रिकाम् ।
 शरद इष्टतरावधिकारिणाविव निदेशवशात्कुरुनस्तथा ॥ ३९ ॥
 दिनकरस्य करैः परिपाकतो जलमशेषजलाशयमगतम् ।
 सरसतां शरदि प्रनिपद्यते निशि शशिशुतिभिः शशिकान्तिभिः ॥ ४० ॥
 मदमरोच्छलनेन निरङ्कुशाः प्रबलदर्पभरादिह कुञ्जराः ।
 तत्करोन्ममैर्गलगानिभिर्विदधतीव सुरद्विपनर्जनम् ॥ ४१ ॥
 कविनुषामपि कान्तरसात्मनां विदधने सरिता नटपादनम् ।
 इह वृषाः शितशृङ्गशिख्यायुधैः क खलु दुर्मेदिनामुचितजना ॥ ४२ ॥
 कलमशाल्विवनं नवगोपिका मृगदन्तः पश्यान्ति मृगादिन ।
 कलरवैर्मृगाश्रवमगमे कुसुममायकमायकपातनः ॥ ४३ ॥
 विलमदङ्कुरमत्युत्काशिता शरदि हृष्यरमथुनिविधुना ।
 अलिङ्गजानदन्तावतिवृन्ताः प्रियतमा इव भान्ति भुवीश्वरः ॥ ४४ ॥
 मृगदन्ता कलमशाल्वे निशि प्रमग्नीह जगन्मुदमायया ।
 मृगवियोगमिषा मृगशृङ्गान् पुनरनुदनिपाङ्क्यगुर्भुवनम् ॥ ४५ ॥

जगति राजसि रक्षय मण्डलैर्धनसमृद्धिबलैश्च विभूषितः ।
इति जयन्तनृपः सुभगैर्गुणैर्द्वन्द्वदा शरदा समुपासत ॥ ४६ ॥
नृपमुताक्षिनिपाधिरयोस्तयोरतिरनिमिययोनैवयोरिव ।
सरगकान्तकुतूहलकेलयेऽजनि शरत्समयः समयोऽधिया ॥ ४७ ॥
कतिपयेषु दिनेषु गतेष्वथ स्वपिनरोदितधीः परमार्दती ।
जिनमते प्रतिबोधयति सा सा स्मितमरोजमुत्थी नृपनन्दिनी ॥ ४८ ॥
॥ परिपाकविवेकभराङ्कुरमतिमरोमसिने नरपुंगवम् ।
समयलोक्य मराज्जरजर्जरं नृपतिरेषमधिन्नयनेक्षदा ॥ ४९ ॥
वपुरिदं प्रभवं सुसमाधनं तदपि रोगमरादिभिरास्त्रम् ।
किमिह मिष्टफलं प्रभवं वनं वनजवह्निदिशताभिरगहुरम् ॥ ५० ॥
सारसमाकुलपङ्कजलोचना ललितलोचनचक्षुलमद्भिनाम् ।
प्रथितमायुरपैति च यौवनं सारणितापितपुण्ड्रलधियम् ॥ ५१ ॥
लवणिमा मुरकार्मुकसोदरः सुभगता मु गता वक्रजा रुचाम् ।
अतुलरूपपलायवि देदिनां समदसिन्पुरकर्णचलाचलम् ॥ ५२ ॥
नववधूमियसंगमसंभ्रमस्तनतटीतलहारलतातुलम् ।
जगति राजसमन्वेषपराधराधिपतिरोगणिलालिनशासनम् ॥ ५३ ॥
स्फुरितकोपफणीन्द्रफणावलीतलनिवासगति भजतामिव ।
विषयसेवनमुक्तिगुप्तेषुवा सुखविवादिषु दुर्गन्धितो भयम् ॥ ५४ ॥
भयति शारदनीन्दसोदर सकलमेव भवप्रभव सुखम् ।
परिणती विमल गणुः गुप्ते विषयगोत्रिव वक्रजन नृणाम् ॥ ५५ ॥
प्रिभुवनेष्वपि नित्यमनित्यताकथावन नित्येव मृत्यु रोजति ।
तदीयलम्बमनन्तमनाशन नृपसदर्थं वर मयदादये ॥ ५६ ॥
क्षिणीवाधूचय विषयार्थाभूस्त्रिभुवनत्रयमर्द्धं पराजितः ।
मम गुणवतिरिव विद्वन्वन मलयभूरसनस्य सुनोऽपुना ॥ ५७ ॥
निजपुण्यगतशत्रुसहर्षेण भुवस्तुल्य दग्धमस्तिन्दरम् ।
इति विचिन्त्य विर मदिमज्जरीर्निगतास्तनं जगतेऽथ सा ॥ ५८ ॥

अभिपिपेच जयन्तनरेश्वरं नमधिराज्यगुदारमहेन नः ।
 कनककुम्भमुसोच्छलिनाम्बुभिः पुरजनोऽप्यनुगममुत्तारसैः ॥ १९ ॥
 ॥ विनसद्गुणदाम्बुजपूजनं प्रमुदिताधि च दानमनेकभा ।
 क्षितिभृतां मतराज्यपरिमहे यदुचितं तदशेषमनीकरत् ॥ २० ॥
 सह जयन्तनृपेण स हास्तिनापुरपतिर्गुरुमेत्य नित्य ॥
 शिरसि मौलिमिवाञ्जलिना परं विरचयन्नतिधर्ममयागत ॥ २१ ॥
 सानन्दं गुरुणा ततः करनसज्योतिःप्रवाहाम्बुना
 राज्ञस्तस्य विनिर्मिते प्रतमद्वाराज्याभिषेकक्रमे ।
 तत्रासौ मुमुदे शुचौ च सुचिरं श्रीमज्जयन्तः पुन-
 स्तत्त्वज्ञोऽपि विमुष्मतीष्टविरहे धिक्मोहलीलायितम् ॥ २२ ॥
 चक्रेऽथ बन्धुरवचः किरणैस्तदीयं
 स्वान्ताम्बुजं विगतशो.....विकोचमुद्रम् ।
 सूरिर्दिवाकर इति प्रथितो गुणेन
 नाम्ना च चित्रमभृतं क्षरतीक्षणेपु ॥ २३ ॥
 सौरास्यः श्रीविलासः सुचिरमथ गुरोः पादपद्मेरुद्धानां
 प्रीत्योपास्ति विधाय प्रणतिमपि मुनेस्तस्य भूवल्लभस्य ।
 पीयूषस्यैव वृष्टिं निजमुकृतयशःशास्त्रिनस्तन्मिपेण
 क्षोणीनाथ प्रकाण्डः क्षितिपगृहमगात्स श्रियां डम्बरेण ॥ २४ ॥
 चूडारत्नायमानः समजनि महता यः क्षमापालकानां
 विश्वश्लाघ्याधरेप(स्व)श्ररणगुणगणैर्धर्मलीलावलेन ।
 जित्वा मोहं ससैन्यं त्रिभुवनजयिनं केवलज्ञानलक्ष्मीं
 लब्ध्वा श्रीमन्मुनीन्द्रो रमयति हृदये वरिसिंहाभिधानः ॥ २५ ॥
 सार्धं करैः शूर इवाथ सूरिः स केवली केवलिमुख्यशिक्षैः ।
 कदाचिदन्यत्र पुरे प्रतस्थे भव्यारविन्दप्रतिबोधनाय ॥ २६ ॥
 तदनु तमनुगम्य श्रीमुनीन्द्र नरेन्द्रो
 मुदकलयदसन्द(ः) साश्रुनेत्रोऽभिवन्द्य ।

तमपि गुरुरभाशीर्वाददानेन कामं

अदधदमृतपूरेणेव निष्पापतापम् ॥ १७ ॥

निर्व्याजसरकेलिनिर्भररसे प्रोज्झ्यमानेऽनिशं

सोत्कम्पा रतिमुन्दरी प्रणयिनी जज्ञे स्फुरत्साध्वसा ।

उन्मीलद्वनकण्टका च परितः क्षोणी तु नो जातुवि-

चस्तिष्ठासति राज्यमूर्जितनये श्रीमज्जयन्ते नृपे ॥ १८ ॥

इति श्वेताम्बरधीमदमयदेवाचारंघिरचिते जयन्तविजयनाम्नि महाकाव्ये

श्रीराष्टादशे ऋतुवधवर्णनो नामाष्टादशः सर्गः ।

एवमेतद्विज्ञातः सर्गः ।

अघान्यदाध्यामु सभां स भूपः सुधर्मयापि स्पृहणीयशोभाम् ।

अत्यन्तविसारितवैरिस्तिहसमाधिराजः स्वगुणैः प्रज्ञानाम् ॥ १ ॥

अमात्यमात्मीयपितुर्नृपस्य द्वितीयमात्मानमिवेयिवांसम् ।

निवेदितं वैप्रधरेण वीक्ष्य चक्रे स विद्याधरचक्रवर्ती ॥ २ ॥

कृतप्रणामं सविधासनस्य संमान्य मान्यं समपृच्छदेनम् ।

नरेन्द्रनम्या मम तातपादाः कस्यापिनः संप्रति मभिराजः ॥ ३ ॥

॥ क्षेम लक्ष्म्या ललितैर्विलासैर्निरन्तरं दुर्ललितः क्षमेन्द्रः ।

त्वां दृष्टुमुच्चैरुदकण्ठेति व्यजिज्ञपन्मन्त्रिपतिर्जयन्तम् ॥ ४ ॥

ततः प्रतापेन विवर्धमाने साम्राज्यसौस्थे सकलेऽपि तत्र ।

राजा स राज्यस्थितयाम्बुदुक् स्वमन्त्रिणं तातचिलोकनोत्कः ॥ ५ ॥

दिव्यैर्विमानैः स्वचरेश्वराणां गणिप्रभाकृतसमुरेन्द्रनापैः ।

सैन्यैर्वैरण्यैश्च घराधराणां स रोदसीं संकटयन्धनाल ॥ ६ ॥

श्रीमज्जयन्तः स्वपुरीं जयन्तीमालोक्य लोकोत्तरकान्तलक्ष्मीम् ।

आवासयामास विशामधीशे समन्तदुद्यानभुवं विदूष्य ॥ ७ ॥

कुमारसैन्यादथ मभिराजं स प्रेषितात्मीयनराजिज्ञम् ।

समागतं नन्दजयन्तनामा.....नमितो जयन्त्याः ॥ ८ ॥

ततः ॥ वैरिक्षितिपालगौडिमालामु श्लोकाद्गुरुशामनधीः ।

अनीकरत्तां नगरीं प्रवेशमहोत्सवाशेषविशेषभूषाम् ॥ ९ ॥

सामात(?)राजन्यक्रमग्निराजमुख्यैरज्ञेयैरपि राजलोकैः ।
 पुरः प्रधानैश्च समेत्य तत्र स स्वामिमुनुर्मुदितैरनामि ॥ १० ॥
 राज्ञो निदेशात्समुपेत्य तत्र प्रणम्य मग्ना विबुधः कुमारम् ।
 उत्कण्ठितस्ते मुखदर्शनाय पितेत्युदीर्याचलयन्नगर्याम् ॥ ११ ॥
 मौहूर्तिकेनाथ शुभे मुहूर्ते निवेदिते स क्षितिपालसूनुः ।
 तत्र प्रवेष्टुं प्रगुणीवभूव विधाय सर्व समयानुरूपम् ॥ १२ ॥
 अन्तःपुरालङ्कृतयाप्यमाने विद्याधराधीश विमानवृन्दैः ।
 पदातिहस्त्यश्वरथप्रतनैः सकौतुकं स्वःपतिनापि दृश्यैः ॥ १३ ॥
 सुधांशुभिस्त्वेन भियेव राहोः श्रितेन शुभ्रातपवारणेन ।
 लक्ष्मीजयध्रीप्रहितैः कटाक्षैरिचोच्छलद्भिश्चमरैर्विलक्षैः ॥ १४ ॥
 माङ्गल्यमग्नैरिय शङ्खनादैः समुल्लसद्भिः सह पञ्चशब्दैः ।
 बन्दीन्द्रकोलाहलमांसलैश्च जयारवैर्हर्षयशोभिन्नन्दे ॥ १५ ॥
 करीन्द्रघण्टारवडम्बरेण निश्वासनादेन भृताम्बरेण ।
 साम्राज्यलक्ष्म्या च विराजमानस्ततश्चाल क्षिनिलोकपालः ॥ १६ ॥
 (चतुर्भिः कलापकम्)
 अत्रान्तरे राजमुतप्रवेशमहोत्सवालोकसमुत्सुकानाम् ।
 उपेयुषीणा पुरमुन्दरीणा विलामलीलायितमेयमासीन् ॥ १७ ॥
 कुमारलावण्यरमं निपीय काचित्स्मृतृष्णान्तरुदीर्णकम्पा ।
 कन्दर्पवैद्यं स्वपुरस्यमाम्य मौरभ्यलोलालिरवैरिवाहुत् ॥ १८ ॥
 कन्दर्पशिष्योपनिषन्मरुर्पेर्लाविलामि. स्फुटमासिपन्नि ।
 उपेक्षिता काचन तेन तन्वी मुमोन मौभाग्यमदानिरेकम् ॥ १९ ॥
 यर्या न या गोचरभीक्षणाना मनोर्गन्धैर्यकलङ्कशीला ।
 तम्या. मुष्येन स्ननमङ्गभङ्गी यूतस्नना कस्य न कस्य वजे ॥ २० ॥
 यद्वीक्षणामक्तमना जनाघममर्दत स्वस्तनिनम्बवम्बा ।
 विलोकिता काचि न क चकार महाम्यनेऽल्ल मगकालमेव ॥ २१ ॥
 त्वं मन्यगाया हि मनो गुरुनम्बयामहे तेऽद्य तथा न धातु ।
 इतीदं दृष्ट्वाऽगदे धनादाच्छलेन काचिच्छिल कलिहम ॥ २२ ॥

आलिङ्ग्य सर्वाङ्गमथावनीशस्तमात्मजं मौलितले चुचुम्ब ।
 निसर्गतः प्रेमपदं हि पुत्रः पितुर्विज्ञेपेण महोदयं ॥ १९ ॥
 निपेदुपि श्री.....नृपो जयन्ते यथोचितं सर्वसमाजने च ।
 अचीकरत्तत्र महीमहेन्द्रो महोत्सवं विश्वतरङ्गितोषम् ॥ २० ॥
 स तस्य सूनोरजनिष्ट भक्त्या निरन्तरं पल्लवितप्रमोदः ।
 राज्ञोऽपि मुख्यं गृहवाससारं श्रद्धं हि बन्धोः प्रतिपत्तिरेव ॥ २१ ॥
 परेषुव(धवि)क्षोणिधवस्तरङ्गत्संवेगसर्वस्वमुधासमुद्रः ।
 राज्यादिसंपत्परिरम्भसौख्ये पराङ्मुखश्चिन्तितवानयैवम् ॥ २२ ॥
 वंशेऽवतंसध्वजतुल्यमस्मिन्नयन्नमेनं विनिवेश्य राज्ये ।
 त्वरे महानन्दपदाय धीमान्विलम्बते कः परलोककार्ये ॥ २३ ॥
 सदस्यमिप्रायमिमं निवेद्य सुतस्य सर्वं विदधे तथैव ।
 अन्ते च योगेन तनुत्यजां स शिश्राय मार्गं मुधियां नृपाणाम् ॥ २४ ॥
 श्रुताभिपेकं जनकस्य राज्ये तमेत्य भूगोचरस्तेचरेन्द्राः ।
 नत्वोपदौक्योऽद्भुतदोकनानि सिपेविरे नम्रगिरःकिरीटाः ॥ २५ ॥
 प्रमोदितालेन महाप्रसादैर्निजं निजं राज्यमयुर्विमृष्टा ।
 महीपतेस्तस्य गुणैरनन्यैः सदानिनान्तःकरणमनन्ते ॥ २६ ॥
 कुमद्वतीनामिव स प्रजाना लक्ष्मीविलामाय बभूव राजा ।
 समूलकापं कपितोरुदोषश्चिन्तयते तेन न कस्य चेत् ॥ २७ ॥
 हटो भवेच्छौर्यशठस्य जन्तो क्षिप्रं विपक्षे चलिनि श्रयाय ।
 कुण्ठत्यमायाति हि वज्रग्रे निशानधारापि कृपाणयष्टि ॥ २८ ॥
 शुभाशुभाय प्रभविष्णुपूर्वं कर्मैव किं न च ममुद्यमेन ।
 यदेव भाव्य भविता तदेव कर्म द्वितीयं व्याभिचारि चेदम् ॥ २९ ॥
 बीजं यथा वारि विनाङ्कुराय तयोद्यमं कर्म फलाय नैव ।
 भवेदतो दृष्टिदोषमामीच्छेयम्कर्म नयश्च नम्य ॥ ३० ॥
 अद्वैततः समभिगम्यवन्त्य प्रवृद्धशक्तित्रयकीर्तिगण ।
 राज्यं शशासापरवैग्निशाशान्पडन्तर्हानविजित्य शत्रून् ॥ ३१ ॥

तेन प्रमुक्तापणवन्धमुख्या गुणा न वैफल्यमयुः कदाचित् ।
 उसा नैरुत्तमभूमिकासु सुवृष्टियोगादिव सत्यसद्भा ॥ ४९ ॥
 काले च पश्चाद्भूमिप्रकाशममात्यवृद्धैः सह मन्त्रमेव ।
 चकार दुर्वारतरारिवारनिवारणेऽसौ यदमोघमसम् ॥ ५० ॥
 प्रशासतस्तस्य नयेन भूमिं क्रमादभूदङ्गतं जिगीषोः ।
 सिद्धिप्रयं निर्ममतान्वितस्य यदेह दण्डश्रितयं मुमुक्षोः ॥ ५१ ॥
 धर्मार्थकाममदमण्डनेन स मण्डयामास नृपप्रकाण्डः ।
 जन्म स्ववीर्यं जिनरम्यहर्म्यधीताण्डवेन क्षितिमण्डलं च ॥ ५२ ॥
 देवी क्रमाद्वा.....युगेस्तनूना(?) तनुप्रभापूरनिरस्तशरम् ।
 ञसून सूनं रतिमुन्दरी च संचारिणं क्षात्रमिवाय धर्मम् ॥ ५३ ॥
 आद्यस्तयोर्वज्रधराधिबीर्यो बभूव वज्रायुषनामधेयः ।
 चक्रायुषोऽज्योऽरिवधूकपोलपत्राङ्गुरमासरसासिधेनुः ॥ ५४ ॥
 यौ दानभोगाविष वैमवस्य व्योमाग्नौ स्येव च पुण्डरीकम् ।
 सौभाग्यरूपे इव यौवनस्य शोभापरं विभ्रतुरस्य राज्ञः ॥ ५५ ॥
 सदा यमि धारयता समन्तात्पथा सुवृत्तेन सदाशिवेन ।
 भुजद्वयेनेव निजेन तेन रराज राजा तनयद्वयेन ॥ ५६ ॥
 श्रुतेन शीलिन गुणोदयेन स्वात्मा च धाम्ना च वपुःश्रिया च ।
 अभूतपूर्वमपि तेन भूता तावैव तस्योपमिनी नृपस्य ॥ ५७ ॥
 प्रज्ञानिरेकेण बला बभूवुस्तस्यो समालिङ्गनन कृतार्था ।
 उद्ग्रसमौभाग्यगुणोदयेन वशबटा राजमुताद्य का ना ॥ ५८ ॥
 अथाद्यमात्मानमिवात्मजं स शुभे निवेदयार्त्तानि यौवराज्ये ।
 निनाय कान्द लङ्कितेधिनामैस्तन्मनिधानाननुगन्धर्विन् ॥ ५९ ॥
 ग्फुटप्रगूतप्रकरप्रमर्षमोरव्यनुन्यन्मधुपङ्कनानु ।
 कदाचिदामलबनावलीपु चिरं म रमे रमणामहाय ॥ ६० ॥
 समारणान्दोलितवाग्निपुनरङ्गप्रकृत्यनोपहार ।
 कृमातिपथेषु सर सु कान्ता वृत्त कदाचिद्विदधेऽनुकेन्निम् ॥ ६१ ॥

कदापि स प्रेम वशाद्बधूनां कपोलपालीकुचमण्डलीषु ।
 चकार पद्माङ्कुरचक्रवालं पगर्घ्यरोमाञ्चचयेन सार्धम् ॥ ६२ ॥
 प्रियः प्रियालापविलासलास्यैराश्चर्यकृद्भिः सरकेलिमिश्र ।
 कदाचिदन्तःपुरचक्रवालैश्चिरं स रम्यै(त्यै) रमयां वभूवे ॥ ६३ ॥
 व्यलीकमालोक्य समाकुलामिरीप्यामराकुञ्चितजोचनाभिः ।
 तत्राश्रुचिन्दुच्छलतः प्रियाभिः कदाप्युपालम्भि विनाश्वरं सः ॥ ६४ ॥
 कदाचिदासीत्स विलामिनीनां विलाससर्वस्वरसे निमग्नः ।
 स नर्तयामास कदाचिदेताः सौन्दर्यचर्यापरिमूतरम्माः ॥ ६५ ॥
 गजेन्द्रशिक्षाचतुरो गजेन्द्रानदाम्यदुहाममदान्कदाचित् ।
 कदाचिदुद्वेल.....प्रवाहसंवाहसंदोहमवाहयच्च ॥ ६६ ॥
 विचित्रशास्त्रार्थविचारसारैर्वाचस्पतेर्विभ्रममादधानः ।
 कदापि गोष्ठीषु विचारदानां स धूनयामास मुद्रा शिरांसि ॥ ६७ ॥
 कदाचन श्रीजिनशासनस्य प्रभावनाद्द्रुतपुण्यकृत्यैः ।
 सुधामवाहैरिव विम्बुरग्निः धेयः कलां बलिमिवैधयत्नः ॥ ६८ ॥
 अन्तः प्रसर्पत्परमप्रमोदमपद्यच्चत्पुलका कुचथीः ।
 कदाचिदुच्चैर्जिनमन्दिरेषु चकार पूजोन्मवमुत्तमहिष्णुः ॥ ६९ ॥
 एषापि क्षणोऽमौ क्षणदेन्दुकीर्तिः श्रीमद्गुणां वदनारविन्दे ।
 बाधं दधाना मकरन्दमुद्रा मृद्वी भुवङ्गोपमया पपौ च ॥ ७० ॥
 तस्मिन्महीं पालयति क्रमात्ता नयाद्यिते पञ्चमश्लोकपात्रे ।
 ववर्ष काले जलदः समम्नप्रशस्वमस्रोद्गममूढबीजम् ॥ ७१ ॥
 तत्र प्रजानां पिनरीव काम्ये प्रतापनिर्दग्धविपशक्ते ।
 स्वचक्रतो नोऽपरचक्रतो वा बभूव भीतिः परिशासनि क्षमाम् ॥ ७२ ॥
 कदाचिदानन्दितपारवृन्दः पुरदरम्परिपरार्घ्यक्रादिः ।
 ययौ जगद्गोचनकैरेवेन्दुर्नदीधरं द्वीपमदृष्टपूर्वम् ॥ ७३ ॥
 स तत्र विश्रान्तयाङ्गिनेश्चक्रोरचन्द्रानागनिर्दिशेष्टाम् ।
 विधाय पूजां जिनमन्दिरेषु प्रेक्षाक्षणे क्षोणिपतिर्ददर्श ॥ ७४ ॥

जयन्तविजयम् ।

१९ सर्गः]

इतश्च सौवर्मेपतिः स्वकल्पस्वर्वासिभिर्भूरिभिरभ्युपेतः ।
 कर्तुं जिनेन्द्रायनेषु पूजामहोत्सवं तत्र समाजगाम ॥ ७१ ॥
 प्रेक्षाक्षणं चाद्भुतभूरिमह्नीसंगीतकव्यप्रसमप्रलोकम् ।
 विभाव्य पूजामतिशायिनीं च शचीपतिर्भूमिपतिं वमापे ॥ ७२ ॥
 धन्योऽस्ति राजन्सफलं तवैव राज्यं धनं जन्म च जीवितं च ।
 दुःखादितेऽपीह मनुष्यभावे यस्यातिमक्तिर्जिनपुंगवेषु ॥ ७३ ॥
 अतः प्रसन्नोऽस्मि करोमि किं ते मनः प्रियं ब्रूहि पुरंदरोऽहम् ।
 अथ क्षितीशोऽपि सहस्रनेत्रं विनम्रमौलिर्विनयाद्ब्रूयात् ॥ ७४ ॥
 देव प्रसूतोऽस्मि कुले प्रशस्ये सर्वोत्तमं चास्ति ममाधिराज्यम् ।
 सुदुर्लभं जन्मशतैरपीह प्राप्तं मया श्रीजिनशासनं च ॥ ७५ ॥
 प्रियं प्रमो स्यात्किमतः परं मे येनाधितां यामि तनेत्युदीर्य ।
 स्थिते नृपेऽनिस्पृहतातिरेकाद्विशेषदृष्टस्तमुवाच शक्रः ॥ ७६ ॥
 यद्यप्यलुब्धस्य तवास्ति कार्यं न नाम केनापि तथापि राजन् ।
 भविष्युतीर्थेश्वरवेमवेन तवास्तु सख्यं मम निर्व्यपेक्षम् ॥ ७७ ॥
 उक्तवैवमालिङ्ग्य निभासनार्थे निवेद्य कृत्वा क्षणमिष्टगोष्ठी ।
 पुरंदरः क्षोणिपुरदरश्च निज निज स्नानमधेयतुली ॥ ७८ ॥
 देवा मत्पात्रदानात्मगुणरपममधदया तद्विधानु-
 प्रत्यक्षीभूय जन्तोर्विदधति सुदृघः प्राज्यराज्यप्रसादम् ।
 शुक्लामन्यापि पुष्पापचयपरिचयादासमुद्रान्तपृथ्वी-
 पृथ्वीपालं विनम्रस्फुटमणिमुकुटैश्चुम्ब्यपादारविन्दम् ॥ ७९ ॥
 तदहर्मावेदमनि दानयोगमुभया वाणी प्रमत्तानने
 दोर्दण्डद्वयमण्डपे च विजयध्रीमुक्तभूपान्तरा ।
 कीर्तिनृत्यनि दुग्धमिन्धुलहरीलीलाचरित्रे चिर-
 यदापूर्वकसाधुदानजनिते पुण्येऽङ्किना जाम्रति ॥ ८० ॥
 प्रेलोक्य ललितैर्यशोभि ... यत्पूर्यते देहिना
 काय कान्तगुणानुबन्धमपुरे श्वेतागुग्मैर्गुणैः ।

यच्च श्रीजिनशासनोन्नतिनटीनाद्यप्रमोदैर्मन-

स्तन्मन्ये शुभपात्रदानमुकृतप्राग्भावविस्फूर्जितम् ॥ ८५ ॥

इत्थं नन्दोपनिषदुदयात्त्वानुभूतप्रभावं

स्त्वावं स्त्वावं मुनिवितरणं भक्तिसंदर्भगर्मम् ।

सार्वः सर्वं गुरुरिव जनं तत्र सोत्कण्ठमुचैः

कुर्वन्नुर्वीमवनितीकः श्रीजयन्तः प्रशान्ति ॥ ८६ ॥

इति भेताम्बरध्रीमदभयदेवाचार्यविरचिते जयन्तविजयनाम्नि महाद्युप्ये धीराणां
नरेन्द्रराज्यस्थितिवर्धनो नार्नयेनविशः सर्गः ।

प्रत्यक्तुः प्रशान्तिः ।

आसीच्चन्द्रकुलाम्बराम्बरमणिः श्रीवर्धमानप्रभोः

पादाम्भोरुहचघरीकचरितश्चारित्रिणामप्रणीः ।

स श्रीमूरिजिनेश्वरमिषयगापायःप्रवाहैरिव

सैरं यस्य यशोभरैस्तिनगतः पावित्र्यमासूत्रितम् ॥ १ ॥

अमवदभयदेवः सूरिरस्तात्स यस्य

प्रभुरभजत तोषं स्तम्भने पार्श्वनाथः ।

प्रकटितविकटार्पा सद्गुणप्राग्यवृष्टौ

व्यथित निधिममानां यश्च वृत्तिं नवाद्वापाः ॥ २ ॥

तच्छिष्यो जिनबल्लभः प्रभुरभूद्विधंमरापामिनी-

भास्तद्वाटललामकोमलयशःश्रोमः समारामभूः ।

यस्य श्रीनरवर्मभूपतिशिरःकोटीररत्नाङ्कुर-

ज्योतिर्बालजटैरुप्युत मदा पादारविन्दद्वयी ॥ ३ ॥

कश्मीरानपहाय संततहिमव्यामद्भवैराग्यतः

श्रोर्माट्टट्टणमंरदा परिचिने यस्याम्यपट्टेन्द्रे ।

मान्द्रामोदतरङ्गिता भगवनी वाग्देवता तम्धुवी

पराजामदभयकाव्यरचनाव्याजादनृत्यचिरम् ॥ ४ ॥

मृद्वमृदद्विक्रमे जिनशंकरादः

गुरिस्तत्र प्रशमयन्ति तदापयतिः ।

जिग्ये जगन्नयजयप्रयतोऽपि येन

धीरव्रतं कलयता रतिजीवितेशः ॥ ५ ॥

वैराग्यं याति रागे भजति विपुस्तां क्रोपयोषे विमाने

माने नष्टाभिमाने कष्टपटुभटे क्षोभमासे च लोभे ।

पद्मेषौ मुञ्चितेषौ सन्निति निजमिति प्रेक्ष्य सैन्यं सदीन्यं

मुक्त्वा येषां जयाज्ञां निभृतमपसृतं मोहराजेन दूरम् ॥ ६ ॥

प्रगुणितकरणः क्षमया विराजितश्चारुविग्रहस्तदनु ।

अजनि वशीकृतविषयग्रामः पद्मेन्दुमुनिराजः ॥ ७ ॥

उत्कुलमल्लीप्रतिमल्लकान्तिः कीर्तिर्भ्रमन्ती भुवनेषु यस्य ।

धिया सप्तं सौदृदकाह्वयैव मुष्णाति विष्णोरपि कृष्णभावम् ॥ ८ ॥

विश्वत्रयप्रथितकीर्तिलतस्य तस्य

निप्यः प्रशस्यमहिमाभयदेवसूरिः ।

काव्यं जयन्तविजयं रचयांचकार

सारसतप्रसुमरप्रतिभाविलासः ॥ ९ ॥

दिक्किङ्कुलगिरिदिनकर(१२७८)परिमितविक्रमनरेश्वरसमापाम् ।

द्वाविंशतिशतमानं शास्त्रमिदं निर्मितं जयतु ॥ १० ॥

जयन्तविजयकाव्य परिपूर्णमिति भयम् ।

